Anul XIV nr. 48 (677) 30 nov. – 6 dec. 2004
32 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CĂTĂVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Ne permitem să spnuem unele lurcuri alftel deaorece cupmărătorii de ziare la braţ din PSD nu sînt la fel de inetligenţi ca noi!

Miercurea trecută, în zori, muncitorii din primul schimb al PSD-ului cumpărau en-gros de pe tarabe jumătate din tirajul revistei. Ce i-a pus pe cheltuială de la ora aia şi cît de tare ne-au supărat pe noi şi pe cititorii noştri, citiţi în

Pagina 12

Ploconul conaşului Adrian către boierimea europeană

Cât ne-a costat integrarea euro-spagatlantică a PSD-ului (II)

Cititorii care au apucat săptămîna trecută exemplarele scăpate de cumpărătorii PSD îşi amintesc de pagina 3 în care prezentam filosofia integrării în viziunea Puterii: să integrăm sferele de influenţă europene de partea noastră, a Partidului. Alături de mai-marii europeni, împreună cu ei – acesta a fost sloganul după care Partidul a împărţit miliarde babane din economia naţională. Cît ne-a costat aderarea Europei la PSD, citiţi în episodul al doilea al anchetei din

Pagina 3

Clasic PSD+PUR cîştigă din primul fur

Dacă
îl prind, îl trag în ţeapă. Dacă nu-l prind, măcar fac sport. Bine-ar fi să se-mpiedice...
Dacă
mai fug două săptămîni, oricum mă prinde. Dacă stau cu el la discuţii, mă face. Oare să mă împiedic?
D.A.
PSD+EUR

Finiş la fotografie în cursa cu obstacole anti-opoziţie: alergătorul coaliţiei guvernamentale obţine un fragil avantaj, fiind propulsat pe ultima sută de milioane (USD+EUR) de către nişte *stupid people* care mai au de aşteptat încă un mandat prezidenţial pînă la împlinirea celor 20 de ani profeţiţi de Brucan

Academia Cațavencu angajează
Advertising Sales Manager
Candidatului ideal i se cere:
– experiență în vânzări într-o companie multinațională de cel puțin 4 ani sau experiență în vânzări publicitate de minimum 2 ani;
– personalitate dinamică, flexibilitate, abilități de comunicare și spirit de echipă;
– cunoașterea unei limbi străine de circulație internațională;
– studii superioare (reprezintă un avantaj);
– carnet categoria B.
Oferta noastră:
– oportunitatea de a lucra într-o companie în expansiune;
– pachet motivațional atractiv și competitiv;
– programe permanente de training;
– mașină pentru deplasări în interes de serviciu.
Trimiteți un C.V. însoțit de o fotografie recentă la fax: 314.02.58 și e-mail: office@catavencu.ro

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)
REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOTOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușar

Se pare că PNL-ul va fuziona cu PD-ul după un act premeditat și premergător alegerilor generale. Noul partid va fi condus de către doi co-președinți, dintre care unul va fi Călin Popescu Tăriceanu iar celălalt va fi, fără-ndoială, Traian Băsescu. Rolul lui Stolojan nu este bine definit încă și se pare că, din punct de vedere al discernământului politic, nu este încă pe deplin recuperat. Din câte se pare, fostul președinte al PNL și cel care l-ar fi putut bate lejer la președinție pe Năstase ar cam vrea să se-ntoarcă în PNL după fuga din serai. Ușor jenant.

Așa-zisele liste suplimentare, loc foarte vulnerabil de manevră pentru acțiuni de tip „Autobuzul", se ridică în anumite județe (cum e Argeșul) la un procent de aproape 10%. Dacă se confirmă faptul că acestea sunt pline de votanți multiplicați de-ai Uniunii PSD+PUR, atunci lucrurile devin de-a dreptul invalide în ceea ce privește acest tur de scrutin.

În ședința Biroului Executiv Central al PSD, din 6 noiembrie 2003, Adrian Năstase a zis așa despre Puiu Pașcu: „Iertați-l pe Puiu, el a venit acum din Statele Unite și este echipat tehnic mai nou și aparatele acelea de auzit mai bine". Cu alte cuvinte, ministrul Apărării tocmai adusese aparatură de interceptat din America, pentru a auzi mai bine cam ce fac ziariștii când își pregătesc temele de casă. Căci cu asta se învrednicește mai nou Armata, de când Puiu Pașcu a transformat-o în poliție politică: să se ocupe cu interceptarea telefoanelor presei și ale adversarilor politici.

În 1989, Gheorghe Stan a fost maior în cadrul Direcției de contraspionaj economic a Securității. În preajma Revoluției a făcut parte din comandamentul operațiunii „Orient '89", care a dispus organizarea măsurilor represive în cazul izbucnirii unor revolte de stradă. După decembrie '89 se regăsește printre cadrele care au pus bazele activității UM 0215, unde ajunge până la funcția de adjunct al comandantului unității și șef al Diviziei de informații economice. În august 1995, contractează un credit de la Bancorex, de 7.400 USD. În 1997, odată cu desființarea unității, a fost trecut în rezervă cu gradul de general de brigadă. În 2002 este recuperat de Adrian Năstase ca secretar de stat, la Secretariatul General al Guvernului.

La Bruxelles, ambasada a pus cu generozitate la dispoziția a aproximativ 15.000 de diasporeni veniți să voteze un număr total de 2 (două) urne. La 6,30 dimineața coada era deja uriașă și așa era și la ora 20,00. Oră la care excelența sa ambasadorul a ieșit și i-a anunțat pe fraierii de la coadă că „se închide ambasada". „Păi cum, domnule, că se votează până la ora 9 seara!", a protestat un român încă civilizat. La fel de civilizat, tupeistul de ambasador răspunde: „Da, la ora 9 ora României, domnilor, asta înseamnă 8 aici, deci închidem urnele!". La care o voce din coadă îi servește una meritată: „Auzi, BĂ, da' ăia din Australia cum pula mea votează?!!!".

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Așa... Deci, să mă uit cu atenție în actul de identitate... Booon! Deci tot Stolojan Theodor mă cheamă. Ce spaimă am tras cînd am văzut că pe buletinul de vot scria „Băsescu"! Mai că mi s-a făcut și silă să mă votez... Ce zi spuneai că e astăzi?
Theodor Stolojan, acest Rege Priam al Alianței, care s-a trezit într-o bună dimineață cu ditai Calul Traian în mijlocul Cetății

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Nicolae Văcăroiu (președintele Senatului): „După părerea mea, are o audiență foarte mare, emisiunile astea la adresa guvernului."

Toma Zaharia (secretar de stat, Ministerul Internelor și Administrației): „Să nu fim puși în situația să fim filmați sau fotografiați în situații care exced competențelor legale."

CATEGORIA
HAI, DUMNEZEU!

Gigi Becali (președinte PNG): „Dumnezeu și dracul au făcut un pariu... Eu vreau ca Dumnezeu să cîștige acest pariu. Eu sînt un Mesia pentru politica românească."

CATEGORIA
DE VEGHE-N SEXUL DE SECARĂ

Adrian Năstase (prim-ministru): „Înțeleg că sexul e în loc de pîine. Unii dau circ, cum este Băsescu, alții dau sex la popor, alții dau... Aveam noi un coleg la Craiova care avea o fată care dădea la tot cartierul."

CATEGORIA
COCOȘELUL NEASCULTĂTOR

Alin Teodorescu (cancelarul prim-ministrului): „Premierul nu mă ascultă, se mai enervează cînd îi spun că greșește."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Dacă încalcă legea, o arestez și pe mama."

CATEGORIA
PSD ȘI TENISUL ÎNTĂREȘTE PUNCTE-PUNCTE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Noi trebuie să-l folosim pe Constantinescu pe post de perete pentru tenis."

CATEGORIA
ȘI MITA VOTEAZĂ, NU-I AȘA?

Ion Iliescu (președintele României): „Și ce vă deranjează, dom'le? Asta e mită electorală? Omul votează ce simte el și ce vrea el."

Sînt un candidat responsabil specialist în legislație și servicii secrete! Nu pot lăsa țara pe mîinile lui Raj Tunaru! De aceea, în turul doi, stimați cetățeni, vă îndemn: votați-l pe părintele Aurel Rădulescu!
Gheorghe Dinu, un prezidențiabil doctor în Drept care se laudă că a bătut toate județele țării. Nu se știe clar dacă în calitate de candidat – cu piciorul, sau în calitate de securist – cu picioarele și pumnii.

CATEGORIA
CONVERSAȚIE LA CATEDRALA NEAMULUI PROST

Adrian Năstase (prim-ministru): „Nu înțeleg de ce trebuie să fac conversație cu Băsescu."

CATEGORIA
DIN PAHARUL GÎNDIRII

Nicolae Văcăroiu (președintele Senatului): „Nu vă ascund faptul că mai am 68 de legi pe care le țin ca un pachet că nu am ce să le dau să mănînce și intrăm în electorat. M-ați înțeles?"

CATEGORIA
DE LA BUREBISTA LA SINAN PAȘA

Geladedin Nezir (purtător de cuvînt al MApN): „Armata noastră a fost, de la Burebista încoace, una de profesioniști."

CATEGORIA
GRANDOMANIA P.E.R.-SECUȚIEI

Gheorghe Dinu (candidat la președință): „Distinsul meu coleg, domnul Cornel Protopopescu, președintele Partidului Ecologist Român, cel mai mare partid ecologist din lume..."

Întunericitul

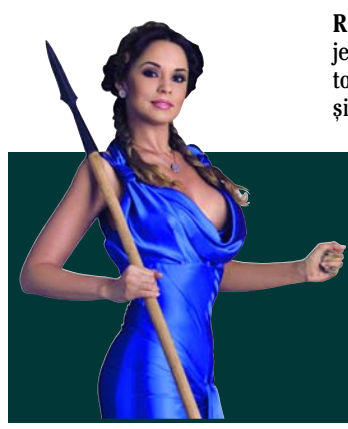
Doamnelor și doamnelor! Aproape a apărut revista **tabu**, numărul fierbinte care va încălzi luna decembrie! Cea mai curajoasă revistă pentru femei frige! Din sumar: pictorial Andreea Marin – Zeița Atena; Dosar: Sexul viitorului – toată lumea cu toată lumea; Despre fostele soțului și actualele foștilor – text de Mihaela Rădulescu; Inedit: Povestea de dragoste dintre Dan Chișu și Manu; Sexfruntarea: Miki *vs* Taxi.

Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Cât ne-a costat integrarea euro-spagatlantică a PSD-ului (II)

Scriam în episodul trecut despre apucăturile de capă și spagă ale guvernului Năstase ca elev al diriginților occidentali numiți NATO și UE. Dezvăluirile acestea au fost confiscate din mâinile a aproximativ 50% din electoratul *Academiei Cațavencu* de către oameni din zona Puterii, fapte anunțate în presa centrală, partea scrisă, căci presa electronică nu a avut voie de la stăpânire (despre acest subiect, cât de curând, numai în paginile săptămânalului *Academia Cațavencu* și pe undele postului de radio Guerrilla, 94,8 FM). Prețul integrării spagatlantice l-am estimat în prima parte a acestei anchete la câteva miliarde de euro pierdere la bugetul statului, bani care ar fi trebuit să fie folosiți pentru ameliorarea sănătății precare a electoratului pesedist de peste 50 de ani și care nu prea citește ziare de acest gen. Captarea în tain(ă) penal(ă) a bunăvoinței „marii familii europene“ cu cadouri de tip fabrici și uzine, considerate „patriotice“ de către actuala conducere a țării și de către unii analiști politici cărora chestiunea încălcării legii li se pare una prea banală pentru a mai fi luată în discuție, a fost filosofia integrării social-democrate. Să trecem rapid în viteză:

...Şi, de asemenea, domnule viitor prim-ministru, ţin să o felicit şi pe soţia dumneavoastră, doamna Mihaela, că prin muncă, abnegaţie şi sacrificii deosebite va accede la cea mai înaltă funcţie în Guvern, aceea de „doamna Dana".

Mircea Geoană alături de John Rakoltza Jr., singurul român miliardar care nu este încă membru PSD pe față

Prima notă de plată și adrisanții săi

Privatizarea combinatelor SIDEX și Călărași pe mărunțiș de până-ntr-o **sută de mil. USD** cât și cumpărarea celor două fregate în contul Armatei Române, mai scumpe cu **80 de mil. USD,** l-au avut la capătul firului de influență pe laburistul Tony Blair, om cu determinantă opinie în două instituții de importanță mondială pentru România realizărilor PSD: NATO și Internaționala Socialistă au costat bugetul țării peste **2 miliarde USD**.

Pentru **președinția elenă a UE** din semestrul II al anului 2002, partidul de guvernământ a făcut totul pentru palicarii premierului grec de-atunci, Costas Simitis, acordându-le 16% din acțiunile RomTelecomului *la un preț de trei ori mai mic* și pachetul de control al BancPostului *la un preț de două ori mai mic decât cel calculat de către comisia de privatizare.* Final financiar-contabil: 48 de mil. USD plus 17 mil. USD = **65 de mil. USD.**

Franța, sora mai mare a verișoarei de la țară, a devenit avocata nenorocitei după o telenovelă de familie cu un capitol de țară neînchis cu scandal, cel al transporturilor. Alinarea a venit după mulți ani de alba-neagra cu avioanele celor doi mari concurenți mondiali Airbus și Boeing, cumpărându-le în cele din urmă francezilor niscai Airbus-uri. Mai scump cu **150 de mil. USD.**

Elveția-Austria. O firmă devine robinetul de sifonat sume uriașe din facturile electrice plătite de noi toți pentru retehnologizări fără licitație și enorm de scumpe. Un audit realizat de o firmă străină a identificat plăți externe fără acoperire făcute de Hidroelectrica de aproape **100 de mil. USD.** Una peste alta, nota de plată estimată în cazul marelui desfrâu energetic: **500 de mil. euro.**

Franța, Germania, Italia, Spania, Anglia și alții mai mici. Înainte de a exista un studiu de fezabilitate și, atenție sporită, înainte ca EADS să facă vreo ofertă de preț pentru securizarea granițelor la nivel european. Cadou: **500 de mil. euro.**

Noi clienți din țară și străinătate

Președinția olandeză a UE în actualul semestru. Olandezii zburători erau cei mai opăriți și zgârciți dintre europeni la adresa negricioșilor din PSD, dar și europenii cu cele mai mari investiții comerciale din România la un moment dat. Bulversați de naționalizări și nedreptăți în instanțele românești, olandezii au fost cei mai mari critici ai României din forurile europene. Soluția, eficientă sau nu, a fost cea tradițională: pântecul bugetului de stat a donat olandezilor de la *Glencore Protein* 10 milioane USD în contul unui milion pagubă pe care un fost ministru de Finanțe, Florin Georgescu, actualmente star de stenogramă, o făcuse acestei firme în 1996. Doar **9 mil. USD?** Pentru o țară mică și destul de incoruptibilă e puțin, dar e un început.

O altă țintă a fost și **Pactul de Stabilitate prin președintele său, dr. Busek, prietenul cancelarului austriac.** Uitându-se marele sultan grizonat prin Bucureștiul mic și chel al lui Traian Băsescu, ochii i-au fost reținuți de imaginea deplorabilă a Spitalului Colțea. Oare nu e de renovat această piesă istorică și socială cu vreo **30 mil. USD** mai mult decât face?! Ba da, ba da, au spus inginerii șmeniticieni ai guvernului Năstase. Devizul real: 70 mil. USD, devizul „european“: 100 mil. USD. Clientul: *Siemens Austria,* în colaborare cu *Voest Alpine Medical (VAMED, sora lui VATECH, cea cu retehnologizarea Porților de Fier,* despre care am pomenit mai sus în prima parte). Cei despre care surse guvernamentale ne spun cu spaimă că s-au ocupat de acest aranjament sunt misterioșii oameni de afaceri Bitner și Petrache, cei care au mai blocat în dauna americanilor de la *General Electric* privatizarea lui Electroputere pentru *Siemens*-ul austriecilor. Nota: **30 de mil. USD.**

Nici persoanele private, precum multisutimilionarul american de origine română John Rakoltza Jr., consulul onorific al României la Detroit, nu au fost lăsate de izbelițe. Cu două săptămâni în urmă, pe 19 noiembrie, ziarul *Adevărul* „primea la redacție“ o scrisoare de la acest distins domn, în care îi ridica în slăvi pe Mircea Geoană și Adrian Năstase, iar B1 TV primea tot la redacție o casetă video cu încurajări de partea PSD. Cu sinceritate, John R. Jr., care nu mai știe română, spunea: *Eu susțin echipa care demonstrează că înțelege un om de afaceri și care poate menține stabilitatea economică. Cunosc deja mai multe echipe guvernamentale și pot spune că anii 2000-2004 au fost cei mai prolifici pentru afacerile mele din România.* Într-adevăr, „patriotul John“ a cumpărat anul trecut *Mefin Sinaia, singurul producător de pompe auto din Europa de Est, cu 500.000 USD,* cu tot cu echipa de fotbal cu același nume. Pe lângă asta, în aceiași bani mai intrau: stadionul echipei, policlinica orașului, patru hectare de teren intravilan, ștergerea tuturor datoriilor, salarii compensatorii. Nota de plată: **4,5 mil. USD.**

Slavă Domnului că Irlanda s-a aflat la președinția UE în semestrul I al anului 2004, țară prea inteligentă și îndepărtată pentru a avea afaceri în țara lui Pește la drumul mare.

Un alt exemplu, destul de hazliu în lipsa de umor a traficului de influență și a orgiilor pe bani publici, este venirea fezandatei Gianna Nanini la cântarea de pe 26 noiembrie cu distribuire de pliante și fluturași PSD, unde a mai cântat și Voltaj, cântăreață impresariată de o firmă de-a idolului Silvio Berlusconi. Care va să zică, în loc să coste 40.000 de euro cu tot cu masă, avion și felicitări, a costat nici mai mult, nici mai puțin decât **200.000 de euro.**

Clienți interni, adică ai lor ca brazii

Postelecomul. O afacere foarte interesantă, făcută de două cucoane din gașca de afaceri a guvernului Năstase, Geta Constantinescu (Total Tehnologies) și Irina Socol (Siveco), cele două firme implicate în informatizarea de **180 de mil. euro fără licitație, în care Ministerul Educației a cumpărat computere de la Siveco la un preț mediu de 2.700 de euro, în timp ce Siveco le cumpără de la HP, IBM, Siemens-Fujitsu la un preț de până la 1.000 de euro!**

Întorcându-ne la Postelecom, putem depune mărturie că a existat un „joint venture“ între Poșta Română și o companie chineză (60%) care dă echipamente de 80 mil. USD garantate de tăntălăul de stat (ce joint venture o fi ăsta?), în care noua companie are dreptul să devină operator de telefonie fixă, iar cucoanele guvernamentale furnizează echipamente de 20 mil. USD vândute de *Siveco* și *Total Tehnologies* fără licitație.

Afacerea computerizării CNAS (Casa Națională a Asigurărilor de Sănătate)

CNAS a cumpărat un sistem informatic din *Compaq* în valoare de 100 mil. USD, contract semnat în anul 2000, numai că președintele CNAS de-atunci, Celea, a încercat să le impună celor de la HP-Compaq să lucreze prin Siveco, drept pentru care contractul a fost blocat până-n 2004 când a venit William Lash the Third (chiar așa îl cheamă) – adjunctul secretarului de comerț american – care a intervenit direct la Adrian Năstase pentru a îndrepta nedreptatea șpagocrată. Și dacă americanul o cere, până la urmă renunți la parte.

Cum se împart profiturile din cele trei afaceri ale femeilor lui Năstase numai serviciile secrete care le-ascultă telefoanele știu. Numai că serviciile secrete nu mai sunt de mult în slujba celor mulți.

Dacă mai enumerăm afacerile siderurgiei românești ale Roxanei Bichel (fosta parteneră a Danei Barb, sora premierului, în firma OndaTrading), COS-Tîrgoviște, C.S. Reșița, Ind. Sârmei Câmpia Turzii, Altrom Slatina, Aro Câmpulung sau afacerile cu medicamente ale firmei *Relad,* patronate din umbră de către consilierul premierului, Constantin Silinescu, sau ale securistului familiei, Ristea Priboi, afaceristul de la SIF Oltenia, nu cred că mai terminăm niciodată de scris această anchetă. Dosarele, de fapt, conțin zeci de mii de pagini și ar trebui să fie la Procuratură. Se pare însă că electoratul a votat pentru continuitate. În furt.

Liviu MIHAIU

Postul Crăciunului și postul senatorului

Rîtul poetului-candidat Adrian Păunescu și-a făcut iarăși de cap prin județul Hunedoara. Aflat la un restaurant din Lupeni, Păunescu a halit nu mai puțin de 30 de perechi de virșli din troaca ce-i fusese pusă în față cu servilism de ospătari. După ce a terminat de înfulecat, Păunescu și-a explicat apetitul spunînd că, dacă tot nu plătește PSD prestația băieților de la Cenaclu, pe care i-a plimbat în campanie prin tot județul, măcar să le facă pagubă la mîncare. Pericolul unei campanii atît de sățioase este ca, în decembrie, cei mai săraci locuitori din Hunedoara, orbiți de foame, să nu-l confunde pe poet cu vreun godac și să-l sacrifice. Iată ingredientele perfecte pentru niște cîrnați oltenești cu aromă de Hunedoara. Șoricul îl păstrăm Alianței.

De cariera lui Toma Zaharia se pot alege prafurile

Săniuță a moștenit de la fostul ministru de Interne, Ioan Rus, unul dintre cele mai nasoale dosare cu putință, celebrul caz „SINTOFARM“, în care firma Ioanei Zaharia, soția generalului Toma Zaharia, unul din capii Poliției române, a achiziționat zeci de tone de anhidridă acetică, importate de firma orădeană Chimprod, singurul importator autorizat din România. Ca să nu înțelegeți cumva că anhidrida e ceva suc de portocale, o să vă spunem că din această substanță se fabrică „la rece“ unul din cele mai tari și scumpe droguri, heroina, dar și pastilele de Ecstasy. Deși serviciile secrete au pus la dispoziția organelor de anchetă facturile și avizele favorabile de import și livrare a anhidridei acetice, marii șefi din departamentele antidrog s-au făcut că ninge, că doar nu era să o trimită la pîrnaie pe nevasta celui mai dubios mahăr din poliția română. Totuși, vremea finalizării acestui caz a sosit, la solicitarea expresă a unor ofițeri importanți din Europol, care suportă orice cazuri de corupție la nivel înalt, numai traficul de droguri nu.

Cri-cri-cri, toamnă gri, ce va fi la SRI?

Visul lui Dan Andronic, unul din țuțerii de campanie ai lui Adrian Năstase, este să ajungă șef la SRI. El crede că e potrivit pentru asta deoarece a organizat și dus la bun sfîrșit ceva uneltiri din care nu a plecat cu mîna goală. Sigur, noi ne bazăm pe faptul că acest vis nu se va împlini, altfel, în lipsa unei neveste a SRI-ului, Dănuț ar putea pleca din instituție la brat cu niște dosare numai bune de stors, după cum îi stă în obicei. Bașca cu niște cash din trezoreria instituției. Cum ar veni, visul lui Andronic e coșmarul instituției.

Platon și Aristotel spionînd în mod tembel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

COZMIN GUȘĂ: „E sclerozat Iliescu. E bătrîn și rău“

Iliescu zice că el ne-a dat stenogramele ședințelor pesediste. Adevărul este că duminică am votat.

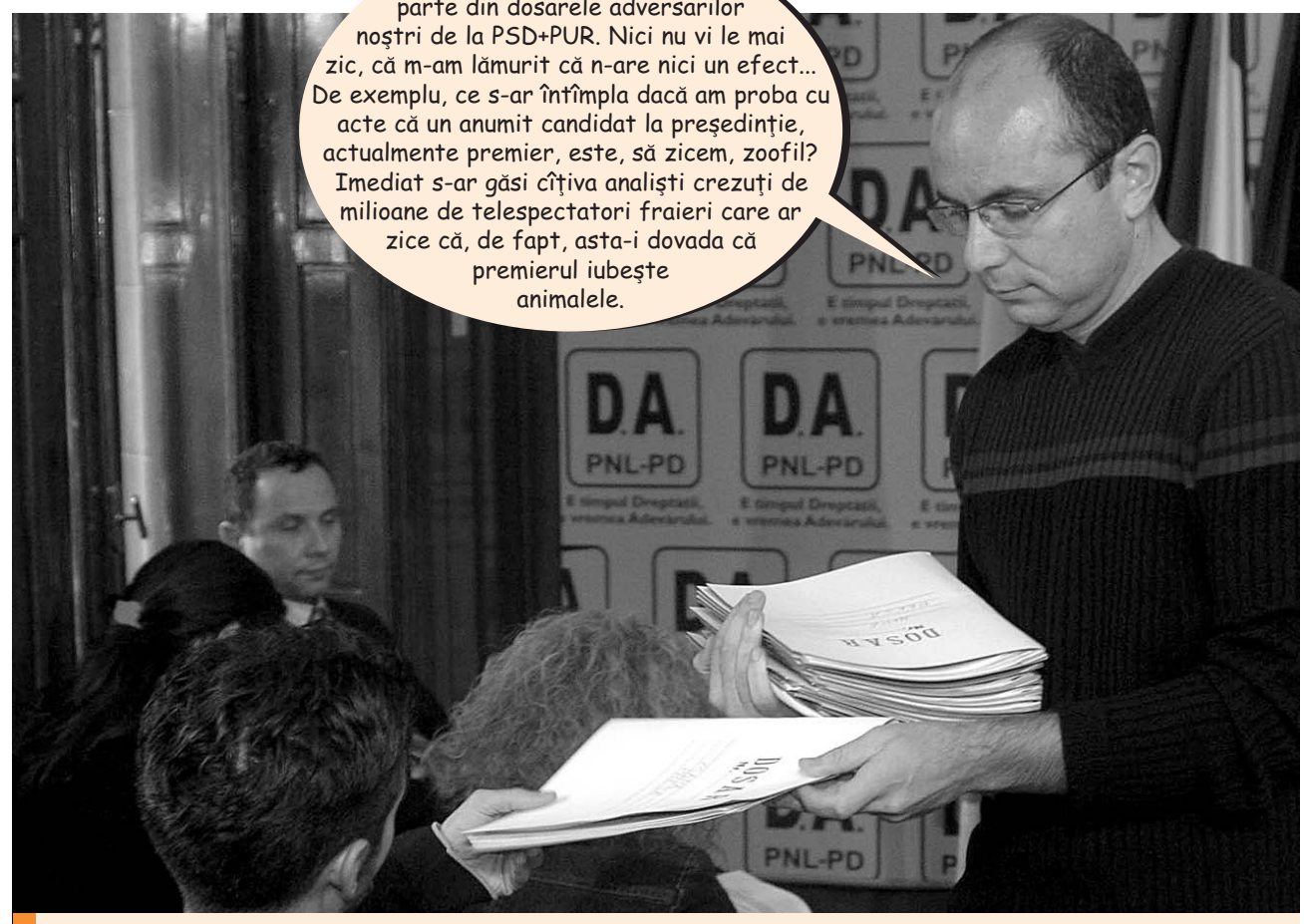
Uite, domnilor, am aici doar o parte din dosarele adversarilor noștri de la PSD+PUR. Nici nu vi le mai zic, că m-am lămurit că n-are nici un efect... De exemplu, ce s-ar întîmpla dacă am proba cu acte că un anumit candidat la preşedinţie, actualmente premier, este, să zicem, zoofil? Imediat s-ar găsi cîţiva analişti crezuți de milioane de telespectatori fraieri care ar zice că, de fapt, asta-i dovada că premierul iubește animalele.
D.A. PNL-PD
DOSAR

Cozmin Guşă încercînd din răsputeri să contracareze inițiativele societății civile sub acoperire, organizată în „Coaliția pentru un Parlament Fraudat“

Se înregistrau!

Reporter: Sînteți un infect.

Cozmin Guşă: Așa cum mă știți dumneavoastră, Iliescu și Cozmîncă.

Rep.: Ați otrăvit fîntîna pesedistă ce v-a făcut om.

C.G.: Rămîne grija foștilor mei colegi de a promova absurdul, spunînd că, după ce am plecat din PSD, mai conduceam PSD-ul și în 2003, și în 2004, și am putut să le iau stenogramele. Dacă ar recunoaște că cineva din interior, Hrebenciuc, de exemplu, ar fi sustras stenogramele pentru a-și negocia problemele de la RAFO, nu le-ar plăcea.

Rep.: Se înregistrau aceste întîlniri? Cozmîncă spune că nu.

C.G.: Orice partid din România, fără să fie obligat, dar luîndu-se după instituțiile de stat ce lucrează cu ședințe înregistrate, își înregistrează ședințele. Instalațiile de sonorizare sînt cuplate la chestii de înregistrare și apoi se stenografiază. În ce mă privește, am avut un rol activ în două dintre stenograme, după aceea am plecat pe 4 iulie 2003. Mi-am recunoscut replicile mele și le-am recunoscut și pe ale colegilor mei.

Rep.: Chiar așa de proști să fie?

C.G.: Domnule, dacă ei sînt proști, nu sînt proști cititorii.

Rep.: Nu s-a gîndit nimeni că pot să ajungă în presă aceste conversații?

C.G.: Șefii care au dispus înregistrarea se gîndeau în taină că vor folosi doar ei înregistrarea într-un moment potrivit. Din păcate, însă, în PSD, activitatea de bază e șantajul reciproc avantajos, practicat pe grupuri sau individual. Era imposibil ca această acțiune de ani de zile să nu dea roade. Și uite ce roade a dat!

Toată lumea are dosare despre toată lumea

Rep.: Chiar așa se discuta?

C.G.: De discutat, de fapt, nu se discuta. Se sugera. Nimeni nu vrea chiar să se ajungă la adevăr, fiindcă toată lumea are dosare despre toată lumea. Asta e colegialitatea lor.

Rep.: Cam în doi peri tratați și dumneavoastră presa cînd erați mare și tare prin PSD.

C.G.: Umblă la arhivă și vezi ce declaram. Dacă sînt cîteva, deși eu nu-mi amintesc, îmi cer scuze. Mi le asum.

Rep.: Chiar putea zice Văcăroiu: „Să le tragem asfalt, chiar dacă mor de foame“?

C.G.: Chiar așa. Majoritatea celor din conducerea PSD nu au trecut cu gîndirea politică după 1989 și au rămas numai cu mecanismele de atunci, cînd partidul era statul, statul era țara și era condusă de o mînă de oameni analfabeți. De asta e greu să faci deosebire între hotărîrile politice de la partid, cele parlamentare pe care Văcăroiu trebuia să le supună majorității sau cele de la Guvern ce trebuiau verificate de Parlament. Este partidul conducător.

A lucra din vorbe

Rep.: Era disprețul!

C.G.: Era disprețul omului care știa că sistemul de dinainte de '89 guvernează și acum. Partidul unic îi controlează pe toți, iar cînd ești în interiorul sistemului și te simți puternic devii arogant, disprețuitor.

Rep.: Descoperiseră, de asemenea, că se poate face ceva în țară.

C.G.: După ce și-au tras pentru ei, s-au gîndit să facă și pentru țară.

Rep.: Ei sînt de acord să facă ceva. Există o unitate.

C.G.: În limbajul iliescian, să se facă ceva înseamnă să nu se facă nimic. Cu toții au învățat carte de la Ion Iliescu, care din '90 i-a luat pe toți la grămadă și i-a învățat: dom'le, vorbiți bine la televizor, vorbiți bine în fața oamenilor, dar de făcut să nu faceți, că greșiți. Ion iliescu a fost președinte 10 ani. Nu a făcut nimic la modul direct. Nu și-a îndeplinit nici atribuțiile de președinte. Se fac că muncesc.

Depresia lui Adrian

Rep.: Care-i diferența dintre Năstase și Iliescu?

C.G.: Diferența e că Năstase se chinuie mereu să fie diferit de Iliescu, dar nu se știe cum, ajunge de fiecare dată tot sub pulpana lui Iliescu. E problema vieții lui și s-ar putea să facă o depresie nervoasă. '92, '96, 2000, 2004, e un serial de prost-gust ce nu se mai termină și de fiecare dată are același final.

Hrebe

Rep.: De unde vin stenogramele?

C.G.: Hrebenciuc e citat în dosarul RAFO. I s-a cerut arestarea și interdicția de a părăsi țara. Nimeni nu a avut o vorbă bună. Nimeni de la PSD nu l-a apărat cinci zile. Năstase, cînd a fost întrebat, și-a mutat privirea... Atunci, omul ce-a zis: ăștia chiar vor să mă aresteze.

Rep.: Cum să pierzi alegerile doar dintr-o țîfnă?

C.G.: Cum adică, el se salvează pentru mai mulți ani. Să ne amintim de filmul FPS 2 Moldova, din '95-'97. Iliescu era regizorul, producătorul, Năstase, actorii aceiași. Clanul de la Bacău *reloaded.*

Rep.: Bun, dar dacă pierd alegerile, Hrebenciuc va fi împușcat pe stadionul „Sechelariu“ de Băsescu.

C.G.: Din nefericire pentru democrația românească, firele nevăzute ce leagă pe cei ce au semnat ordonanța RAFO cu cei ce au executat jaful RAFO or să-i facă să stea grupați. Cînd se gîndesc că vor fi închiși, măcar să nu fie singuri. Dar eu sper să terminăm cu aceste desene animate, în care toți se bat, se omoară, dar nimeni nu pățește nimic.

Rep.: Dom'le, chiar nu aveți nici o vină, v-am luat degeaba interviul?

C.G.: Am vina că se gîndește mult Iliescu la mine și, dacă-l întrebi cine i-a pus sare în omletă, zice că tot eu. S-a trezit vorbind. E sclerozat, săracu'. N-ar fi asta o problemă, problema e că e bătrîn și rău.

Imaginație

Rep.: Parcă văd cum o să scutiți de impozite Citroën-ul lui nea Tăriceanu, prin 2009.

C.G.: Nu avem apucături de astea, pe bune.

Eugen ISTODOR

Oglindă-oglinjoară, cine-i mai strălucit în țară?

Domnul Răzvan Theodorescu, ministrul Culturii, s-a dat întotdeauna un tip strălucit. Iar acum îi dăm și noi dovada *(foto)* că așa și este. O fi la mijloc o iluzie optică sau n-o fi? – o întrebare la care nu putem răspunde, nefind atît de luminați ca domnul ministru, nici noi și nici creștetele noastre. Ne pare rău că domnul ministru Theodorescu își va termina mandatul chiar acum, în acest anotimp, cînd este mai mare nevoie de dînsul, dat fiind că se întunecă mai devreme.

Mircea Cheliade

Lista lui Tăriceanu și Trista lui Năstase

Campania curat murdară a PSD a aruncat prin unele căsuțe poștale un cartonaș, intitulat „Lista lui Tăriceanu“ (cu ghilimele pesediste), în care ar figura un fragment din totalul listei de 292.000 de oameni rămași fără slujbe la stat. Într-un colț al listei care conține numai nume cu litera A, îl găsim pe Agopian Ștefan, colegul nostru. Ei, făcătorii acestei liste, mănîncă căcat, pardon de expresie, pentru că Ștefan Agopian, scriitorul, nu a fost dat afară niciodată de la stat, după '89, pentru că, pur și simplu, a avut doar slujbe în sector privat. Iar acum, în aceste zile, sa află chiar la Palma de Mallorca, unde scrie la un roman. În care s-ar putea să fie vorba și despre un băiat cu orientare sexuală incertă care fură mult, se ascunde de lume, dar ajunge mare de tot. Am dat acest amănunt că poate îi va cumpăra PSD-ul întregul tiraj!

***Odiseea* lui Șomer**

Pe Văcăroiu îl încearcă un sentiment de asfaltare

În drum spre casă, Nicolae Văcăroiu a făcut multe cărări la viața lui. Cînd simțea că nu-l mai ascultă picioarele, dom' Nicu părăsea imediat o cărare, pentru o alta, mai puțin dreaptă, deci mai bună. În această lumină de local de stat trebuie privită și următoarea declarație a primului consumator din Senatul României: „Domnule președinte, dacă luăm 700-800 de milioane împrumuturi și ne apucăm să deschidem șantiere în toată țara, pe drumuri județene, nu avem nici o problemă, cîștigăm alegerile, la sate pe puțin peste 80 la sută. Că nu are el ce mînca, dar dacă îi faci drumul în fața curții și el nu mai trebuie să meargă prin noroi, ăla e fericit.“ Cu alte cuvinte, destul de împleticite, bănuim că strategia lui nea Nicu e cam așa: nu contează că *ăla* nu are ce mînca, important este să aibă cît mai multe cărări asfaltate în noroiul din fața porții.

Noroi, cei din linia-ntîi

Cuvîntul care dă stenograme la tot cartierul

De rahat a fost săptămâna asta pentru pesedeu. O tanti a fugit la presă cu stenogramele secrete ale Biroului Executiv Central al PSD în dinți; un nene a zis că are o casetă cu Karl Marx care și-o trage cu Coca-Cola în veceul din fundul lui Năstase, al curții, și o ține pitită într-o bancă; *Ziua*, *Evenimentul zilei*, *Academia Cațavencu*, *România Mare* și *Jurnalul de vineri* din Maramureș au fost cosite de pe tarabe de miliție, armată, Securitate, Salvare și pompieri și încărcate în duba partidului, două zile la rând; până și blândul Cărtărescu și-a ieșit din pepeni și a dat cu Năstase de toți pereții Colentinei și l-a făcut „Baroane", în ***Jurnalul național*** de marți: „Tot cu bunicuța de mână, Baroane? Tot cu frățiorul mai mare, școlit la Moscova, intri în ring? (...) Baroane, baron roșu de Colentina! Umblă vorba că nu ești bărbat, chiar dacă ai mii și mii de ouă. Acum se vede că e așa: nu ești bărbat, Baroane! Ești iepurașul care strigă cel mai tare «Prindeți iepurașul!», ți-e frică până și de umbra ta". Bată-te-ar Marx, cu o sticlă de Coca-Cola peste fesișoarele tale vinete, Baroane, că-ți trădași social-democrația bunicuței, pentru niște amărăștene de conturi, de câteva milioarde de parai. „Apropo, unde merg casetele acestea, Dorina, unde ajung, unde vor sta casetele?", o întreabă Năstase pe Dorina Mihăilescu, în *Ziua* de miercuri. „Sunt casete care se tot reciclează, domnule președinte, adică le transcriem, nu se păstrează", îi răspunde Dorinuța lui Poponel, în *Evenimentul zilei* din 24. „Dar discuția asta, spre exemplu, când se transcrie, unde ajunge?", o întreabă Bombonica pe Dorinuța, în *Ziua* din 24. „La dv. la cabinet", îi răspunde Dorinuța, în *Evenimentul* din 24. „Se zice că ești social-democrat, Baroane", mai scrie Cărtărescu. „Și că toți din jurul tău sunt social-democrați. Că vreți dreptate pentru toți și protecție socială. Cum dreptate, când sunteți putred de bogați? Și când toți ceilalți sunt putred de săraci? Asta-i dreptate, Baroane?". Păi, nu e, Baroane, că, „Ce social-democrat stă călare pe saci de bani? Ce social-democrat are fabrici și ferme și conturi în bănci elveține? Ce social-democrați mai împart o țară-n felii ca pe-un tort și cumpără deodată jumătate din Delta Dunării? Prietenii tăi din Internaționala Socialistă? Socialismul cu caviar și Veuve Cliquot? Barbusse, care scria despre bieții muncitori din vila lui de pe Coasta de Azur? Gorki, care scria despre bieții muncitori pe ruble de aur? Din ăștia-mi sunteți, Baroane? Toți învârtiții acestei țări, toată pegra foștilor activiști, toți mafioții pe față ai industriilor și-ai terenurilor și-ai televiziunilor, și-ai ziarelor, și-ai fotbalului, și-ai sindicatelor s-au trezit peste noapte social-democrați, oameni de stânga multimiliardari?". „Totuși, vestea bună este că au reușit să-l schimbe pe Pasquarelli și de la 1 martie va fi un alt tip care să răspundă, un tip care a răspuns, cred că e un danez, care a răspuns de negocierile cu Estonia sau Letonia", zice Poponeața în stenogramele *Evenimentului* de miercuri. „Baron roșu de Colentina", mai scrie Cărtărescu în *Jurnalul național*, „o vorbă-nțeleaptă zice așa: poți prosti pe toată lumea un timp și pe câțiva tot timpul. Dar nu poți prosti pe toată lumea tot timpul".

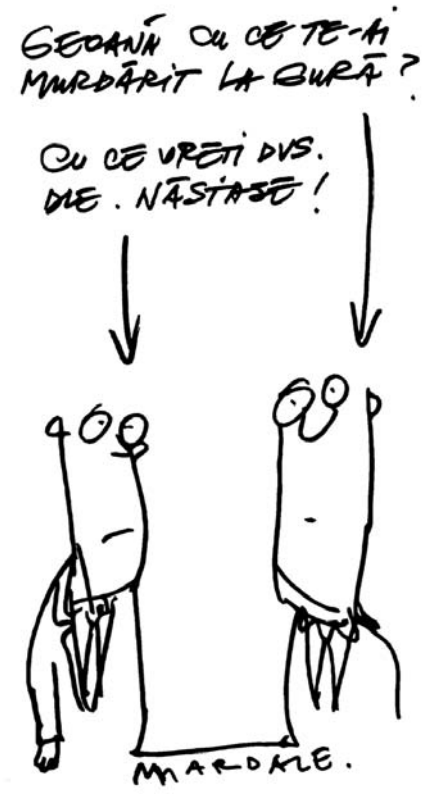

Cornel IVANCIUC

canalul mass-midia năvodari

● După publicarea stenogramelor, e tot mai clar că există ziariști care au luat bănuți de la PSD ca să scrie la comandă. Nu-l vom socoti aici pe Bogdan Tiberiu Iacob, care pare mai mult activist de partid decît ziarist, la el e clar, pînă și porecla de „Două sute" spune ceva. Zvonuri destul de insistente susțin că după alegeri se va da lista cu ziariștii plătiți de PSD, ca să se dezbine și mai tare lumea presei. Abia așteptăm listele, despre care am auzit că ar conține cîteva surprize cît casa. În sertarul acestei rubrici există deja o listă făcută de noi, cu niște pariuri pe nume mai răsărite. A, pe Horică Alexandrescu n-a pus nimeni pariu, lucrurile sînt clare. O singură problemă ar fi cu acest așa-zis jurnalist: dacă va cîștiga Băsescu, Horică va apuca să se replieze și să prindă primul avion prezidențial sau va urca abia în a doua delegație peste hotare?!

Zețarul Ivan

MAMA NATURĂ
ODLIC

Chiar că vine sfîrşitul lumii, taică! Dacă s-au apucat arabii de la noi din sat să planteze porumb în potecă, cum n-a plantat neam de neamu' nostru nici în tarla pe vremea CAP-ului, asta înseamnă că e deja al treilea război mondial. Acilea, în Teritoriile Arabile Ocupate! Da' nu-i bai, că după toate războaiele mondiale a venit unii şi a dat pămînt la ţărani.

România.
Mici fragmente de neant.

Un autobuz numit căldură

Tocmai ce mă îndreptam luni seară spre 311 cînd am văzut, în spatele autobuzului oprit în staţie, o siluetă mică şi imobilă. M-am apropiat să văd ce este şi am remarcat o cerşetoare, cu fustele ridicate, care se încălzea pe sub fuste la fumul fierbinte care ieşea din ţeava de eşapament. Mi s-a părut incredibil şi trist în acelaşi timp, dar mai ales remarcabil pentru nivelul de ingeniozitate. Arăta exact ca un fel de catalizator uman şi sînt convins că a avut o mulţime de dezamăgiri cu troleibuzele.

Un om de onanie

Într-o seară, pe un frig pe care nu-ţi venea să laşi nici măcar cîinele pe-afară, un tip se masturba pe stradă. Omul n-avea absolut nici o treabă, se relaxa în natură. Pînă la urmă, cum era mai bine, să fumeze, să distrugă stratul de ozon, să bea pe stradă, să violeze babe sau să dea în cap la oameni? Nu. Se relaxa. Probabil că era un om fără griji, care, vorba fabulei, acumulase toată vara, iar acum îi dădea mîna să facă risipă, nu? Ce chestie: uite o situaţie în care „a face risipă" nu prea se potriveşte cu „a fi mînă largă"!

Ceai de parlamentă

Aţi călătorit în ultima vreme cu metroul la ceas de seară, după ora 22? Dacă nu, vă fac un rezumat a ceea ce înseamnă o călătorie pe sub Capitală: nişte băieţi care fumează non-stop într-un colţ al vagonului, o grămadă de scaune libere, nişte unii care citesc ziarele expirate de dimineaţă, unii care vorbesc atît de tare încît depăşesc nivelul fonic al unui aeroport, vreo două fete care dorm, unul care îşi mută mucii cu degetul prin creier şi, cel mai important, un beţiv care doarme sub o banchetă. Este că dacă ar fi existat un bufet şi un ceas legat la Greenwich aş putea spune că am fost în Parlament?

Primul friptur al alegerilor

Na, era să uit şi îi trecea vremea întîmplării. Acum două săptămîni, într-o duminică parcă, în faţa sediului Partidului Noua Generaţie din Piaţa Kogălniceanu din Bucureşti, cîţiva membri ai partidului ieşiseră pe trotuare şi făceau mici şi fripturi pe grătar. Bănuiesc că, dacă Becali ar fi ajuns preşedinte, ar fi ieşit şi ar fi pus de nişte mititei în faţa Palatului Cotroceni.

Ethos, Porthos şi Aramis

reportaj cu ţara de gît

Peisaj de răscoală civilizată

Primim vinerea trecută la redacţie un fax care începea în felul acesta genial: „Sîmbătă, 20 noiembrie, în comuna Căscioarele, jud. Călăraşi (14 km vest de Oltenița), va avea loc o răscoală a ţăranilor împotriva unui grup de arabi care în scopul valorificării terenurilor agricole din Lunca Dunării (ferme, foste IAS-uri) au distrus drumurile istorice de acces la Dunăre".

Sîmbătă, la 8 dimineaţa, sînt în comuna Căscioarele, la răscoală. Şapte-opt băieţi din sat stau în staţia de autobuz, lîngă postul de poliţie. Două dube cu poliţişti înfrigurați, înghesuiți pe banchete unul în altul, sînt parcate la marginea terenului de fotbal. Capul răscoalei, Marius Herghelegiu, e la întîlnirea cu forţele de ordine. Din cîte aflu după aceea de la el, au fost aşa: şeful de ordine publică din Călăraşi, şeful de la juridic din Oltenița, şeful de la jandarmi şi încă unul de la SRI. Aproape urlau la el şi-l întrebau pe cine reprezintă. „M-au ameninţat cu închisoare de la 3 luni la 2 ani pentru adunări neautorizate."

Îi întreb pe răsculaţi dacă ăştia-s toţi. Un băiat: „E devreme, nu s-a sculat lumea". Rîd toţi. „Le e frică la oameni, nu sîntem noi uniţi."

O Toyotă de teren trece în goana mare pe şosea. Băieţii zic: „Ăsta-i fratele arabului. Ne supraveghează". După o vreme, arabul trece din nou, dinspre Hotarele. Apoi iar dinspre Chirnogi. Pînă la ora 11 se adună ca la vreo 40 de oameni.

Care-i povestea? Doi arabi, Jahi şi Jihad el Khalil, au luat în concesiune mii de hectare de pămînt mănos în Lunca Dunării. Pe malul Dunării este pădure şi de acolo îşi iau oamenii din Chirnogi şi Căscioarele cotele de lemn de la Ocolul Silvic. Arabii, nervoşi că se fură porumb, au închis drumurile de acces de pe concesiunea lor. Căsciorenii s-au înfuriat.

Un răsculat: „Mihalcea (director la arabi, n.a.) ăsta e cea mai mare javră. Eu am lucrat 30 de ani la CAP şi ăsta m-a dat afară că m-a prins dormind".

Un moş: „Am muncit 40 de ani la stat şi acuma am 1 milion jumate".

Poliţistul: „Ehe, dacă făceaţi protestul acum zece ani, alta era treaba. Dar acum…?" Izbucnesc oamenii: „A venit Dana Năstase la arabi, astă-vară. Asta e firma lui Tărăcilă". Poliţiştii tac şi înghit protestele.

Ţăran 1: „Vrem dreptul nostru. Pentru pămîntul ăla au murit strămoşii noştri în război. E dreptul nostru. Ce, respirăm aer de Arabia?"

Ţăran 2: „Da' pe ei de ce nu-i aresteaţi? Ei de ce se plimbă cu pistoalele la ei? Ei de ce vînează în baltă fără permis şi nu le faceţi nimic?"

Poliţistul: „Noi, propriu-zis, sîntem aici să vă ajutăm. Dacă daţi în cap la cineva? Vreţi să ajungem la necazuri?"

Marius Herghelegiu, Horia, Cloşca şi Crişanul răscoalei, povesteşte cum s-a certat popa din Chirnogi cu arabul, acum 2 ani. „Deh, popa era la peşte, ca omul, la ştiucă, pe Dunăre, pe un canal. Dă arabul peste el, nu Jihad, celălalt, frati-său, nu ştiu cum îl cheamă, şi îl întreabă cum a ajuns acolo. Popa zice: «Ce, în ţara mea, îţi dau ţie, la un arab, socoteală?». Şi l-a aruncat în apă. Şi a constatat popa că arabul nu ştie să înoate şi s-a aruncat după el." Am mers în Chirnogi, după popa Traian, să ne povestească. Doamna preoteasă: „Domnul preot nu vrea să mai spună nimic despre treaba asta, fiindcă oricum nu s-a rezolvat nimic. A avut probleme şi de la poliţie, şi de la Patriarhie, nu vrea să se mai bage."

În fine, domnul Jihad: „Domnule, nu vorbeşte cu mine nimic. Nu este aşa ceva. Vorbeşte la directorul economic".

Pînă la urmă, după o rundă de negocieri, arabii consimt să îi lase pe cei din Căscioarele să folosească un drum. Nu e drumul pe care îl vor ei, totuşi. Marius Herghelegiu: „Noi dacă îi lovim pe arabi la Cataloi, s-au dus dracului toate IAS-urile. Dacă, luni, arabii nu respectă înţelegerea, facem ceva neautorizat".

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Fotodocument: Un vechi colonist de pe fîşia comunei Căscioarele (jud. Călăraşi) luptînd împotriva fundamentaliştilor din Teritoriile Arabe Cultivate

Noroc tras la Xerox

Dacă înainte de 1989 era greu să ţii în casă o biblie, să-ţi afişezi la locul de muncă o icoană sau, simplu, să ţii o iconiţă printre acte, astăzi există o adevărată industrie liberă şi prosperă producătoare de astfel de obiecte, pentru toate buzunarele. S-au confecţionat chiar şi brelocuri pe teme religioase, pentru cheile de la maşină. Maica Domnului şi Pruncul pe un plastic sidefat înlocuiesc emblema automobilului. Mai există insigne de pus în piept cu chipul Mîntuitorului şi chiar tricouri avînd imprimat acelaşi subiect, plus declaraţia „la cald": *I love Jesus!*

Norocul Fals

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au purtat asupra lor obiecte aducătoare de noroc sau care să-i ferească de rele. O codiţă de iepure, un dinte de lup, o agată sau cine mai ştie ce minune. Dar cine n-are nevoie astăzi de bani şi sănătate? O prosperă „afacere" în Bucureşti este comercializarea de iconiţe făcătoare de bani şi aducătoare de cîştiguri la jocurile de noroc şi 6/49, mai ales că, în ultimul timp, potul de la LOTO a depăşit milionul de dolari. Mulţi români nu se sfiesc să ceară preoţilor sfinţirea biletelor de loterie, a autoturismelor, a portofelului cu parai sau a motocicletelor. O altă încercare de momire a şansei este cumpărarea chiar de la practicantele magiei albe a unor iconiţe... specializate în rezolvarea acestor probleme pămînteşti. Merge omul la vrăjitoare să-i citească, să-l dezlege de farmece, să-l însoare sau să-l dezînsoare şi se trezeşte că i se bagă sub nas ultima ofertă: o poză cu bietul Sfînt Anton, tifeţată jalnic şi trasă la Xerox color. Dar cînd disperarea e de ajuns de mare, clientul n-are timp să judece calitatea produsului. Cei care se ocupă cu multiplicarea iconiţelor cîştigă destul de bine. Ei scot zeci de exemplare false, nesfinţite, pe care apoi le vînd fraierilor prin tîrgurile de ţară, în pieţele bucureştene, la intrările în biserici, atunci cînd e înghesuială mare de sărbători. Preţurile variază între 10 şi 20 de mii de lei bucata. Depinde de imagine, de peisaj, de culori şi de subiect. Un fals cu Iisus pe cruce costă 20 de mii, pe cînd unul cu Sf. Gheorghe omorînd balaurul, doar 10. Biznisul merge înainte, calitatea iconiţelor din carton e relativ bună, iar cumpărătorii sînt mulţumiţi.

„Clonarea" lui Ştefan cel Mare în 20 de exemplare

„Afaceriştii cu iconiţe" preferă Xeroxurile din centrul Capitalei, „pentru că-s mai bune şi face poze adevărate". La Xerox-ul color din Romană e aglomeraţie mare mai tot timpul. În copiatoare intră rapid cursuri de la ASE, facturi fiscale, amenzi de circulaţie, diplome de absolvire şi tot soiul de acte fără de care birocraţia n-ar fi posibilă. La un moment dat, printre aceste hîrtii laice apare o icoană ştampilată pe spate cu „SFINŢITĂ". Este multiplicată în 50 de exemplare, faţă-verso, spre uimirea operatoarei care nu prea ştie ce să zică. Clienta, o ţigancă grasă şi buzată, n-a terminat. Mai are încă trei icoane de „clonat", plus o poză cu... Ştefan cel Mare. În spatele ei se formează o coadă serioasă, dar nimeni n-are curaj să cîrîie. Doar un tataie cu mustaţă o roagă frumos, în inconştienţa lui, să termine mai repede pentru că are şi el de multiplicat talonul de pensie. Atîta i-a trebuit! Ţiganca se întoarce brusc spre coadă şi, cu icoanele buchet într-un pumn, e gata să-l pălească drept în botul bătrîn. De frică, moşul se potoleşte. Îi îngheaţă vorbele în proteză. Xerox-ul bîzîie. Ies zeci de Ştefani cei Mari pe o parte. Nu mai zice nimeni nimic. La plecare, „afacerista" se întoarce cu o privire veninoasă şi aruncă peste coadă un scuipat ţigănesc de se umple întreaga încăpere cu miros de seminţe: „Haoleo, rumânilor, nu tre' să mănînc şi gura mea ceva? Mai daţi-vă-n spirt dă chitroşi, că la greu tot la mine veniţi!".

Haiducii lui Şapte Fuste

Vina de a vîna

Are 11 ani, este la Școala 11, a odraslei mici a lui Năstase, și a scris următoarea compunere. Am 40 de ani, am alergat după zeci de mari orgii năstasiene, dar n-am dat de limpezimea de izvor a acestei compuneri.

Eugen ISTODOR

Salvați animalele!

Acum vreo săptămînă, la școală, am început o lecție nouă numită *Căprioara* de Emil Gîrleanu. Este o narațiune foarte frumoasă, care merită citită, dar care nu se termină cu happy-end, ci are un sfîrșit dramatic, în care căprioara își sacrifică viața pentru puiul ei.

Majoritatea vînătorilor rănesc niște vietăți așa de bune și de frumoase care nu fac rău nimănui. Părerea mea este că nu s-au pus niciodată în locul lor, nu s-au gîndit niciodată cum ar fi dacă ar fi ei în locul acestor vietăți. Este ceva destul de tragic.

În ziua de astăzi multă lume iese la vînat în pădure. Unii vînează pentru mîncare, alții pentru bani sau pentru haine; dar omul cu inimă nu ar trage niciodată într-un animal. E ca și cum unei mame i-ar fi murit fiul. Nu pot spune cît de mult suferă animalele cînd sînt lovite de un glonț. Se vede în ochii lor, pe fața lor, chiar și după cum tremură.

CUM A FOST ÎN EXCURSIE?
MIȘTO, AM FĂCUT TOATE SECȚIILE DE VOTARE DE PE TRĂSEU. MĂ DUC ȘI-N TURUL 2. ZICEA GHIDUL CEVA DE UN FOC DE TABĂRĂ LA GURA URNEI.
MARALE.

Aproape toată lumea știe ce vînător mare s-a făcut Adrian Năstase și ce sediu de vînători și-a construit. Chiar dacă el spune că a ajutat bătrînii asigurîndu-le 90% din medicamente, ar ajuta și mai mult dacă nu ar mai fi vînător de animale. Poate pentru bătrîni contează, dar nu și pentru ceilalți oameni din țară.

Cine nu a citit povestea *Căprioara* ar trebui să o citească și dacă are 30 de ani, vîrsta nu contează deloc dacă citești ceva ce-ți place și te va impresiona.

Laura MUȘAT,
clasa a V-a

Bagă-ți votu-n ei! (A câștigat Adrian Năstase)

Mihnea (voce, trompetă și autor de texte supărate pentru trupa de rock Luna Amară) are în față două obiecte: o bere. Deodată îl fulgeră o idee: să tragă, cu băieții, un concert civic, de îndemn la vot, în preziua alegerilor. Așa s-a născut turneul „Bagă-ți votu-n ei!“ susținut de Luna Amară și Implant Pentru Refuz. Pentru cine nu-i familiarizat cu mesajele lor, siteurile spun totul: www.luna-amară.ro și www.implantpentrurefuz.com. Adică aproape totul, pentru că tradițional, în dialogul live cu publicul, rockerii scapă, din suflet, mui grave pe adresele cunoscute. Și așa s-a petrecut la toate cele 4 concerte (la Iași au fost 2 – 700 de studenți la primul și 300 de rockeri puriști la al doilea, 500 la Ploiești și 70 la Târgoviște). Cel mai dificil a fost să se găsească o gazdă la Târgoviște: după ce *Evenimentul zilei* a deturnat mesajul turneului, publicând un articol despre „Turneul anti-PSD“ al celor 2 trupe, cluburile locale s-au speriat ca de moarte de represalii. Dar până la urmă tot s-a găsit un bunker de rezistență pentru puținii târgovișteni altfel. Luna Amară a adus, la fiecare concert, un tomberon-urnă și i-a instigat pe tineri să-și bage votu'. Iar pentru că în România votul pentru unii este de fapt un vot contra celorlalți, legea electorală a lui Mihnea a fost să se voteze direct contra. Rezultatele oficiale: 1) Adrian Năstase; 2) Corneliu Vadim Tudor; 3) Traian Băsescu și au fost puțini care și-au amintit de 4) Gigi Becali. Surpriza a fost că prezența la vot a fost mică – 50%, refuznicii fiind chiar sonori: „noi nu votăm“. Cel mai vesel grup de absenteiști a fost întrebat, de pe scenă, de trompetistul mirat: „Da' ce-aveți, mă, de nu votați?“. Răspunsul a fost prompt: „N-avem opșpe ani!“.

Agenția de Monitorizare a Presei și *Academia Cațavencu* au organizat turneul pe traseul Iași – Ploiești – Târgoviște; Millenium Tours a pus pe drumuri cele două trupe, MindBomb a făcut afișul, Twin Arts s-a ocupat de organizarea de la Iași, Fair Play de cea din Ploiești și Radio MiniSat la Târgoviște, Open Sky Productions a făcut sonorizarea. Mulțumim tuturor sponsorilor. Nu și domnișoarei Adelina Gafitza, președintă a Ligii Studenților (dintr-o facultate ieșeană) care a de-sponsorizat Luna Amară: fata a spălat putina cu vreo 14 milioane de lei, bani promiși clujenilor ca să cânte și la balul studenților. Considerăm aceste rânduri doar un avertisment amical.

Mircea TOMA

bursa șpăgilor

Ciocolată cu dragoste de șpagă

Dați-mi voie ca în apropierea sfintelor zile de Moș Nicolae să vă descriu cea mai mișto șpagă de care am auzit în acest an, mai ales că de pe urmele ei beneficiați mai degrabă dumneavoastră. Metoda este verificată, așa că mergeți la sigur aplicînd-o. Instrumente necesare: o ciocolată din comerț, un telefon și un bilet de autobuz (poate să fie și de metrou). Se ia ciocolata, se desface și se cercetează cu atenție. Se caută în principal fire de păr. Nu sînt foarte greu de găsit, de cînd în procesul de producție au fost angrenate marmote, urși și lupi. Dacă nu găsiți, luați alta. Și tot așa, pînă descoperiți un fir de păr. Dacă l-ați găsit, puneți mîna pe telefon și sunați la fabrică, unde amenințați cu protecția consumatorului. Mai ales dacă este o companie internațională, veți fi chemat acolo să demonstrați firul de păr. Ajungeți, bineînțeles, folosind metroul sau biletul de autobuz. Acolo, odată dezvăluit corpul delict, veți fi anunțat că nu puteți primi bani ca șpagă ca să vă țineți gura, însă puteți lua 2 sacoșe pline cu ciocolată + promisiunea unor alte pungi de sărbători. Și asta doar din vina unei marmote mult prea obosite ca să-și mai prindă părul.

Rusul păcălit de vulpe

Pă berea mea!

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Cine-a pus cîrciuma-n drum, ăla n-a fost om nebun, da' cine l-a pus pe nea Nicu Văcăroiu la masa la care s-au înregistrat stenogramele PSD, ăla sigur a fost ori inconștient, ori lăutar cu foamea-n gît. Ia uitați ce vorbe pline de învățăminte zice nea Nicu pe stenograme, la al doilea sau al treilea rînd de afirmații cu iz penal: „Nu vă ascund faptul că mai am 68 de legi pe care le țin ca un pachet că nu am ce să le dau să mănînce și intrăm în electorat. M-ați înțeles?". Vorba aia, cine-a-nțeles ce-a vrut să zică nea Nicu, hai sus, hai sus, hai suuus! Alo, domnu' Văcăroiu, băiat! Stai așa, dom'le, unde pleci? Mamaie, apucă-l de hanorac să nu fugă! Poliția... Na, că iar ne-a scăpat și n-a apucat nici să achite nota, nici să explice ce-a vrut să zică. Nu-i nimic, rămînem între noi, băieții de comitet, fără datorii pe carnet, și votăm: am înțeles sau n-am înțeles ce-a vrut săracu' nea Nicu să spună?

AM ÎNȚELES

Mircea TOMA

Textul completat și tradus în română din limba barmeană sună astfel: „nu vă ascund că mai am 68 (milioane) de *lei (nu legi, mă zguzi)* pe care-i țin ca *(zăi-mi eau)* un pachet *(bax „Săniuță",* n.tr.) că nu am ce să le dau *(gâților)* să *bea (mănânce = bea,* n.tr.) *(deci)* intrăm în electorat *(electorat = crâșmă,* n.tr.). M-ați înțeles?"

Alin IONESCU

Care va să zică, eu cred că dl Văcăroiu vrea să aducă-n discuție despre o cauză-n care e niște cîteva legi care n-are ce să mănînce singure și-atunci, d-aia zic să venim noi cu un pachet de sanvișuri legislative cu parizer cu murături, să nu ajungă ele, legile mă refer, să guste direct pe stomacul gol. Că să le dăm de mîncare e cum e, dar de băut are ele vin eu și-ntreb, nu dau în cap, întreb pur și simplu cum e ele că n-are pe nimeni ca să toarne-n gură nici să le puie-n pahar un pai să le scoatem din Parlament odată, că vine mîine-poimîine nota și pe lîngă asta mai e și 68, adică cu una mai puțin decît 69, care, hă, hă, hă, hai, dom'le, ce dracu', că asta e ședință de Guvern de Coordonare a țării, nu ne batem joc.

Gabriel DROGEANU

Eu am înțeles exact ce vrea să spună domnul V. Pe bune. Probabil că i-a băgat cineva apă-n rezervor și de-aia e mai confuz. Vrea să spună că are un pachet de 68 de legi. De fapt, vom împărți 68 la 2. Hai, la 3. Adică 22,6 legi. În fine, nu e important cîte are. Cert e că are un pachet de legi. Sau un bidon de legi. Sau o canistră de legi? O vadră de legi? Nu contează. Deci are niște legi și, evident, cu legile alea aranjează dînsul la bucătărie la Senat să facă rost de mîncare pentru electorat. Eu așa văd situația. Și n-am băut azi decît o juma' de lapte. Am înțeles, să trăiți! Bine.

Marius DRĂGHICI

Dna Marilena îi pune zilnic un pachet omului ca să aibă ce mânca în pauza de masă. Deci, electoratul mănâncă din pachetul dlui Văcăroiu, pe care l-a păstrat ascuns în buzunar, iar dumnealui nu vrea să le dea că, evident, intră în el, adică în electorat. Pe scurt, marș, javrelor, de-aici, nu mai băgați boturile voastre umede prin buzunarul meu, că pun ospătarii pe voi! M-ați înțeles?

Daniel GOACE

Te-am înțeles perfect, nea Nicule, să trăiești!... Ține-le așa cum știi matale, ca un pachet, și ai grijă să nu se facă 69! Că după aia îți scoate Năstase și ție afișe cu prostii, cum i-a scos lui Băsescu. A, și normal, nu le da nimic să mănînce, 'tu-le mama lor de legi! Păi ce, ele ți-au dat să bei cînd erai gata-gata să intri matale sub masele de electorat?

Iulian TĂNASE

Domnule Văcăroiu, nu vă ascund faptul că am înțeles, m-ați înțeles? Problema este că nu am înțeles prea bine ce anume am înțeles, motiv pentru care nu vă ascund faptul că dumneavoastră, domnule Văcăroiu, ați primit de la cineva un pachet și în pachet erau niște oameni care v-au cerut de mîncare și, cînd ați auzit de mîncare, dumneavoastră, domnule Văcăroiu, v-ați făcut repede cruce și băiatul a crezut că mai doriți un rînd și v-a adus 68 de pahare, cîte unul pentru fiecare lege. Apoi v-ați ridicat și ați intrat – dacă m-ați înțeles – în electorat.

Cătălin MATEI

Eu, din această frază, am înțeles că, toamna, autorul vine cu pachețel de legi de acasă, iar frunzele copacilor cad moarte, așternîndu-se ca un covor moale și persan la picioarele sale, păsările călătoare s-au cărat, copiii culeg strugurii copți din livezi, gutuile și ardeii kapia și toamna e cel mai bogat anotimp pentru că în întreg orașul miroase frumos a frunze arse și salată de vinete cu ceapă. Mmmmm, bine ai venit, toamno, la noi în electorat!

CRED CĂ AM ÎNȚELES

Alexandru CĂUTIȘ

Fiindcă de ceva vreme nu mai pune nici o picătură de pileală pe limbă, cum singur se jură, nea Nicu nu s-a putut abține și a dat în alt viciu: beția de cuvinte. Pentru vindecare ar trebui să urmeze cîteva ședințe tip „oratorii anonimi".

Ioan T. MORAR

Păi, dacă legile nu papă tot, desigur, le bagă la pachet cu electoratul care achită restul. Dar una în plus este vorba de șai'j'nouă, ceea ce nu mai vorbim. Vedem că vorbește cu mult. Dar nu prinde și la plin. Sensul celălalt este mult departe de pachetul de legi care urlă de foame. Păi, cum să nu te întrebi?

Dragoș MUȘAT

Deci, cum să vă spun, n-aș vrea să fiu prost înțeles, dar – nu neapărat în ultimul rînd – asta ca să nu fiu acuzat de ceva, deși poate mai bine ar fi dacă, să presupunem prin absurd, de exemplu, am zice, poate nu definitiv, dar, în orice caz, nu la sigur, deși, dacă stau bine să mă gîndesc, poate acesta ar fi momentul ideal, numiți-l cum vreți, nu are importanță, dar lăsați-mă să vă spun, deoarece, fie ce-o fi, un lucru e sigur. M-ați înțeles?

NU AM ÎNȚELES

Alexandru VĂRZARU

E greu de înțeles. Eu nu înțeleg nimic. Trebuie să beau bine înainte să înțeleg ceva. Revin să votez mai tîrziu, cînd voi fi suficient de beat ca să pricep ce-a vrut omul să zică.

Dragoș VASILE

Am înțeles, normal că nu am înțeles. Ce se-ntîmplă? Vorbim despre niște legi la care le dăm de mîncare, nu? Păi, ce legi e astea? Nu vă ascund că nu-mi pare ceva serios. Adică: 68 de legi care mănîncă de la buget, deci 68 de porții (cartofi prăjiți, muștar, șervețele), de înmulțit cu 4 mici, de unde scădem dobînzile și arieratele, egal 10% șpagă la chelner. Păi? Deci. Părerea mea: ieșim mai ieftin dacă dăm de băut la 68 de legi, dacă m-ați înțeles. 35 se-mbată repede și ne lasă-n pace, 23% nu bea alcool și le facem ordonanță de urgență, iar pe restu' i le vindem pe sub mînă lu' Mitrea, cerem nota și mai cerem o vodcă. Adică? Adică e bine, domnilor.

Viorel MOȚOC

Ce mi se-ntîmplă? Mă întîlnesc cu diverși prieteni buni, joi să fi fost, dezbatem situația, mai vorbim de una-alta și, cînd mă trezesc a doua zi dimineața, era deja duminică seara și mergeam la vot. Pesemne că, dacă, între timp, îl întîlneam pe nea Văcă pe la vreo masă, pe onoarea mea, sigur pricepeam ce vrea să spună. Acum însă, luni, după două cafele tari, chiar nu pricep nimic. Rămîn doar cu bucuria întîlnirii cu prietenii și a neîntîlnirii cu Văcăroiu. A, și cu o ușoară jenă la ficat. Plăcerea mea!

Dan STANCIU

N-am înțeles, că eram atent la altceva, mă uitam cum trece un înger prin Palatul Parlamentului și își scutură polenul peste aleși. Vreți să repetați ideea, dle Văcăroiu? Dar v-aș ruga, dacă se poate, să vă scoateți prunele alea două din gură, ca să vă auzim intelectul funcționînd la întreaga capacitate. Mersi.

Marius BORȚEA

N-am înțeles și nici nu mă interesează ce a vrut să spună, că ce zice nea Nicu cînd stă prea mult la o masă, fie ea și a mafiei din PSD, nu știu cine ar putea pricepe. Întrebați chelnerii, întrebați manipulanții, întrebați hingherii sau întrebați-l pe purtătorul lui de cuvînt, domnul acela cu nume de anonim care mi-a scris mie pe mail că Văcăroiu nu bea. Aș, le stinge – așa rezultă din monitorizările noastre (i-am monitorizat activitatea și șprițurile pe perioada 1990-2004). Nu mă interesează, deci, ce zice Văcăroiu, cîte nu spune omul la necaz? Și, din cîte am văzut prin monitorizări, omul ăsta se necăjește frecvent de nu mai știe de el. Lăsați-l în pace, mîine dimineață oricum n-o să-și amintească la cine n-are să dea să mănînce. Hai noroc, nea Nicule, și cînd ne-o fi mai rău ca acum să ne fie, adică să avem unde vărsa. Tristă și fără lăutari trebuie să fie țara care te-a mai votat o dată.

Ecumenismul silvic PSD-PNL-PD, la Suceava

Vom vorbi aici despre un model de afacere care, pe lîngă bani în pușculița PSD, generează și efecte colaterale neimportante ca morți, răniți, evaziune fiscală și lucrări silvice fușerite. Pentru reușita ei, la ordinul Direcției Silvice Județene, condusă obligatoriu de un membru de vază al PSD, ocoalele silvice contractează diverse lucrări – descopleșiri, stropiri, plantări, pliviri, tăieri, cepuiri etc. – cu o firmă privată, aparținînd unui fidel discret al partidului. Firma în cauză licitează și acceptă prețul cel mai avantajos pentru Direcția Silvică la lucrarea respectivă, mult inferior dimensiunii lucrării, calității cerute și mîinii de lucru necesare. Firma își însușește – pentru partid – procentul de profit (8-10%), iar pentru banii de salarii semnează o serie de angajați fictivi, puțini la număr, discreți și ei. Banii concreți sînt dați pădurarului din canton care – mort-copt, că ordinu-i ordin! – execută lucrarea cu mulți zilieri, angajați la negru, majoritatea din drojdia societății, bucuroși că primesc de lucru, pentru o plată mizerabilă. Astfel, salariile cît de cît onorabile a 5 angajați fictivi ai firmei – spre exemplu – sînt împărțite la treizeci de zilieri amărîți. Mai grav e cînd se întîmplă accidente de muncă, fapt nu tocmai rar, dar mușamalizat cu concursul autorităților politice județene, de resort medical, polițienesc și juridic. Dacă pădurarul are obiecții, atunci i se pune pumnu-n gură: „Bă, tu te-ai găsit să schimbi sistemul?" și i se arată fie ușa, fie concedierea. Dacă are cunoștință de astfel de practici, domnul inginer Nechifor Tofan, directorul Direcției Silvice, este rugat să telefoneze la redacție. Într-o ipotetică legislatură PNL-PD, este rugat să procedeze ecumenic și în susținerea Alianței D.A., domnia-sa fiind, pe lîngă vicepreședinte al TSD, și nepot al președintelui PSD Suceava, Gavril Mîrza, și fin al vicepreședintelui PNL, Gheorghe Flutur, care l-a cununat cu fiica deputatului PSD Gheorghe Panteliuc, fost director al Direcției Silvice Suceava, pe vremea dictatorului ăl bătrîn.

Protocolul silvic

Irealitatea TV

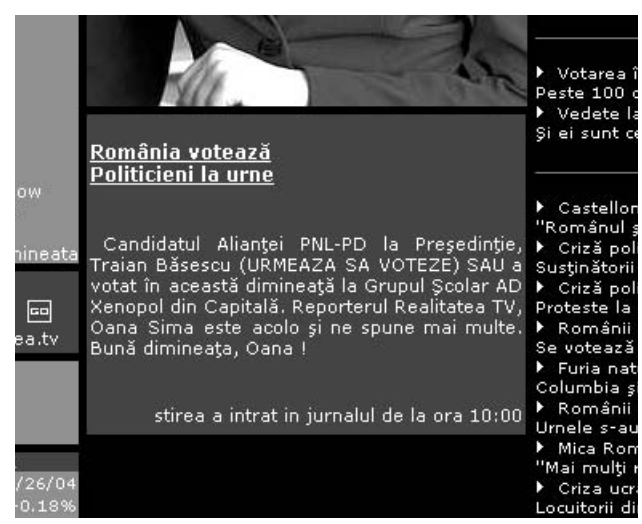
România votează
Politicieni la urne
Candidatul Alianței PNL-PD la Președinție, Traian Băsescu (URMEAZA SA VOTEZE) SAU a votat în această dimineață la Grupul Școlar AD Xenopol din Capitală. Reporterul Realitatea TV, Oana Sima este acolo și ne spune mai multe. Bună dimineața, Oana !
stirea a intrat in jurnalul de la ora 10:00

28 noiembrie 2004. Alegerile din România urmează să se desfășoare sau tocmai s-au încheiat. PSD urmează să fraudeze alegerile sau tocmai le-a fraudat. Opoziția va cîștiga alegerile sau tocmai le-a pierdut. Adrian Năstase a ieșit președinte sau nu. Sîntem pe www.realitatea.tv sau nu sîntem: „Candidatul Alianței PNL-PD la Președinție, Traian Băsescu **(URMEAZĂ SĂ VOTEZE) SAU a votat** în această dimineață". Aceste texte au fost, sînt și vor fi reale. Colegii de la Realitatea TV au trecut sau n-au trecut la Irealitatea TV. I-am spus sau îi vom spune „Bună dimineața" reporterului nostru, Oana Sima. Oana, spune-ne sau nu ne spune mai multe sau mai puține de acolo sau din altă parte! Îți mulțumim sau nu îți mulțumim!

Marius DRĂGHICI

Cînd Năstase fierbe, Iliescu dă în clopot

Dumnezeu a făcut lumea în 6 zile, iar în cea de-a 7-a a primit o vizită de lucru din partea lui Ion Iliescu. Ce vedeți în aceste imagini s-a întîmplat la Făget, la mănăstirea Românești, unde Iliescu a venit în inspecție electorală la Dumnezeu, după renovarea casei Lui, să taie panglica și elanul enoriașilor care așteptau alte minuni de la El. Pe noul clopot al mănăstirii, tras întîiași oară de limbă cu acest prilej, a fost scris „Din partea lui Ion Iliescu, președintele României". Ceea ce nu ne-a mirat, fiindcă măcar cu un clopot era Ion Iliescu dator după ce ne-a cîntat atîtea mandate prohodul. Dar ce ne-a mirat este că, în spatele bisericii, stătea stingher și pitulat un alt clopot, pe care scria „Din partea lui Adrian Năstase, prim-ministrul României". Vă dați seama că băieții au adus acolo două clopote, neștiind pînă în ultima clipă pe cine dintre cei doi va alege Al de Sus pentru inaugurare. Unul din cele două clopote a rămas astfel fără de utilitate creștină și nu înțelegem de ce Năstase nu și l-a luat să-l ducă la Cornu, ca să aibă copiii cu ce se juca. Că localnicii din Făget s-ar fi mulțumit și doar cu funia. Săpun găseau ei de unde să ia.

Ateu Palace

Festivalul de guvernare medievală, inaugurat de Mitrea la Sighișoara

Orașul natal al lui Miron Mitrea, Sighișoara, este foarte aproape de inima ministrului și îngrijorător de lipit de buzunarul nostru. Aproximativ 40% din fondurile guvernamentale alocate județului Mureș s-au oprit în Sighișoara, pentru: 4 săli de sport (jumătate din cîte s-au făcut în tot județul!), dintre care una polivalentă; 64 de apartamente ANL în 2003 și 140 anul acesta (mai multe chiar decît în Tîrgu Mureș); s-au reparat kilometri de șosea națională care tranzitează orașul; și, cu această ocazie, s-au reparat și străzile din centrul orașului, tot din bani de la ministerul lui Mitrea, fiindcă aceste străzi au fost trecute temporar în administrația AND, iar după reparații au revenit Consiliului Local; iar gara CFR a intrat în reparații pentru a fi transformată într-o „euro-gară", adică pentru a se muta pisoarele dintre șine într-o încăpere civilizată. În ultima vizită făcută pe plaiurile natale, Mitrea a promis concitadinilor că le mai face 160 de locuințe ANL, un pod rutier peste Tîrnava Mare și, cea mai tare chestie, o salbă de lacuri de-a lungul rîului. Probabil vrea să facă lacurile astea pentru ca de la anul să intre și Sighișoara în programul guvernamental de viituri.

Tîrgu Iureș

Obișnuiți cu prioritățile de stînga,

Pesediștii nu vor să mai dea prioritate de dreapta

Miercuri, 24 noiembrie, în jurul orei 13,00, Dan Andronic, șeful de campanie electorală a șefului său, se afla la volanul autoturismului cu numărul de înmatriculare B-98-WPP. Apropiindu-se de intersecția străzilor Emil Pangratti și Zambaccian, Andronic a accelarat ușor, pînă la limita evitării oricărui pericol. Urmare a acestei manevre reușite, Andronic a observat prea tîrziu că din dreapta venea în viteză un pieton. Din păcate pentru Andronic, pietonul ăla se afla la volanul unei alte mașini. În urma coliziunii, pesedistul de categoria B a rămas fără carnetul de conducere. Să zică mersi că a rămas cu carnetul de partid, singurul care contează în trafic.

Asfaultat tango

Anacronica TV

That's all, folk!

Îmi pare rău că m-am luat cu alegerile astea și n-am apucat să vă povestesc despre OTV. Am să recuperez azi. Dau, într-o insomnie, pe OTV și văd o emisiune de muzică folk în care realizatoarea, nervoasă, țipă la invitați: „Dragi invitați, vă rog eu, cîntați mai mult și vorbiți mai puțin". Apoi, realizatoarea, la fel de nervoasă, țipă la operatori: „Numai un pic. Ioana, mută camera pe invitat, că domnul de la telefon nu îmi adresează mie întrebarea!". Invitații cîntă un fel de baladă irlandeză, la care mă cutremur de rîs pentru că unuia i se dezacordase chitara de la frig și totul suna ca un accident între o chitară și un fluier. Unuia dintre invitați îi sună celularul, iar moderatoarea ne spune: „Deși i-am rugat expres pe invitați să-și închidă telefoanele, văd că am făcut-o degeaba". Clăparul se uita la el în monitor și rîdea. Banda cu text și sigla postului dispar la un moment dat complet, iar OTV rămîne în pielea goală, arătînd exact ca o filmare de la nuntă, exact înainte. Îmi pare rău că n-am avut numerele voastre de telefon, că zău dacă nu vă sunam să le fac audiență. N-am mai rîs așa de la faza aia cu Mister Bean, în 1995.

Cătălin MATEI

Voiculescu, noi cu ...sescu

Duminică seară, pe la ora 21,00, cînd toată lumea stătea la televizor cu o mînă pe paharul cu șampanie, iar cu cealaltă pe cana cu ceai calmant de coada-șoricelului, Gabi Vrînceanu Firea și-a tras decolteul de alegeri, a dat laptop-ului comanda „Restart in PSD Mode" și a purces să dea „Andreea, ai legătura!" pe la sediile de campanie ale partidelor. Primul care a vorbit a fost Traian Băsescu, după care Călin Popescu Tăr... Gataa! Tăiați, revenim în studio... Domnule Răzvan Mitroi, mai băgați niște grafice din alea la tablă pînă avem legătura și cu sediul PSD. Ce contează că alegerile pentru președinte încă nu s-au terminat, că Tăriceanu ar putea fi premier sau că toate celelalte posturi (TVR1, PRO TV, Prima TV) au continuat să dea imagini de la sediul D.A.?! Ce contează că lui Băsescu i-a înghețat zîmbetul pe față cînd a văzut în monitoare că nu mai e și pe Antenă? Vorba aceea: n-ai ce să faci, asta-i televiziunea!... Alo, domnu' Mitroi, lăsați dracu' graficele alea! Păi, ce facem? Nu vedeți că deja a pornit să vorbească la microfon domnul Adrian Năstase? Și pe cine vedeți acolo, în spatele lui? Nu, nu pe Iliescu sau pe Rodica! Care Crețu, dom'le, faceți mișto de noi? Din contra, pe ciudatu' ăla mai mic și chelios, cu aer umanist. Păi, ăla e șefu' nostru, mă!...

Gabi Vrînceanu Fire-ai

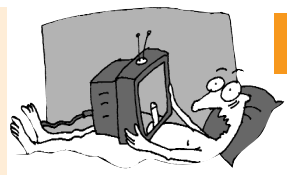

Trampa și ecranul

★ Probabil că ați văzut reclama aia la nu știu ce produs pe care dacă îl cumperi cîștigi mașini sau bani. Ideea asta e reprezentată în spot de o femeie care se trezește dimineața cu 500 de euro pe pernă și un bărbat care se scoală cu niște chei de mașină pe noptieră. Ei bine, eu, ca bărbat, știu exact ce gen de femeie se trezește singură cu 500 de euro pe pernă, în schimb, încă nu am aflat ce gen de bărbat chelios și cu burtă se trezește cu niște chei de Peugeot 307 în pat. Probabil genul de bărbat care are Peugeot 307 și s-a culcat îmbrăcat.

★ Ar fi meritat o cronică întreagă, dar m-am gîndit că n-are rost. Țin să le atrag atenția scenaristelor de la telenovela românească asupra următorului fapt: fetelor, dacă nu știți să înjurați, nu mai puneți personajele alea din serialul vostru să înjure! Pe bune, m-am uitat cu atenție cum niște băieți de cartier aveau replici de genul: „Să mă calce tramvaiul dacă...". Cine a auzit vreodată niște șmecheri spunînd „Să mă calce tramvaiul..."? Păi, dacă mă duc eu în Pantelimon și-i zic lu' una pe stradă: „Scoate crocodilu'! Să mă calce tramvaiul dacă nu te tai!", aia moare de rîs și ieșim la suc împreună. Dacă n-ați auzit niciodată de replicile „Să moară mă-ta...", „Să-mi bag p..." sau „Să moară copilașii mei...", înseamnă că vă dă Boncea salariile degeaba.

★ OTV-ul era singurul post care nu a fost afectat de alegeri, rulînd în continuare, duminică seară, un film SF fără efecte speciale. Asta înseamnă să fii un post imparțial, cu telespectatori imparțiali care ar vota pe oricine le-ar zice Dan Diaconescu.

★ Am urmărit cu interes un talk-show la OTV pe tema: „Misterioasele teleportări din Munții Buzăului în timpul lui Nicolae Ceaușescu". Mișto asta cu „misterioasele teleportări". Eu zic că dacă Ceaușescu avea într-adevăr acces la niște aparate de teleportare, au greșit mufele alea cînd l-au trimis direct la Tîrgoviște.

★ O mare parte din colegii mei lucrează acum la radio. Printre ei, și colegul meu Iulian Tănase, pe care nu l-am mai văzut prin redacție de o săptămînă. Cum e tot timpul la radio, aș vrea să-i transmit prin intermediul acestei rubrici de radio și televiziune următorul mesaj: „Bă, îmi dai mie tastatura aia mișto de Mac, că am înțeles că ție ți-au mai dat un calculator și la radio și oricum nu scrii texte pe calea undelor, ce dracu' te zgîrcești atîta?".

★ Mă uitam duminică noaptea la Antena 1 și nu-mi venea să-mi cred ochilor: dom'le, cînd a început ediția aia specială a lui *Marius Tucă Show* am avut senzația că am dat pe altă televiziune. Se vorbea liber, nu erau oameni crispați ca la *Observitor...* La un moment dat, Cristian Pîrvulescu chiar a scăpat un „Rezultatele se datorează în mare măsură și jocului Antenei 1...". Uau! E drept că în secundele următoare s-a înmulțit simțitor numărul de voci în casca lui Tucă, da' orișicum... Bravo, Marius! Ar trebui să-ți schimbi sloganul în „Ținem departe!".

★ Antena 1 a reușit să realizeze în noaptea rezultatelor maximum de obediență posibilă: din frica de a nu fi prins discursul lui Adrian Năstase de chiar de la început, regia de emisie s-a grăbit și a dat imagini cu sediul PSD+PUR pe ambele ecrane. În dreapta Adrian Năstase, iar în stînga Adrian Năstase. Apropo, ați observat discursul său de învingător? „Voi fi un președinte european...", a anunțat nea Adi. Du-te, nene, și plimbă ursu' după iepurașul meu de-aici!

★ Pe Prima TV, în timp ce așteptam rezultatele ieșirii de la urne, am văzut un concurs de scuipat greieri în sală, o preluare a recordurilor Guinness. Concurenții luau un greiere în gură și trăgeau flegme cu el prin sală, iar niște oameni cu o ruletă măsurau cît a zburat săraca insectă. A cîștigat un țăran de prin Texas care a tras o flegmă cu greierele la vreo 10 metri. La noi, un astfel de concurs ar fi imposibil: să se trezească omul cu carne în gură și s-o scuipe pe jos? Nu cred!

★ Am aflat de la *Știrile PRO TV* că a născut Mafalda, hipopotamca de la Grădina Zoologică din Buenos Aires. Sper să dea și imagini de la botez măcar la OTV.

★ La emisiunea de umor ardelenesc matinal de la Antena 1, *Canalul de știri,* a fost prezent de curînd doctorul Adrian Streinu Cercel, care a vorbit, normal, pe teme medicale. La un moment dat, pentru că se vorbea despre vitamine și aportul lor în organism prin pastile, domnul doctor a spus că ficatul, săracul, e obișnuit să extragă vitamine numai din alimente. Ceva mai înainte ne lămurise că alimentele sînt pline de E-uri. Dar vitaminele pastile, mai zicea invitatul, sînt greu de recunoscut de ficat. Cică ficatul e nelămurit, pune mîna pe carte și răsfoiește pînă găsește vitamina cu pricina. Bun, de acord, dar ficatul face chestia asta doar prima dată, după aia, cu lecția învățată, recunoaște pastilele din prima. Sau poate, cine știe, ficatului îi place să citească în permanență. Bravo lui, mai bine așa decît să se uite toată ziua la televizor, așa cum fac toate celelalte organe intelectuale ale românului.

★ Ca mîine, anu' se-nnoiește; întocmai ca anul, și românii vor să se înnoiască, așadar mulți dintre ei apelează pe ruptelea, cu încredere, la firmele care vînd în rate și care acum, la sfîrșit de an, oferă mii de facilități pentru achiziționarea „produselor de folosință îndelungată". Oare ce înseamnă, practic, „produse de folosință îndelungată"? În cazul cumpărătorului român, să fie vorba de sicrie?

★ *Observatorul* Antenei 1 ne-a oferit un material despre doi reporteri britanici care au făcut un tur incognito prin patria noastră mumă și au aflat că pot achiziționa o bogată gamă de copii de vîrste mici, chiar nenăscuți încă, la prețuri avantajoase, în jur de 500 de euro bucata. Am stat și ne-am gîndit puțin, după care am ajuns la concluzia că britanicii amatori de copii români sînt, de fapt, niște fraieri care n-au ce face cu banii: este mult mai simplu să faci ca PSD-ul, adică să-ți alegi un copil, să aștepți să crească pe mîncarea și truda părinților, apoi, după ce împlinește 18 ani și capătă drept de vot, să-l cumperi doar cu niște mici și bere!

★ Pomeneam și cu alte ocazii despre reclamele la detergenți. Am remarcat că multe dintre aceste spoturi publicitare sînt destinate bombălăilor care își bagă coatele în ciocolată, varsă mîncarea pe client sau se mînjesc cu ulei de mașină, ori copiilor obraznici care fug prin bălți cu zmeul sau se tăvălesc ca purceii prin mocirlă, ori tinerelor neatente, cărora le cade îmbucătura din gură pe rochia de mireasă sau își toarnă muștar și sos pe piept în timpul prezentărilor de modă. Noi le-am recomanda acestor personaje ca, pentru a nu se ajunge din nou la folosirea detergentului, să-și pună mai întîi cizme de cauciuc, mînecuțe pînă la coate, baveță, salopetă și cască de protecție sau să învețe normele de comportare civilizată în societate. Că în curînd o să vedem reclame la detergenți cu gospodine ale căror soți se cacă pe ei din neatenție.

Auzi, fată, campania asta m-a crizat efectiv, dragă! Efectiv nu am mai putut suporta, am explodat de nervi și efectiv i-am zis de la obraz: „Mult iubite și stimate domnule președinte profesor doctor Dan Voiculescu, efectiv sînteți de-a dreptul genial!".

Sandra Stoicescu și Gabi Vrînceanu Firea, două stele lustruite ale Antenei 1, desprinse parcă de pe epoleții proprietarului

Very interesting! Deci, jucați baschet și aici, în România... Of course, am auzit că, la fel ca în toată Europa, și la voi soccerul este mai popular decît fotbalul. Ei, nu-i nimic! Aveți totuși o țară very funny și chiar mă gîndesc să mă stabilesc aici pentru o vreme. You know... mi s-a propus un job de prim-ministru la Guvern, unde am auzit că se cîștigă bine. Și nici nu trebuie să munceşti ca-n America.

Pivotul de Externe Mircea Geoană încăpățînîndu-se să joace în All Ştab Game, deşi a acumulat cu mult peste 5 greşeli personale

Tupeu 2004

De peste votare

„Votează, bă, cu PSD, dacă nu, mă-ta-i o doamnă de moravuri îndoielnice!“ Asta e, bă, esența campaniei publicitare a PSD. Băsescu sărutîndu-se pe gură cu Gușă – numai asta n-am văzut, băă, la afișele de campanie lipite prin tot orașul de fostul partid de guvernămînt! Măi fraiere de alegător, tu nu vezi că ăștia se agață de putere ca musca de rahat? Băi, tu ai mai văzut vreodată o campanie atîta de scîrboasă? Huo, bă, mai țîi minte cînd PSD-ul a propus o „campanie electorală curată, civilizată“, băă? Huo, ce credeai, că Năstase o să stea ca prostul să-i ia Băsescu cheseaua de dulceață și s-o mănînce el cu fii-sa și cu Bodo în fabrica de înghețată cu care-a mințit poporul? Băăă nenorocitule, unde te crezi, la Paris, la Londra sau Bruxelles? Băăă, aici e Focșaniu', bă, e Băicoiu', e Jibou', locul unde s-a născut lorjii pesediști și porcii lor zburători din ograda princiară care i-a făcut pe ei prinți de Făurei, de Cioara, de Gropeni și alte reședințe de baroni PSD. Bă, ăștia dacă pierd puterea or să se omoare între ei, ca cîinii, după ce patru ani de zile ne-au omorît pe noi cu hoția și cu mîrlănia. De ce a fost Tupeu și-n ultima săptămînă dinaintea alegerilor? Pentru că sînt niște nesimțiți:

Scuipeu 2004 (3 puncte): **PSD și conducerea centrală a partidului, în frunte cu președintele ei, domnul Adrian Năstase, prim-ministru al Guvernului României, profesor doctor docent, membru supleant al corupției.** Campania PSD anti-Băsescu a atins cote inimaginabile. N-o fi Băsescu prea frumos, n-are el față de popă, da' să-l pui în fruntea ceremoniei de căsătorie între doi băieți pe care nu-i cunoaștem este exagerat. Adică, ce-ar fi fost dacă în locul celor doi băieți din afișul anti-Alianță ar fi fost Năstase tînăr cu un arab cu Mercedes, care îl scotea în oraș ca să-i dea o înghețată și să-l ducă apoi la partea a doua din *Războiul stelelor,* ca să-l ducă apoi în camera lui de cămin, pentru a-i da o porție de cartofi prăjiți făcuți pe cărămidă în hol în Regie? Hai, c-am glumit!

Măgăreu 2004 (2 puncte): **Guvernul PSD.** Era și normal. Cine s-ar fi mirat s-o facă ei și pe asta? Evident, un milion de voturi anti-PSD se vor duce pe copcă, întrucît Ministerul de Externe a organizat numai 142 de centre de vot în 91 de țări, ceea ce înseamnă că dacă ești din Nebraska și nu-ți place de fața lui Iliescu, ca să-l lovești cu votul, trebuie să iei avionul de Paris, ca să-ți dea Guvernul o hîrtie prin care să ți se dea voie să votezi la Stockholm, cu condiția să treci pe la Viena, ca să-ți poți lua cartea de alegător de la Moscova, unde îți zîmbește Geoană dintr-un tablou din care-ți spune să te duci la Vladivostok dacă pe tine te arde buza să-l votezi pe Băsescu.

Tîmpeu 2004 (1 punct): **PSD.** Într-un comunicat neprimit la redacție și nesemnat de Adrian Năstase – dar trimis în presă de partidul democrației sociale din România, PSD-ul avertizează: „Uniunea PSD+PUR își exprimă îngrijorarea față de intențiile candidatului PNL-PD la președinție, Traian Băsescu, de a distorsiona rezultatul alegerilor de duminică“ – ni se arată în comunicat. Incredibil. Îl vedeți pe baronul Oprișan stînd cu mîinile încrucișate și uitîndu-se siderat, cu un *Observator cultural* în buzunar, la Traian Băsescu, care tocmai săpase un tunel subteran, ca să aducă un sac de voturi ștampilate cu el însuși? Cea mai importantă concluzie care se poate trage din povestirea de mai sus este următoarea: că PSD-ul a furat alegerile, sau că Marian Oprișan nu citește *Observator cultural*.

Bursucul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1.	Ion Iliescu	42 puncte
2.	Adrian Năstase	23 puncte
3.	PSD	20 puncte

În Neamț

Unor polițiști murdari li s-au dat posturi curate

În acest articol va fi vorba de doi: unul dintre murdăreii poliției din Neamț, subcomisarul Dragoș Iordache, s-a înnămolit destul de recent la Serviciul Evidență Informatizată a Persoanei Neamț, unde ministrul Săniuță l-a prins cu niște pașapoarte date unor indivizi care aveau interdicție în UE. Atunci, Iordache a fost zburat din funcție, jumulit de fulgi și pus la dispoziția ministerului. Pe celălalt, comisarul Constantin Ploae, procurorii militari l-au căpăcit în 2002 cu cîteva acuzații grele, de la falsificare de acte la obținere ilegală de suprafețe forestiere, vîndute ulterior. Omul a prins și o arestare de cîteva luni. Ei bine, recent, Poliția Economică Neamț și-a schimbat denumirea în „Poliția de investigare a fraudelor“. Iar personalul a fost completat cu cei doi, probabil la cererea infractorilor din județ care se gîndesc că doar așa pot ieși curați. Din controalele unor murdărei.

Sanie cu furălăi

Cititorii noştri sînt mai puţin rapizi decît cumpărătorii noştri en-gros

Tirajul *Academiei Caţavencu,* „la braţ“ cu PSD-ul

Episodul de miercurea trecută, cînd jumătate din tirajul *Academiei Caţavencu* a fost cumpărat cu braţul de pe tarabe de oameni ai PSD-ului, s-a repetat şi joi în anumite zone ale ţării, semn că suplimentarea tirajului revistei noastre s-a bucurat de un real succes în rîndurile partidului de guvernămînt. Am primit, joi, telefoane şi mesaje de la cititori din Bucureşti, Sibiu şi Iaşi care semnalau din nou dispariţia revistei de pe piaţă. Făptaşii n-au fost greu de identificat, avînd în vedere că, de exemplu, la Piatra Neamţ, un consilier PSD, pe nume Petre Ralea (recunoscut de cîţiva vînzători de presă), a cumpărat *Academia Caţavencu* en-gros de la mai multe chioşcuri.

Atacul asupra tirajului *Academiei Caţavencu* a început acum 3 săptămîni, odată cu publicarea primului supliment cuprinzînd listele Coaliţiei pentru un Parlament Curat. Proporţia cumpărării en-gros a crescut săptămîna trecută, cînd *Academia Caţavencu* a scos un supliment sub celebrul titlu *Scînteia,* cu articole publicate înainte de 1989, scrise de aceiaşi candidaţi pentru Senat, Camera Deputaţilor sau alte demnităţi de stat.

Nu putem decît să bănuim motivele pentru care aproape 40.000 de exemplare ale *Academiei Caţavencu* au fost cumpărate miercuri şi joi la primele ore ale dimineţii de personaje fără nici o înclinaţie vizibilă către lectură – conform relatărilor vînzătorilor de presă şi cititorilor noştri care au asistat la asemenea momente. O cauză ar putea fi apariţia celui de-al doilea supliment *Scînteia;* a doua – ancheta din pagina 3, în care se vorbea despre ploconul dat de Bombonaş pentru îmblînzirea vocilor din Europa; iar a treia – teama PSD că am putea publica un document datat din 1975 şi semnat de I.D. Suciu, în care scriitorul îşi recunoaşte „inversiunea sexuală“ şi, enumerîndu-şi partenerii, pomeneşte numele unui anumit personaj care duminică a candidat la preşedinţia României. (Am aflat că între timp presupusul document a fost publicat de Centrul Român pentru Jurnalism de Investigaţii, la www.crji.org.)

A fost un atac grav la adresa libertăţii de exprimare şi a dreptului cetăţenilor la libera informare, care din păcate nu a fost tratat cu suficientă atenţie de vocile din Europa (semn că n-am scris întîmplător acea pagină 3) şi care a fost ignorat cu desăvîrşire de Clubul Român de Presă.

Ediţia electronică în format PDF a putut fi găsită, gratuit, începînd de joi dimineaţă, la www.catavencu.ro. Vineri noaptea, serverul care găzduieşte site-ul nostru a fost ţinta unui atac, lucru care a făcut imposibilă accesarea paginii web pînă în ziua următoare alegerilor (luni).

Ne-a bucurat reacţia cititorilor noştri, care încă o dată au fost mai inteligenţi decît cititorii lor – dar şi mai responsabili decît patronatul lor, unii dintre ei făcînd anchete pe cont propriu. Dacă nu e cu supărare, ne vom lăuda cu cititorii noştri publicînd cîteva dintre mesajele lor:

„Cu profund respect vă informez că astăzi – mai de dimineaţă – am vrut să cumpăr, aşa cum o fac în fiece săptămînă din ultimii zece ani – săptămînalul de moravuri grele pe care cu onor îl editaţi. Nu am putut. Domnul absolut respectabil de la chioşc mi-a spus că revista nu a primit-o, dar banii pe ea i-au parvenit (nu mă pricep la chestiuni de difuzare, dar mi se pare bizar). Aţi scris cumva ceva de rău de tovarăşii noştri din Iaşi? Vă rog să vă revizuiţi atitudinea şi să fiţi prezenţi şi în Iaşi. Nu de alta, dar eu sînt un biet politolog mai distrat şi uit în ce zi a săptămînii mă aflu, iar faptul că miercurea citesc *Academia Caţavencu* mă ajută să mă orientez în timp.

Lucian-Dumitru Dirdala“

„În fiecare săptămînă aştept cu nerăbdare să cumpăr *Academia Caţavencu,* să mai văd şi eu ce măgării se mai fac în ţara asta. Nu ştiu de unde faceţi rost de aceste informaţii, poate că nici nu ar trebui să mă intereseze, ci pur şi simplu mă bucur că un ziar din România are acest curaj de a le publica. Ca să nu mai spun că ideea cu *Scînteia* e binevenită. Cred că aceste articole sînt destul de elocvente în ce priveşte demascarea «comuniştilor cu faţă umană» ce au nesimţirea de a ne considera nişte căcaţi (mă scuzaţi de expresie) şi acum mai au pretenţia de a-i vota. V-am spus, mă bucur că existaţi, dar în acelaşi timp sînt trist şi mi se face rău citind *Academia Caţavencu.* Ieri am avut imprudenţa să ies cam tîrziu din casă (pe la ora 15) şi am vrut să cumpăr *Academia Caţavencu.* Pentru început am întrebat la chioşcurile de la intrarea în staţia de metrou Piaţa Unirii 1, dar mi s-a spus că nu mai aveau nici un exemplar din *Academie.* Am ieşit din văgăună la Piaţa Romană şi am întrebat şi pe acolo pe la cîteva chioşcuri de ziar. Deja începusem să mă enervez, cînd un vînzător mi-a spus că de dimineaţă cineva îi cumpărase toate ziarele (el a spus că ar fi de la guvern). Nu m-am descurajat şi am mers mai departe. Între timp mă gîndeam că, dacă tot s-a vîndut aşa de bine, de ce nu mai tipăriţi încă o dată zilele acestea ziarul? Poate că în final o să ajungă acest ziar şi la cei care vor să-l citească. O altă vînzătoare mi-a spus că ea vînduse deja la prima oră 23 de exemplare din *Academia Caţavencu* unui individ. Îmi pierdusem aproape orice speranţă, dar din fericire am mai făcut doi paşi şi în spatele chioşcului ei era un bătrînel care vindea la o măsuţă cîteva ziare, şi acolo am găsit mult rîvnitul *Caţavencu.* Vă doresc multă baftă.

Felix Zediu“

„Mulţumesc pe această cale redacţiei *Caţavencu* pentru punerea la dispoziţie, gratuit, a ultimului număr al ziarului. Miercuri la prima oră am căutat de nebun peste tot în zona mea *Academia Caţavencu,* dar nu am găsit. Am printat ediţia şi am împărţit-o tuturor colegilor. Sper că nu am făcut mare pagubă.“

„Se pare că şi cea de-a doua ediţie *A.C.* a fost săltată de oamenii de bine ai lui Oprişan & co SRL. În provincia antieuropeană Vrancea nu mai e nici o şansă pentru a studia ultima ediţie... şi nu numai.

ASTA LA VISTA!!!“

„Stimaţi domni,

Aşa cum v-am anunţat şi telefonic, în Sighişoara nu a apărut pe piaţă nici măcar un număr al *A.C.* de săptămîna asta. Cîrpele pesediste au cumpărat tot tirajul. Ar fi necesar să ne daţi acces măcar pe net la revistă. Eu unul aş fi dispus să listez toate materialele, să le multiplic şi să le distribui gratis în oraş… ‘Nezeii lor de comunişti!“

„Mă numesc (…) şi locuiesc în Bistriţa. Vreau să vă relatez o situaţie.

Astăzi cînd am plecat spre casă de la serviciu, am trecut prin centrul vechi al oraşului din anumite motive şi, în drum, am vrut să cumpăr revista *Academia Caţavencu*. La primul chioşc de ziare întreb de revistă şi mi se spune că s-a terminat. Merg la al doilea şi întreb de revistă şi mi se spune că s-a terminat. Întreb dacă astăzi a sosit revista şi dacă au primit mai puţine exemplare decît de obicei. Mi se răspunde că astăzi a sosit, că nu au sosit mai puţine numere, dar a venit un domn şi le-a cumpărat pe toate. Merg la al treilea chioşc şi întreb de revistă şi mi se spune că s-a terminat, că a venit cineva şi le-a cumpărat pe toate. Merg la al patrulea chioşc şi întreb de revistă – surpriză, aveau. Cumpăr un exemplar şi întreb dacă nu a fost cineva să le cumpere pe toate. Mi se răspunde că a fost, dar că ea, vînzătoarea, i-a spus tipului o mică minciună, că a primit un număr de *n* exemplare, cînd de fapt ea primise *n+m* exemplare. Şi aşa se face că mai aveau *Academia Caţavencu* de vînzare. Vă relatez situaţia aceasta ca fapt divers şi vă scutesc de concluziile mele. Mi-ar face plăcere să nu îmi menţionaţi numele nicăieri (lucrez într-o instituţie de stat), deşi cred că s-ar putea ca e-mailul să vă fie citit de băieţii veseli, după cîte chestii aveţi în revistă.“

„Stimată redacţie,

La Iaşi, ediţia de azi nu a ajuns la tarabe!!! Este incredibil. Cum fac rost de ea? Să-mi spuneţi repede, că sînt supărat.

Ciprian Chirută“

„Comuniştii cumpără *Scînteia* şi în 2004. Oamenii PSD-ului au cumpărat tot tirajul la prima oră (informaţie de la chioşcurile de ziare din zona Crîngaşi). Nostalgia, bat-o vina…“

„Servus. Am încercat (în dimineaţa aceasta) în zona gării centrale din Braşov (inclusiv 2 bulevarde adiacente – 13 Decembrie şi Victoriei) să cumpăr ziarul; din vreo 9-10 chioşcuri existente, doar UNUL singur îl mai avea. DOAR 2 vînzători AU AVUT CURAJUL de a-mi spune că a venit „CINEVA“ şi a cumpărat toate *CAŢAVENCU* şi *ROMÂNIA MARE.* Ceilalţi s-au mulţumit să îmi spună că s-a vîndut. Vă mărturisesc că eram printre votanţii nehotărîţi, dar M-AU CONVINS. VOI VOTA!“

„Încercînd să cumpăr azi, la ora 11 dimineaţa, *Academia Caţavencu,* un singur vînzător de presă din Crîngaşi a fost în stare să-mi dea ultimul exemplar pe care îl mai avea. Vînzătorii susţin că PSD a cumpărat în mare grabă şi în mari cantităţi *A.C.* Probabil deja aţi aflat de această acţiune, dar mă gîndeam că nu strică o dovadă în plus. Numai bine,

Liana Şerbănescu.“

„Vă scriu din Ploieşti fiindcă mi se pare inadmisibil ce se întîmplă. Nu am putut găsi *Academia Caţavencu* la nici un chioşc de vînzare. Ar trebui să mai trimiteţi nişte ziare la Ploieşti, dacă tot se vinde aşa bine încă de la 6 dimineaţa. Cu simpatie,

Cristi.“

„*A.C.* nu se găseşte nicăieri în Braşov. O vînzătoare de chioşc i-a povestit unui prieten că ziarele au fost retrase. Cică o «chestie politică».“

„Un zvon tare ciudat prin Iaşi: că cineva (probabil PSD) a cumpărat tot tirajul pe Iaşi al *A.C.* Sînt ceva şanse să fie adevărat: toată dimineaţa am încercat să cumpăr un ziar, dar, deşi am fost la 5 chioşcuri, nu am găsit nimic. Mai mult, un chioşcar mi-a zis că e nu ştiu ce problemă de la difuzare. În fine, am găsit revista, mi-am luat-o, dar numai la un singur chioşc din centru.“

„Voiam să cumpăr *Academia* de la un chioşc dintr-o zonă ceva mai populată. La nici un chioşc, dar absolut la nici unul nu o găseam (aşa ceva nu mi se mai întîmplase niciodată miercurea la ora 11 în Crîngaşi la metrou, unde sînt cel puţin 5 chioşcuri). Vînzătorii exclamau la mine de parcă le ceream o bucată din Lună. Am întrebat şi am aflat: revista voastră se cumpără cu braţul, nu cu bucata! Dar ce face un singur om cu 7 reviste? Dar ce fac cu ele mai mulţi oameni care cumpără cîte 7 reviste? În fine, eu am găsit un exemplar într-un colţ uitat de lume, dar cîţi vor căuta atît după el? Examinaţi situaţia şi luaţi o măsură!

M. Dinuţu.“

„Întîlnim mari greutăţi în găsirea ultimului număr al *Academiei Caţavencu.* La un chioşc din Tineretului a venit cineva care a cumpărat toate numerele, iar la Udriştei mi s-a spus că nu a apărut. Aţi mai auzit, şi din partea altor persoane, fenomene asemănătoare? N-am putea să facem ceva?

Drula Dorin Cornel“

„Aveţi cumva probleme cu distribuţia sau se întîmplă altceva? Azi-dimineaţă, în Ploieşti, la 5 chioşcuri la care am întrebat, am primit răspunsuri de genu’ «Nu avem», «Nu am primit» şi... «Nu mai avem că le-a cumpărat cineva pe toate»!!!!!!! În Bucureşti, în toată Gara de Nord şi în împrejurimi, nici urmă de revistă. Dacă nenea ăla nu a făcut mişto, să înţeleg că «cineva» a avut grijă să nu mai ajungă revista la tarabe sau la cititori?

Florin Dumitrache

P.S. Am găsit-o în final la un chioşculeţ micuţ pe Calea Griviţei, aproape de locul de muncă (probabil că acolo nu ajunseseră încă).“

„Stimaţi domni, ce aţi putut scrie şi despre cine din Neamţ de au confiscat toată ediţia de la prima oră în Piatra Neamţ? Cu stimă,

Virgil Harabagiu.“

„Am avut plăcerea ca în această dimineaţă să ajung prin mirificul cartier Crîngaşi. În zona staţiei de metrou, dorind să cumpăr o *Academie,* am aflat un fapt şocant, pe care doresc să vi-l aduc la cunoştinţă, pentru a lua măsurile de siguranţă necesare. Ei bine (sper să nu vă înspăimînt foarte tare), în acelaşi mirific cartier trăieşte un domn care… are o manie pentru *Caţavencu*… – de cum a ieşit de la metrou a luat la rînd toate chioşcurile de ziare şi a cumpărat toate (a se citi „toate“) exemplarele de revistă, chiar (de) sub nasul meu. E de înţeles să-şi cumpere omul unul-două ziare, dar 20+11+16+9, cîte a cumpărat el de la cele 4 chioşcuri, este prea de tot… Cu siguranţă că acest individ are o pasiune maladivă pentru dumneavoastră. Ce-o fi făcînd cu atîtea ziare? Oare le decupează şi le lipeşte pe pereţii garsonierei în care locuieşte?… Garsonieră văruită (evident) în alb-albastru.

Cu stimă, George“

„Referitor la ultimul număr-fantomă al *Academiei Caţavencu,* vă transmit următoarele:

La chioşcul de unde îmi cumpăr ziarul am aflat că ultimul număr nu a venit, dar a venit o chitanţă. Chitanţa nu mi-a fost dată, dar am reuşit să văd că este eliberată de către RODIPET Bucureşti şi că reprezintă contravaloarea la toate ziarele *Academia Caţavencu* ce trebuia să vină la acest chioşc.

Dacă s-au speriat, e de bine.

Cu respect,

Iuliu Miklos“

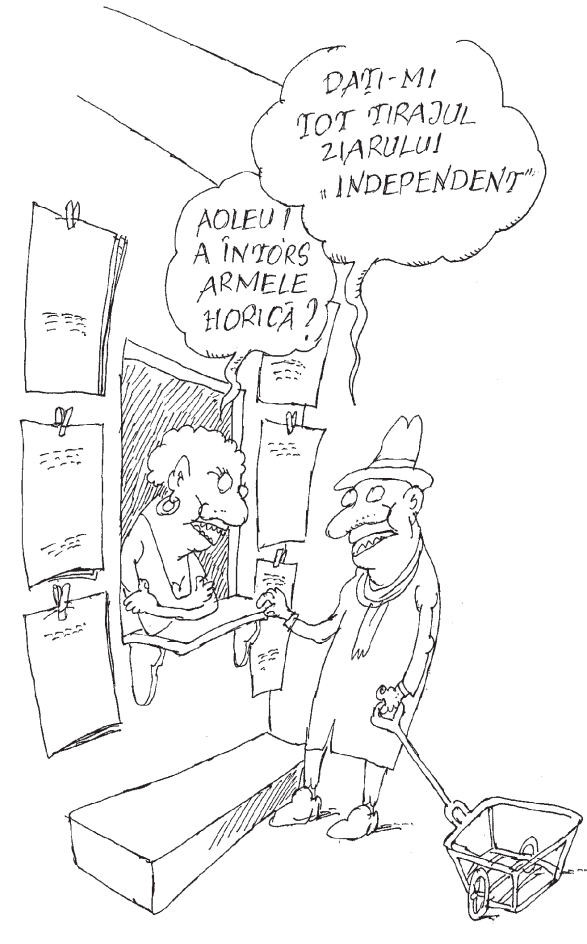

Ouăle sînt politica mea

Iată, stimați consumatori, că inginerii noștri de marketing și aprozar sînt pe cale să găsească, în sfîrșit, o soluție pentru Năstase, premierul nostru pe care l-a chinuit atît de tare problema propriilor ouă, încît i-a invitat pe cei din opoziție să i le numere. Pe scurt: la ferma din Cornu s-ar putea monta un bancomat special, legat la marile bănci din lume și, în premieră pe galaxie, la cuibarul ex-premierului, posibil viitor președinte. Nu va fi nevoie de cod PIN, ci de parolă specială – „Azi la o bancă din Elveția un leu depui, mîine el va face pui“. După care va alege opțiunea „soldul contului“. Simplu. A, uite încă o propunere interesantă: bancomatul să fie prevăzut și cu opțiunea „Tragere de numerar“.

Cofraj Tunaru

Spitalul de campanie, Secția de votare Neuropsihiatrie

Grupul persoanelor cu handicap care beau doar apă plată cu rugină de pe țeavă salută Guvernul Adrian Năstase care, deși a uitat de unitățile lor de asistență socială cînd a făcut bugetul pe 2005, nu a uitat să organizeze secții de votare în aceste incinte. Păi, mi se pare rezonabil. Doar nu era să facă secții de votare în vilele personale ale pesediștilor, să se îmbolnăvească p-ormă de nervi și puținii alegători care au rămas fără probleme.

Handicapul Bunei Speranțe

Sediul secției de votare	Delimitarea
Școala Generală Eremitu	Satu
Școala Generală Călugăreni	Satul
Centrul de Rrecuperare Neuropsihiatrică Călugăreni	Asistații din
Școala Generală Cîmpu Cetății	Satul C
Școala Generală Dămieni	Satu
Școala Generală Mătrici	Sat

În numele și prenumele domnului candidat

Cechirap, cechirap! Pe unul din buletinele de vot de la București apărea, în calitate de candidat, un anume „Adrian Enache“, haideți, toată lumea ștampilele în aer! Toți ceilalți catindați erau scriși astfel (greșit, totuși, nu?): întîi numele, apoi prenumele – Tocaci Emil, Ceontu Corneliu, Constantinescu Emil și așa mai departe. Numai regele geluit al play-backului de cămin cultural era trecut invers, pentru efect: „Adrian Enache“, doar-doar l-or recunoaște măcar cîteva băbuțe pe idolul lor de pe afișele șușelor de litoral. Eu zic că era și mai eficient dacă puneau „Adrian Enache & friends“, „Adrian Enache featuring Adrian Copilu' de Vito“ sau, direct, „Top Manele vol. 4“.

Vali DJ-lie

Caramitru face lureș în al 12-lea ceas al campaniei

Țărăniștii sînt din nou ce-au fost și mai mult decît atît. Dacă n-au putut să fure alegerile cînd erau la putere, iată că au reușit să încalce legea electorală acum. Ion Caramitru, candidat țărănist, a apărut sîmbătă la televizor, performanță pentru care l-ar invidia pînă și Năstase. Este vorba despre filmul *Amen,* în care actorul joacă alături de Marcel Iureș. Dacă Steaua juca etapa sîmbătă, și nu duminică, l-am fi văzut și pe Dorinel Munteanu, candidatul PNG de la Caraș-Severin. În ceea ce privește Alianța, stați liniștiți: de mult n-am mai văzut pe televiziuni nici dreptate, nici adevăr.

Corneliu Căposu

PSD-ul a pus taxiurile pe bușteni

Aflăm că, la Bușteni, PSD+PUR a pus duminică la dispoziția cetățenilor care au mers la vot toate taxiurile din oraș. Deși cursa a fost gratis, cetățenii care s-au lăsat impresionați de gestul ăsta ar face bine să rețină că aparatul le-a taxat oprirea. Oprirea istoriei în loc.

Valea Rahovei

Spitalul de campanie

O Românie ca Stelele verzi de pe cer

Becali a declarat joi pentru *Libertatea* că intrarea în Parlament a PNG-ului depinde de meciul cu Beșiktaș. Un dram de adevăr există în spusele lui Becali: gîndiți-vă că pe vremea cînd Steaua înregistra marile ei succese europene, ocrotitorul ei de atunci, Ceaușescu, avea procente pe măsură în alegeri. Avem toate motivele să credem că tradiția se păstrează: două goluri a dat Steaua joi, două procente va lua Becali duminică. Trebuia să-și ia și Gigi ăsta o echipă de baschet sau de rugby. Rămînînd în analogia fotbal-Parlament, tare mi-e că, în meciurile din primăvară, singura șansă a Stelei de a se califica este ori absența de la vot a echipelor adverse, ori o eventuală redistribuire de puncte.

Gură Sparta Praga

Coaliția pentru un Parlament Pirat

Concurența pentru Senat este de aproximativ 27 de candidați pe un loc. La Camera Deputaților avem cam 21 pe loc. Iar pe locurile rezervate minorităților naționale avem înghesuială mare: 182 pe un loc. Explicabil: cel puțin o minoritate lucrează mult mai bine la înghesuială. Merge pe scările Parlamentului, pe tampon, numai să nu rămînă pe afară. La atîtea solicitări ar fi o afacere înființarea de Parlamente particulare: Parlamentul „Spiru Haret“, româno-american ș.a.m.d., că parlament la distanță sau fără frecvență aveam oricum de mult.

Parlament Ultra light

Experimentele PNG fac, din rahat, plici

Gigi Becali a fost în vizită la sediul PNG din Iași. Nimic neobișnuit pînă aici. Discursul patronului de partid a luat însă un avînt pe care nici măcar colectivizarea lui nea Ceașcă nu-l avea în vremurile ei bune. Printre altele, elanul metaforic al Piperanului s-a concretizat prin faptul că s-a autodenumit, fără ca cineva să-l roage, „biciul lui Dumnezeu“ sau, cînd avîntul l-a adus la extaz și în poziție Lotus, chiar „Mesia“. Nu că n-am fi de acord cu autocaracterizarea plină de vlagă a lui nea Gigi, dar am avea și noi o întrebare, avînd în vedere că Becali e în același timp bici și Cel Trimis. Dom'le, Mesia e marca biciului lui Dumnezeu sau însuși biciul e o opțiune de echipare pentru carul PNG la care trag, desigur, toți berbecii?

Pliciul lui Dumnezeu

Drumul Năstaselor

Iată, avem dovada că recenta ediție a campaniei electorale nu a fost caracterizată doar prin nereguli, ci și prin reguli. De circulație. Probabil că cineva a vrut să deturneze mașina de vot a PSD, cu semne ca „Ocoliți-l pe Năstase!“, „Parcarea cu ștampila pe Năstase – interzisă“ sau „Vedeți că prea o luăm la stînga dacă…“. N-ar fi de mirare ca, în același timp, lîngă clădirea din spate pe care stă banner-ul cu Alianța D.A. să fie un afiș cu „Atenție, pericol de prăbușire în sondaje!“. Chestie care îmi aduce aminte de faptul că de la fereastra mea de acasă văd un cearșaf imens, cît o juma' de bloc cu 12 etaje, de pe care Petre Roman le zîmbește fetelor de la Electroaparataj – nu cumva trebuia să pună în zonă niște avertizări cu „Atenție, cad Petre!“?

Sens fugiratoriu

Sărăntoci din toate țările, votați-mă!

Președintele de vodevil și melodramă a trecut la Operetă. La Teatrul de Operetă, unde a împărțit pomeni și bani. Pe urmă a mers la APACA. Într-o lună de campanie ilegală intensă, Iliescu a terminat toți săracii din țara asta, electoratul său preferat. Și atunci, pentru că raportase depășire de plan, pentru că în țară era pace și mai era o zi pînă la alegeri, Nea Nelu a trecut la săracii lumii. Așa că sîmbătă a plecat în vizită în Burkina Faso. Poate, într-un avînt electoral tip RAFO, le șterge și amărîților ălora datoriile pe care le au față de România de pe vremea cînd Ceaușescu era făcut Doctor Honoris Causa pe zece vagoane de arpacaș, în vreun bambus universitar de lumea a treia.

Burkina Fason

Lui Băse îi bate vînt greu din pupa

Priviți acest panou. Nu, nu este vorba de faptul că Băsescu s-a răsturnat cu fundu-n sus pentru a avea Adi ce săruta, în lipsa babelor din numeroasele vizite din teritoriu. Și nici nu este vorba de o strategie electorală a ex-marinarului care să îi confere acestuia o poziție din care populația poate să numere ce nu i-a numărat niciodată lui Năstase. Pur și simplu, panoul băsescian a fost efectiv răsturnat din cauza unui măgar de vînt care a trecut și el într-o vizită inopinată în campania electorală. Partea naspa e că, în căderea lui necontrolată (g egal 9,8 m/s, pentru pasionații genului), panoul a accidentat grav un bătrîn de 93 de ani, pe care l-a băgat în spital cu fractură de șold. Mișto e însă faptul că cel accidentat a candidat și el la alegeri pentru Senat, în 1944, pe vremea cînd nea Nelu, de exemplu, își ștergea mucii de adolescent cu Constituțiile țărilor care încercau să implementeze într-însele o idee de democrație.

Oricum, rămîn de văzut două lucruri. 1) Oare peste cîți ani un panou cu Ponta luat de vîntul schimbării îi va rupe ouăle excandidatului Adrian Năstase? Și 2) în ce măsură îl va acuza Năstase pe Băsescu că, după ce a vîndut flota, i-au rămas doar vînturile pe care le folosește urcîndse cu forța peste populație, într-o încercare disperată de a sodomiza România?

Jean Claude Vînt-Damme

Loc de retrocedat cu capul

Hoțul de la primărie neprins, vînzător cinstit

Continuăm seria ilegalităților comise de primării în privința imobilelor naționalizate. La Ploiești, spre exemplu, primăria știe să o întoarcă, normal, ca la Ploiești, cînd e vorba de imobile retrocedate. Să luăm un exemplu. Mai întîi, prin 1999, un apartament al casei din strada Rudului nr. 23 ajunge cu ajutorul primăriei în posesia familiei Constantin, deși întreg imobilul era revendicat de foștii proprietari, familia Cozac. În 2001, doar restul apartamentelor și curtea imobilului sînt înapoiate proprietarilor în drept, după un proces în instanță. Proprietarii au zis mersi că li s-a retrocedat și atît, în condițiile în care PSD-ul conduce primăria Ploiești. La trei ani însă de la punerea în posesie, primăria se întrece pe sine: emite un nou titlu de proprietate familiei Constantin, dîndu-le de data aceasta și 123 mp din curtea pe care o retrocedase în 2001 adevăraților proprietari. Astfel, dacă în 1999 a vîndut un bun al statului, în 2004 primăria a înstrăinat bunul ce aparținea deja unei

persoane private. O chestiune minoră, în raport cu prețul acestui teren aflat chiar în centrul Ploieștiului. La fel de minoră ca și chestiunea garantării proprietății de către Constituție, în opinia primarului Calotă, care a răspuns scurt în acest caz: „Nu mă luați pe mine cu garantarea dreptului de proprietate“. Important cu adevărat e garantarea dreptului.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Discovery

Manifest pentru restaurarea „Casinei Române“

Societatea cultural-politică a negustorilor și intelectualilor brașoveni a rămas în istorie sub numele de „Casina Română”. Inaugurată în 1835, pe temelia unui vechi edificiu medieval din strada Poarta Schei nr. 3, casina a fost un fel de club privat și exclusivist al oamenilor de afaceri, al cărei nume era inspirat din cel al clubului vienez „Kasino”. În „Casina Română” se încheiau tranzacții și a funcționat sediul primei burse brașovene. Asociația negustorilor români din Brașov, numită „Gremiul de comerț levantin”, i-a avut ca membri pe Rudolf Orghidan și pe Ioan Iuga, care erau și membri fondatori ai casinei. Contribuția fiscală a lui Orghidan la bugetul vistieriei austro-ungare era copleșitoare. Între anii 1839-1843 el a plătit taxe vamale și de tranzit de 18.225 de florini, ceea ce înseamnă de patru ori mai mult decât ale tuturor negustorilor sași din oraș. La mesele casinei se citea *Curierul românesc*, fondat de Ion Heliade Rădulescu, *Gazeta de Transilvania*, fondată de Gheorghe Barițiu, *Kronstädter Zeitung* și o sumedenie de gazete umoristice și ilustrate aduse de la București. În *Brașovul de altădată,* Sextil Pușcariu a scris că negustorul iubitor de cultură Ioan Iuga a deschis mai târziu porțile casinei și i-a făcut membri pe Gheorghe Barițiu și pe Iacob și Andrei Mureșianu. Casina a devenit un creuzet al Revoluției de la 1848 din Transilvania, iar mai târziu un forum patriotic, în care se comenta că activistul antidualist Ilie Măcelariu a fost huiduit în Parlamentul de la Budapesta sau că opera *Dacia preistorică* a lui Nicolae Densușianu a fost interzisă de cenzura maghiară. În casină se consuma cafea neagră, se bea pelinaș, țuică și vin și se juca biliard, șah și jocurile de cărți „șaizeci și șase”, „vărul”, „*dardl*”, „pichet”, „*ferbel*” și „preferant ilustrat”. Odată cu instaurarea regimului comunist, casina își încetează activitatea, iar eforturile depuse după Revoluția din decembrie 1989 pentru a fi restaurată au eșuat pe sălile tribunalelor.

O samă de brașoave

Odihnă conducătorului nostru iubit!

În imaginea alăturată avem cinci români. Primul, care nu se vede și nici nu contează prea tare, ba chiar încurcă și enervează cu hărnicia lui, este cu ambele picioarele în groapă și dă la lopată. Trei inși lucrează de zor, după cum vedeți, pe margine. Se gîndesc probabil că vine duminica alegerilor și, vorba aia, au treabă: fiecare trebuie să apuce de mîner și să dea. Cu turtitu' pe buletinul de vot, cu ascuțitu' pe biletul de 6/49. Și se întreabă, poate, cum o fi făcut omul ăla din spate 400 de săli de sport, de unu' singur, cînd ei patru abia sapă groapanul de lîngă ei. Al cincilea este, așadar, tipul arogant de pe panoul electoral, îl știți, ăla de respira cam greu la finalul campaniei electorale. Pare conștient că a ajuns la mîna fraierilor și de-aia stă acolo, că altfel sigur s-ar căra și ar arunca peste umăr un sincer „Ia să-mi numărați voi mie sălile!“.

Ismail și Urnavitu

Falsificarea alegerilor pornește de la falsificarea sacoșelor

De-abia așteptam să vină ziua de luni ca să vă pot scrie ce mi-a dat mie duminică dimineață un om care împărțea sacoșe cu materiale promoționale pentru partidul lui Becali. În sacoșică erau: treisprezece afișe identice cu Gigi rînjind la birou, cu stilou în mînă și cu o carte deschisă în față. Afișe mari, fraților! Apoi, încă patru postere la fel de mari cu Gigi, fotografiat din ușor altă poziție, avînd în față o carte cu poze. Tot în sacoșă mai erau cinci postere mari și identice cu Dumitru Sechelariu. Și încă șapte poze mici, cu Gigi Becali pe o față și cu o variantă prescurtată de „Tatăl nostru” pe cealaltă. M-am bucurat, vă dați seama. Acum am dubluri căcălău și pot să încep să fac schimb. Dau trei Becali pe un poster cu Daniela Györfi îmbrăcată, două cu Sechelariu contra unul cu Neaga și toate pozele cu „Tatăl nostru” oricui mai are surprize cu mașini din gumele Ulker de pe vremea lui Ceaușescu. Telefon 0722.268.293. Aștept și provincia.

Partidul Noua Generozitate

Din inerţie, Gabriel Drogeanu

era să aleagă un singur text din cele de mai jos. Pînă la urmă, evident, le-a votat pe amîndouă:
– primul conţine o colecţie de strategii pesediste de războiu cu presa, opoziţia şi alegătorii;
– al doilea deschide un front de lucru în domeniul şmenurilor din Sănătate. Săpăturile vor continua, timp şi sănătate să fie…

dosarele chiX

Războiul informaţional PSD-România

A. Serviciul PSD de contrainformaţii

Strategia oligarhiei PSD pentru a-şi apăra imaginea de guvernanţi cinstiţi a fost simplă: blocarea cu orice preţ a informaţiilor despre mijloacele haiduceşti prin care s-au îmbogăţit. Implementarea a început odată cu adevărata campanie electorală, adică imediat după alegerile din 2000. Ţinta prioritară au fost televiziunile.

1) Principalele posturi de televiziune, cele care acoperă 90% din audienţa naţională, au avut o regulă clară, respectată fără să clipească: nici o istorie de corupţie a guşterilor celor mari nu are voie să tulbure tihna căminelor viitorilor alegători. Iar între toţi, calul lui Năstase trebuie să rămână imaculat ca şi fundul care şade pe el; în aceşti 4 ani, cei 6 greieri – Adrian Năstase, Miron Mitrea, Dan Ioan Popescu, Dan Nica, Doru Ioan Tărăcilă, Nicolae Văcăroiu – au avut o imunitate TV integrală.

2) În campania propriu-zisă, legea electorală a fost croită în aşa fel încât să limiteze la maximum accesul alegătorilor la informaţiile care ar permite identificarea corupţilor: este interzisă campania negativă. Singura cale de comunicare rămân emisiunile de dezbateri, în care candidaţii opoziţiei mai au posibilitatea să muşte din glezna adversarilor; şi aici – stenogramele o dovedesc – strategia a fost să limiteze timpul lui Băsescu şi Vadim prin creşterea numărului candidaţilor la preşedinţie.

3) 75% din popor se informează de la televizor, 7% din ziare. Clar, oraşenii ştiu mai multe decât sătenii care apucă doar programele sterilizate de la televizor. E o dovadă clară că târgul făcut de PSD cu partidul Antena 1 a făcut toţi banii.

B. Serviciul PSD de dezinformare

1) Cea mai importantă iniţiativă a societăţii civile – Coaliţia pentru un Parlament Curat – a fost atacată cu toţi muşchii: Năstase, apoi Cozmâncă au cerut BEC să oprească fluturaşii care conţineau numele candidaţilor pătaţi; apoi s-a declanşat operaţiunea falsificării buletinelor. Cele false conţin numai candidaţi ai opoziţiei. Din informaţiile de până acum, există bănuiala că una dintre tipografiile folosite a fost una la care se tipăreşte şi un jurnal naţional, iar asamblarea fluturaşilor otrăviţi s-a făcut la sediul PSD Ilfov. Fluturaşii falşi au fost distribuiţi în mai multe judeţe şi în Bucureşti – unde au ajuns prin căsuţele poştale înainte de cei adevăraţi.

2) Presa scrisă devine interesantă în momentul în care s-a bănuit că ar putea ataca subiecte foarte sensibile. *Academia Caţavencu* a fost cenzurată prin cumpărarea a 50% din tiraj, *Evenimentul zilei* şi *Ziua* fiind şi ele ţinta unor atacuri în câteva localităţi.

Dezinformarea. Cazul cel mai bubuitor este cel al manifestului homofob anti-Băsescu. Principalul contracandidat al lui Adrian Năstase este acuzat că încurajează homosexualii („sodomia salvează România"). Foaia otrăvită a fost difuzată – după estimările PD – în 8 milioane de exemplare. Macheta a fost realizată la o McMare companie de publicitate şi tipărită în Bucureşti şi la Constanţa. Difuzat masiv, mai ales la ţară, unde românul este încă neîmpăcat că există homosexuali, manifestul a avut o penetrare comparabilă cu cea a unei televiziuni. Impactul, evaluat de sociologi, a fost de 2 procente preţioase, în minus la Băsescu. Culmea, atacul vine de la Adrian Năstase.

C. Baronatele

Judeţele Constanţa şi Vrancea adaugă cenzurii naţionale un fermecător strop de culoare. Culoarea beznei. În campania de la locale, televiziunile marca Mazăre au încălcat legea electorală fără să sughiţă. Campania pesedistă a fost totală.

D. Glumele BEC

După ce a reacţionat normal la cererea de interzicere a buletinelor Coaliţiei pentru un Parlament Curat, BEC a avut o ieşire cu efect hilar, cerând interzicerea campaniei SMS-urilor anti-Năstase („Şi dacă ramuri bat în geam / Şi tu votezi cu Bombo / Eu îmi bag p...-n el de neam / Şi emigrez în Congo"). Harnic BEC-ul, dar preocuparea pentru nişte SMS-uri cu efect mai mult terapeutic transformă instituţia în complice la dezinformare în momentul în care nu are nici o reacţie faţă de manifestul în care Băsescu este asociat cu homosexualii, un produs electoral care încalcă mai multe acte normative privind protecţia minorităţilor (art. 30 din Constituţie şi Legea 48/2002).

Acum, trageţi linie şi bucuraţi-vă: Băsescu a scăpat binişor. Şi 2, nu-i mai faceţi proşti pe ţăranii moldoveni şi munteni: nu sunteţi mai deşteptăi, ci mai bine informaţi. Că *Academia Caţavencu* nu prea ajunge la ţară.

codrul bunelor maniere

Cabinetul PSD are vilele numărate – azi, Săniuţă

Săptămîna trecută vă arătam o vilă de ministru. Săptămîna asta vă arătăm altă vilă de ministru. De la Finanţe, trecem acum la Administraţie şi Interne. Rămînem în ţară. În satul Cocoşeşti din Prahova se ridică vila ministrului Săniuţă, lucru aproape evident după aspectul de căşchetă al acoperişului. Reporterii de la *Gazeta de Sud-Est*, care au făcut ceva pîndă pe după pomul acela ce stă în calea aparatului foto, spun că imobilul a avansat în grad într-o lună cît abia mişcă altele într-un an. În plus, pe strada lui Săniuţă creşte acum un sistem de canalizare, iar stîlpii de curent electric execută un marş regulamentar, aliniaţi ca la paradă, spre zona în care se găseşte proprietatea înaltului demnitar. Spunem despre „zonă" şi nu doar despre vila lui dom' ministru ca să nu se simtă nedreptăţite cuibuşoarele soacrei lui Emil Calotă (PSD Prahova), ale tatălui deputatului PSD Fîcă şi ale altor rude şi rubedenii celebre care adună deja mai multe grade de rudenie decît gradele subordonaţilor lui Săniuţă la un loc.

Doamna cu casa

Ce vrăji a mai făcut sănătatea mea
Euromedic – un căpcăun de medici

Există, în sfârşit, şi în România câteva centre private de diagnostic din familia radiologiei – radio şi tomografii, rezonanţă magnetică – care sunt accesibile în regim de plată şi în contul asigurărilor medicale. Fiindcă aceste oaze de medicină civilizată funcţionează pe piaţa liberă, concurenţa le obligă să fie brici: specialişti de top, servicii de top. Colaborarea cu restul sistemului medical este, evident, naşpa: trebuie să-şi înnoiască lunar contractele cu Casa de Asigurări de Sănătate, care le plăteşte consultaţiile acordate plătitorilor în anumite limite sever negociate. Deh, grija pentru banul public! Ei bine, grijuliu pentru sănătatea noastră, guvernul decide în 2002, printr-o ordonanţă de urgenţă, să facă un uriaş cadou unei noi firme private: exclusivitatea pentru categoria asta de servicii. *Euromedic* – un operator internaţional – primeşte dreptul de a înfiinţa aşa-numitele „centre de referinţă", pe care le va dota cu aparatură nou-nouţă şi care primesc, în schimb, PLATA ANTICIPATĂ A SERVICIILOR PE 5 ANI. Cam 400 de miliarde pe an, recte vreo 3 milioane de dolari care sunt încasaţi în avans; în schimb, trebuie să raportezi că ai reuşit să-i consumi, fără să fie nevoie să detaliezi (ordonanţa vorbeşte despre „o sumă negociată fixă"); în sfârşit, preţul pentru o radiografie sau pentru un RMN este mai mult decât dublu faţă de privaţii adevăraţi. În acest moment, *Euromedic* funcţionează în Arad, Constanţa, Petroşani şi va porni curând şi în Bucureşti. După ce vă veţi bucura de faptul că primiţi servicii de lux gratuite, gândiţi-vă ce se va întâmpla în 2-3 ani: *Euromedic,* îngrăşat timp de 5 ani din cadoul guvernului, rămâne singurul operator pe piaţa acestor servicii. Monopol. Abuz, degradarea serviciilor, costuri la discreţia lor. Bun. Dar cum de e posibil ca, în plină perioadă în care România este beştelită pentru că nu are o economie funcţională de piaţă, să comită guvernul acest asasinat atât de pe faţă? O bârfă total cretină vorbeşte despre 1 milion de dolari care intră anual în conturile lui Adrian Năstase de la un singur centru *Euromedic*. Probabil că pentru a se combate acest zvon cretin de tip Armaghedon, centrul *Euromedic* din Arad a fost inaugurat de cel mai sărac pacient al României, dl Adrian Năstase. Spre deosebire de centrul din Petroşani, care a fost inaugurat de Adrian Năstase în campania electorală.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiXXL

Poftiţi, domnule handicapat locomotor, aveţi aici cartea cu povestea unui om de succes, soţul meu. Citiţi-o cu atenţie, votaţi-l şi vă promit în numele soţului meu că-ntr-o bună zi o să puteţi merge din nou.

Doamna Dana Premier Năstase încercînd să ia pentru o clipă contact cu realitatea, despre care pînă de curînd credea că e doar un nume de televiziune condusă de Dan Andronic

Manuela mînuieşte Manivela

Pe 19 iunie 2003, deputata Manuela Mitrea semna declaraţia de interese de la Camera Deputaţilor. Ajunsă la ultima rubrică, oftă şi îşi spuse în gînd că mare fătălău tre' să fie Manivelu' ăsta dacă ea e încă nevoită să scrie acolo „notar stagiar". Pe 26 mai 2004, de data asta în declaraţia de avere, Manuela Mitrea a scris, parcă mai apăsat, ce o frămînta de atîta amar de vreme: „notar public". Scriind, mai că îi venea să-l pupe pe Mironel al ei şi Manivelu' al nostru, al întregului popor. Nu o lăsase nici de data asta pe ea, deputata şi soţia devotată, să aştepte ca toţi ceilalţi mîrlani sau, Doamne fereşte, să înveţe pentru un rahat de examen pe care, oricum, cine are pedigree-ul corespunzător nici nu mai trebuie să-l dea, înţeles? E vorba de examenul de notar definitiv pe care, recent, după cum a dezvăluit revista dumneavoastră preferată aici de faţă, l-a trecut pînă şi fiica pesedistului de Iaşi Solcanu, o mare capacitate de acumulare a notelor de 4 şi 5. Aşadar, iată ce ne-a nedumerit: între momentul „notar stagiar" (declaraţia de interese, iunie '03) şi momentul „notar public" (declaraţia de avere, mai '04), singura şansă a notarilor stagiari de a deveni notari publici a fost examenul din 22-23 noiembrie 2003; fostul notar stagiar Manuela Mitrea nu se află pe lista celor admişi; Manuela Mitrea nu se află nici pe lista celor respinşi; Manuela Mitrea nu se află pe listă. De mişcare nu sînt străini şefii Uniunii Notarilor, care au închis ochii la timp, dar şi-au păstrat buzunarele la fel de largi ca de obicei. Şi care închid ochii şi acum, deşi Manuela nici examen nu a dat, nici notariatul nu-i miroase. Ar mai fi de spus că Manuela, nevăstuica lui Mitrea, a mai primit un mandat de deputat, fix de ziua ei, 28 noiembrie, motiv pentru care îmi urez de pe acum la mulţi ani în Canada.

Cine a votat cu Paşcu a votat cu KGB

Este de neimaginat cum Puiu Paşcu, profesorasul ăsta obscur de socialism ştiinţific la o academie pentru cizmari şi zidari, mai poate sta liniştit în capul meselor euro-atlantice, unde sparge seminţe de fistic împreună cu ministrul Apărării din Franţa şi se trage de şireturi cu secretarul de stat de la Pentagon. Când cu numai câţiva ani în urmă, şacalul răgea ca o hienă în mijlocul unui bârlog în flăcări, că America bombardează Serbia, cel mai devotat prieten al României din ultimele şapte mii de ani. Şi că România n-are nici o şansă să pupe integrarea euro-atlantică în viitorul apropiat. Şi-a uitat codoaşa trecutul de putoare şi acum se dă fată mare. Şi nu numai că şi l-a uitat, dar îşi mai arogă şi meritul de a ne fi băgat el în NATO, în loc să-l fi băgat noi pe el în moaşă-sa pe gheaţă, astăzi şi mâine, de prefăcut, de pasager pe listele unei cauze păguboase. Cauză despre care fostul preşedinte al ţării zicea la un moment dat în ultima lui carte, *Adevărul despre România:* „Legătura cu Moscova a funcţionat până în preziua loviturii de stat din '89. În 10 decembrie 1989, la cinci zile de la tensionata întâlnire Ceauşescu-Gorbaciov, un avion charter a efectuat o cursă Bucureşti-Moscova sub acoperirea «zbor turistic». Pe lista pasagerilor ale căror bilete au fost plătite de MApN şi MAE" (...) se afla şi Ioan Mircea Paşcu. Într-un alt loc, fostul preşedinte îl pune pe Paşcu pe o listă a cadrelor provenite din zona controlată de KGB. Aşa că stăm şi ne întrebăm ca nişte gospodari cinstiţi ce suntem: ce naiba o căuta Puiu Paşcu în alt loc decît în laboratoarele diversiunii moscovite, pe lista parlamentară a candidaţilor din Satu Mare, în loc să se fi luat singur de chelie pentru a-şi face vânt la înotat prin Marea Neagră, singurul vecin de treabă al României.

Ultimul fum de Snagov, tras în piept de administraţia Romsilva

Scoaterea din fondul forestier a suprafeţelor de până la un hectar de pădure se face de către structurile teritoriale ale Romsilva. În cazul de faţă, când vorbim despre Snagov, scoaterea se face prin directorul Badea Marinescu, de la Direcţia teritorială de regim silvic şi cinegetic Bucureşti. Bădia ăsta diabolic este gheara dreaptă a lui Ion Dumitru, starostele general al Romsilva. Badea Marinescu a recurs la un truc de peceneg cu state vechi în practica jafurilor: a favorizat trei firme, pentru a intra în parcul Snagov pe suprafeţe de sub un hectar fiecare. Firmele cu nume neaoş românesti Chemo Trade, Ekomin şi Rhodos au primit locuri de dezmăţ pe malul lacului Snagov, unde un singur metru pătrat de teren este evaluat la 150 de euro. Singurul inconvenient erau nesimţiţii de stejari care le stăteau în cale. Cu binecuvântarea lui Ion Dumitru, Badea Marinescu le-a permis intruşilor să dea cu copacii de pământ. Sub motivaţia că obiectivele pe care urmează să se balige firmele lor sunt de interes naţional, au fost executate prin spânzurare cele aproape trei hectare de pădure. Lemnul lor, totalizând peste 1.500 de metri cubi de stejar de mare calitate, a fost vândut fără compensare şi în beneficiul firmelor. La locul crimei, societatea Chemo Trade a înfiinţat bufetul de interes naţional „La nufărul galben", societatea Ekomin, bomba de importanţă europeană „Hanul sânzienelor", iar societatea Rhodos, cârciuma galactică „Poiana brânduşelor". Dacă suprafeţele treceau de un hectar fiecare, treaba ar fi intrat în sarcina lui Ion Dumitru. Pe când aşa, starostele cel mare al iadului l-a lăsat pe gâdele Badea Marinescu să condamne pădurea la moarte, pe semnătura lui personală. Marinescu a fost adus de Dumitru de la Dâmbovita, din fieful lui electoral. Unde Dumitru a candidat la Camera Deputaţilor, ca şi cum nici sufleu de stejar n-ar fi mâncat şi nici gura nu-i miroase a pârjoale de ghindă.

Alexandru Căutiş vă povesteşte filmul întîmplărilor de mai jos:

– Manuela pune mîna pe Manivelă şi, ce să vezi… notar public, frate, ajunge peste noapte…
– Puiu' rotund la cap: cu minuţa aia a lui, a bătut palma şi cu KGB-ul, şi cu NATO…
– ciudatul Marinescu, turbat la stejarii din Snagov: Vvrruuăăă! Vvrruăăă!
– iar ăla grasu, afaceristu' de transporta alegătorii la greu – p-ăsta nu-l ştiaţi… era prieten bun cu pesediştii, mă…

Cu autobuzele rujate

Misterul autobuzelor cu votanţi volanţi s-a volatilizat. Pe scurt, PSD are dreptate. Sigur că a fost o manevră murdară a Alianţei D.A. Sigur că e trădare la mijloc. De aici şi furia justiţiară a partidului albastru. Păi, cum să nu ţi se suie sîngele la cap? Pe scurt, în unele dintre autocarele otrăvite şi-a băgat coada un ciobănaş moldovean, Constantin Codreanu, vechi prieten al şi mai cunoscutului baci ortoman Dumitru Sechelariu. Cum era de bănuit, are oi mai multe, mîndre şi cornute, adică o afacere grasă în transporturi în zona Braşovului. Şi noi şi minunate proprietăţi la Bran. Ca orice transportator care se respectă, Constantin Codreanu a dus mai departe solia lui Ştefan cel Mare al Bacăului şi s-a făcut prieten la toartă cu Luminiţa Olteanu (fostă consilieră a lui Fulga) de la PSD, locul unu pentru Senat la Braşov.

Păi, ce vă spuneam? Ce prostie să ieşi în lume cu autocarele cu monogramă! Ce manevră murdară a Opoziţiei!

Biroul de Investigaţii

Huuuo, Băsescule!... 'Tu-ţi morţii şi răniţii mă-tii de candidat european! Te-ai dat jmecher, ai? Na, ai făcut ce-ai făcut şi tot postul de preşedinte al Capitalei l-ai cîştigat...

Fotodocument: Cinci dintre cetăţenii României care nu vor intra niciodată în „Top 300 – Cei mai săraci români"

Călin Popescu Tăriceanu susţinînd un ceas „Atlantic" cu 7 melodii, achiziţionat pe vremuri în portul Pireu în schimbul unui peşte mic de sticlă şi a două scrumiere roşii de cristal boemian de la Alba Iulia

Traiene, mai las-o cu frauda la urne! Mai bine trage-ţi mîneca în jos, că ăştia, dacă te văd cu ceas la mînă, ţi-l fură ca pe procent!... Şi nu-mi zice „Eşti cel mai bun, Petre!", că pe mine mă cheamă Călin!
Na, poftim... Ce mai vreţi de la mine? La Senat – se poate vedea... vă rog, filmaţi – am votat UDMR. Iar la Cameră – aşa... încă un prim-plan! – am pus ştampila, normal, pe Federaţia Comunităţilor Evreieşti din România. Atunci de unde, dom'le, atîta xenofobie şi antisemitism la Corneliu Vadim Tudor? Păi, vă zic eu, ca vechi gazetar şi poet care s-a întîlnit cu Papa: din cauza ungurilor care vor să ne ia Ardealul şi a evreilor care conduc omenirea! Au, au, au... ce mă doare capul de ziua mea!

Pe 28 noiembrie, 12% dintre românii stresaţi au ales: sanatoriul Corneliu Vadim Tudor

Marko Bela, hotărît ca de data asta să ceară viitorilor parteneri de guvernare (oricare ar fi ei) autonomia judeţelor Suceava şi Botoşani. Întrucît Harghita şi Covasna au fost deja defrişate de colegul Attila Verestoy.

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

I vot the power

Dana Năstase a declarat pentru *VIP:* „Adrian e un om puternic şi pentru că are o familie frumoasă, doi copii cuminţi şi o soţie care-l iubeşte". M-am liniştit. Mi-era teamă că, după atîţia ani de căsnicie, Adrian Năstase e un om puternic pentru că iubeşte banu' şi pe corupţii cuminţi.

Titanic Fals

Cică Monica Bîrlădeanu e impresariată de fostul agent al lui Leonardo DiCaprio. Cool! Poate-l convinge pe Bobby să-i cumpere Monicăi o copie după „Titanic", ca să aibă ce să parcheze pe chei, cînd se duce să dea autografe la Unirii.

Braţ şi pulbere

Aflăm din *Libertatea:* Raluca Sandu e cuplată cu americanul Todd Medina, expert în arte marţiale. Bun. Deci înseamnă c-o să aibă cine s-o apere în caz că o sparge cineva la nară cu două liniuţe bine plasate.

Muls, tuns şi frezat

Întrebat de *Star* dacă-şi face manichiura, Gigi Becali a declarat: „Dacă pînă acum 15 ani mulgeam oile, acum ce fac? Îmi dau unghiile cu lac?!". Normal că nu. Întrebarea e cine le face pedichiura oilor, cine le duce la păscut cu autocarul Mercedes şi la ce coafor din Pipera îşi fac ele părul permanent.

Mai slăbeşte-mă puţin, dragă!

Andra a mărturisit: „Mi-aş dori să mă îngraş puţin la picioruşe şi să dau jos de la burtică". Extraordinar! Cine ştie, poate a găsit un băiat cu bani, care s-a oferit s-o îngraşe la ţîţişoare şi i-a mai rămas nişte rest pe tejghea, cu care Andra s-a hotărît să-şi cumpere o sală de fitness.

Atenţie cu boxul pe scări!

Leonard Doroftei îl învaţă pe Nicolae Guţă să boxeze. Corect. Dar dacă Guţă chiar vrea să se apuce de box, îi mai trebuie o centură cu diamante, nişte mănuşi din piele de elefant indian (umplute cu cocoşei, ca să fie mai contondente) şi un ring din aur, pe care să arunce fanii banu', cînd fac dedicaţii de pumni pentru vreun duşman.

Box populi, box Dei

muzeul figuranţilor de ceară

Lovitură de teatru de păpuşi în show-fizz-ul mondial!

Aţi auzit probabil de un tip care-şi spune Fizz şi care apare din cînd în cînd pe la televizor, ca să cînte (cel puţin aşa dă impresia) în pauzele dintre unele piese. Este idolul cîtorva manechine de la Drept şi al lui însuşi. Datorită unui cititor din

Marea Britanie – *mulţumim, dăm o tzuica fiartă!* –, avem prilejul de a vi-l prezenta, totuşi, pe adevăratul Fizz, apărut pînă acum numai la postul de televiziune BBC Prime, disponibil şi în România! O păpuşă în roz, preferata manechinelor care beau doar lăptic cu vitamine, personaj principal în *The Tweenies. The Tweenies* este un program pentru copiii „foarte mici", după cum ne spune spionul nostru, dar cu minte, bănuim, ceva mai multă decît a celor ce stau să se uite în gura îmblănitului mioritic.

High la lupta cea mare

L-am văzut pe Radu Gheorghe la aniversarea de un an a revistei *High Life* şi mi-am adus aminte, cu un soi de bucurie uimită, de anii fragedei pruncii. Cocoţat pe podiumul scund din Club Kristal, actorul care luase la un moment dat calea Americii şi care apoi se ascunsese, vremelnic, sub o aripioară a Păsării Colibri – fie-i trupei amintirea uşoară ca fulgul! – a comis pentru invitaţii aflaţi de faţă acelaşi număr, dar acelaşi, întocmai cum îl ştim noi pe dinafară de acum douăzeci şi cinci de ani: cel cu vioara. Radu Gheorghe zgîlţîia arcuşul şi freca vioara, se îndoia şi se arcuia exact la fel cum îl vedeam noi pe ecranele alb-negru ale televizoarelor Diamant pe care le aveam în sufragerii. Am bănuit că, pe sub ochelarii negri de soare, postaţi pe şaua nasului, Monica Anghel se uita cam cîş. Irinel Columbeanu afişa o mutră sictirită şi nici măcar ciripitul dulce al Blanche-i sale nu părea să-l învioşească. Singurele care rîdeau ca nişte blonde veritabile erau fetele de la „Nu sîntem blonde", Gina Pistol şi Catrinel Sandu. Din hlizeala lor bălaie am dedus că, oricum, nu pricepeau de ce organizatorii nu le-au chemat pe fetele de la Amadeus, care tot la vioară scîrţîie şi ele, dar măcar sînt mai decorative, nu?

Şi pozată, şi cu banii luaţi

După ce ne-a încîlcit creierii cu nefericirile ei, după ce ne-a asasinat povestindu-ne ce porci şi ce mitocani sînt bărbaţii, am regăsit prin reviste mutra zîmbitoare, afişînd ostentativ mulţumirea, a Elenei Cîrstea. Poza ei stătea tolănită taman pe paginile în care ne

Lenuţo, la Cerb ai fost, pe la nunţi oi fi cîntat, prin restaurante, baruri, cafenele sau localuri sigur ai făcut şi tu un ban. Dacă te rog eu, nu vii deseară la frate-meu Viorel, la Lido, să ne cînţi la o returnare de TVA? Că sărbătorim în aceeaşi seară şi o răscumpărare de la AVAB!

Elena Cîrstea, o cîntăreaţă în stare să înmoaie pînă şi inima de piatră a miliardarului de carton George Constantin Păunescu

Să nu căutăm nud în papură

Pe ultima sută de metri a campaniei electorale, cînd noi încă mai nutream speranţa că românii ştiu pe ce să pună mîna cînd au chef de hîrjoneală cu politicienii, revista *Playboy* a pus-o, lejer, de o seamă de nuduri şi ceva pictoriale, într-un restaurant denumit sugestiv „La italieni". Finala Concursului naţional şi internaţional de artă fotografică *Playboy* (căci tocmai despre această manifestare cultural-nudistică a fost vorba) a atras destui iubitori de frumos despuiat, mai puţin pe Florin Călinescu şi Adrian Năstase.

Călinescu ar fi trebuit să verniseze chestiunea şi să închine o cupă de dantelă în cinstea mesenilor (Florinele, nu ştii ce-ai pierdut cu mînuţele-alea două!). Iar Adrian Năstase, cîştigătorul concursului de anul trecut, ar fi putut mima nişte poze cu Roxana Ionescu de la *Ciao, Darwin,* ca să deprindem şi noi mişcarea (mă refer, desigur, la domnul Adrian Năstase, un fotograf emigrat la Chicago, care a votat la ambasadă cu Băsescu). Cît despre pozele din concurs, noi am zice că românul necăjit e tare inventiv cînd vine vorba de femei goale cu pălărie. Iată, şi în altă ordine de idei, ce i-a ieşit lui Lucian Oancea (cîştigătorul ediţiei din acest an) dintr-un butonel uşor înfiorat, o şuviţă de păr rebelă şi una bucată crab de cort (îl recunosc dintr-o mie!) din recolta de astăvară de la Vama Veche. Păcat că n-a ieşit în poză şi gagica aia care făcea alături nudism, precum şi bucăţile alea care căutau aplecate scoicuţe în nisip.

Nudul gordian

Dacă doriţi să revedeţi (manele)

Programul special de Revelion al televiziunii Cola, Pepsi Cola, pardon, Izvorul Minunilor ar fi rămas o mare şi senzaţională surpriză pentru tot cartierul dacă nu ne-am fi apucat, ca de obicei şi ca nişte nesimţiţi ce sîntem, să ne băgăm nasul prin proiectele pe termen f.f.f. scurt ale fraţilor noştri de peste Micula. După lungi şi sfîşietoare reflecţii, am hotărît totuşi să nu vă spunem, după care ne-am răzgîndit brusc, deci vă spunem, mai ales că: 1) nu vă prea interesează; şi 2) o să obişuiserăm s-o vedem pe Cătălina Mustaţă. Nevasta lui Florin Zamfirescu a făcut o vreme reclamă inelului vrăjit care te face fericit, bogat şi potent, acum a venit rîndul Elenei Cîrstea să se afirme în industria şarlataniei făcătoare de minuni, dar mai ales de bani. „Lasă, dragă, că nu-i nimic rău în asta!", a spus Elena prietenei sale blonde, după care a început să-i explice cum că talismanul despre care vorbeşte ea în paginile de reclamă chiar poate face miracole, dacă te concentrezi şi crezi şi te paranormalizezi şi te paraobişnuieşti cu gîndul că banii tot i-ai pierdut, deci e-n interesul tău să speri că n-a fost în zadar.

Şi se jură că nu coafură

Mi-a povestit iubita mea şi eu am crezut-o, cum fac de obicei: cică joi seară, în acelaşi salon de coafură în care-şi fac veacul şi freza vedetele, Royal Cosmetics, era Jojo şi rîdea ţinîndu-se cu mîinile manichiurate de burtica ei plată. La televizorul cocoţat într-un colţ, cînta şi dansa Loredana Groza, coafată ca un fel de Marilyn Monroe confort doi cu îmbunătăţiri. „Aşa se coafa şi Elena Ceauşescu!", rîdea blonduţa Divertişilor şi hohotea atît de molipsitor, că herstiliştii şi dizainăriţele şi meicap artistele au început şi ei să se zgîlţîie de rîs, mai-mai să-ncîlcească perile şi piepteni şi bureţei prin părul cucoanelor înţepate care voiau să se facă frumoase.

Veninul şi cînepa

Localul bălan

Pizza bate filmul

Vinerea trecută am fost să văd şi eu *Fahrenheit 9/11* în Mall. Un film destul de slab (faţă de celălalt, *Bowling for Columbine)* pe care, după ce-l vezi, îţi vine să dai dracu' şi viză de State pe 10 ani, şi Coca-Cola, şi hamburgeri, şi tot şi să rămîi naibii în România. Ca să nu mai vorbesc de Michael Moore care... A, uite, zic colegii că cică nu mai e loc la pagina de cronici de film şi trebuie să reorientez textul acesta spre pagina 18, la „Localul bălan".

Care va să zică, aşa cum spuneam, am ieşit de la film şi am zis să stau să beau şi eu un pahar de vin cu prietena mea şi cu prietena mea la o masă prin împrejurimi, să îmi mai dreg gustul amar din gură. La *Lavazza* (scuzaţi lalofonia), cum ieşi de la Hollywood Multiplex în dreapta, plin ochi. Vizavi, pe stînga, ciudat, super-gol. Îi zice ***Pomodoro Caffe – Pizzeria Italiana*** şi mi-am adus aminte mai tîrziu că citisem de ea nu ştiu unde: este localul unui anume Ciro Orsini, prieten de-al lui Nicu Ghează sau invers, localul lui Orsini Ciro, prieten de-al lui Ghează Nicu. Un fel de reprezentanţă *Space,* departamentul „Pizză, băă!", în Mall. Intrăm. Staţi, nu vă grăbiţi cu meniul, pentru că o jumătate de oră am stat să ne uităm la pozele înşirate pe toţi pereţii: patronul Ciro şi Ghează de mînă cu Armand Assante, de braţ cu Al Pacino, de gît cu Mutu, de umeri-craci cu Gina Lollobrigida, de nas-gît-urechi cu Mister Bean, Jack Nicholson, Benny Hill, Fred Astaire, Charlie Chaplin, Fraţii Marx etc. Poate exagerez pe undeva, da' dacă te iei după pozele alea, parcă tot Hollywoodul s-ar fi tras la un moment dat de spaghete cu alde Ciro ăsta. Chelneriţele, extrem de amabile, dar în aceeaşi măsură pline de lipsă de experienţă. Cel puţin pe domnişoara care ne servea pe noi am oprit-o la timp înainte să-mi toarne apa minerală, pe care am cerut-o separat, în paharul cu vin roşu, sec. OK, uite şi nişte preţuri: pastele sînt între 115.000 şi 200.000 de lei. Pizzele sînt preţăluite undeva între 125.000 şi 150.000 de lei, însă denumirile lor sînt alcătuite într-un mare fel: Pizza Favoritta di Brad Pitt, Favoritta di De Niro, Favoritta di Julia Roberts etc. Nu cereţi Favoritta di Iurie Darie sau Favoritta di Magda Catone pentru că de la bucătărie o să vă dea cel mult cu ketchup-u' în cap. Vinul este cam 200.000 sticla şi vă recomandăm varianta aceasta. Cel roşu la pahar, 60.000 de lei, este nasol şi are un gust acru. Am apreciat, în schimb, apa minerală care a fost foarte bine pregătită şi a avut un gust delicios.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕; preţ: 🚗🚗🚗; WC: 🌲🌲🌲.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🌲 *poţi să şi adormi;*
🌲🌲 *curăţel;*
🌲🌲🌲 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🌲🌲🌲🌲 *n-ai putea să mai rabzi?*

De ce n-are Mutu coadă

Adi face aerotic-show cu Alexandra

Cei care au avut ghinionul sau, mă rog, plăcerea perversă de a se întoarce de la Milano la București, duminică, de alegeri, cu o cursă Alitalia, cum îi șade bine călătorului, au avut un spectacol fotbalistic pe cinste. Mai ales dacă au călătorit la business class, alături de două personaje foarte dragi românului, mai dragi chiar decît cocaina și Dostoievski. Exact: Adrian forever-Mutu și Alexandra fostă-Mutu. Amatorilor de scene calde, de familie, li s-a oferit un derby total: în intimitatea publică a compartimentului plutitor, Alexandra îl mîngîia pe fotbalist pe frunte, el își lăsa capul pe sînul ei, abandonîndu-se molatec… El se dădea mai înspre geam și-i făcea poze cu telefonul ăla de fiță, ea rîdea fericită, el o mîngîia pe păr. Staaaați, nu s-a terminat: ea îi șușotea vorbe dulci la ureche, el o îmbrățișa fulgerător, sărutînd-o frenetic, ea zîmbea din nou, aținător, ce dracului, dragii moșului, înțelegeți singuri despre ce e vorba. Acum n-ar fi o mare chestie că Mutu s-a împăcat din nou cu fosta lui nevastă (singura, se pare, care îl primește înapoi ori de cîte ori el calcă strîmb, cade și se accidentează la nară).

Dar nu m-ar mira să aflu că și Juventus Torino are o mare slăbiciune pentru familiștii romantici și că nu prea ar vrea să-și ia pe cap un mijlocaș ultraofensiv, care să tatoneze strîns toate femeile de serviciu din club. Pe de altă parte, sînt curios care a fost, totuși, primul SMS pe care l-a trimis Mutu duminică, în București, după ce și-a ușuit puțin fosta nevastă în dormitor, la împletit ciorăpei pentru ăla micu': Rocsanei Marcu („Auzi, graso, să știi că sînt în București și dacă te prind pe la Aquarium, îți rup picioarele, sictir!“) sau Laurei Andreșan („Ești acasă? Dezbracă-te că vi…“).

Juventus Taurino

De lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

A început lupta de hertzuire

Domnu' Mihaiu, știți de ce partidul meu a cumpărat jumătate din tirajul de săptămîna trecută al *Academiei Cațavencu*? Păi, era o anchetă despre PSD și am vrut să ne interesăm și noi din mai multe surse. Vreo 40.000 am înțeles, am dreptate?

Proaspătul prezentator de știri la Guerrilla FM (94,8 MHz): Adrian Năstase, principalul contraindicat al prezidențiabilului Traian Băsescu

Pentru cei care au deschis tranzistorul mai tîrziu, urmează un anunț foarte important: și-au mai deschis și alții radioul. Sîntem în măsură să vă prezentăm stenogramele discuțiilor dintre: Adrian Năstase, Mihaela Rădulescu, Despina Neagoe, Traian Băsescu, domnul Liviu Mihaiu, Gianina Corondan, Răzvan Exarhu, Mihai Dobrovolschi ș.a.m.d. de la lansarea postului de radio Guerrilla FM. Năstase și Băsescu au prezentat știrile, după ce, ca niște jurnaliști serioși, se îngrijiseră atent timp de o lună să aranjeze evenimentul pe care urmau să-l prezinte. Năstase s-a dovedit extrem de haios și spontan; nu mă așteptam să se simtă atît de bine la un post care nu are T.V.A. restant la bugetul de stat. Băsescu a fost la fel de simpatic cînd, cu ochiul în camerele de luat vederi, a profitat de faptul că a prins și el un microfon și, în loc să citească știrile, a început să urle: „Mihaela Rădulescu este de gîtul meu! Salvați-mă! Nu mai pot!“. Ca să vă liniștim, o să vă spunem că, în realitate, Mihaela nu era de gîtul lui Băsescu, ci prezenta colecția de doamnă-iarnă a lui Adrian Năstase.

Moș Guerrillă

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● Cînd nu mai credeam că se va întîmpla ceva nou în materie de talk-șoc, aud că Fizz, Laura Andreșan și Rocsana Marcu vor prezenta o emisiune la Prima TV! Și totuși: incredibilul firesc nu mai miră pe nimeni. Am mai auzit că va fi, logic, o emisiune de divertisment în stare pură, lucru absolut firesc, dacă mă gîndesc la blănurile lui Fizz și SMS-urile de la Mutu ale Rocsanei. Pe de altă parte, îmi pun problema: ce-o să facă Laura Andreșan cu Fizz? Sau cu domnișoara Marcu? Dar cu cameramanii, după filmare, cînd se stinge lumina la prompter?

● Ca și cînd celelalte job-uri nu-i asigură un look de om ocupat, Lucian Mîndruță reprezintă imaginea lanțului de magazine „Media Galaxy“, deținut de Dan Ostahie (locul 25 în *Top 300 Capital*). La ce-i folosește chestia asta, în afară de, să zicem, un televizor d-ăla cu cristale lichide, ca să se uite cum bagă Voiculescu toată galaxia PSD pe sticlă, nu știm. Dar am înțeles că, la lansarea noului complex „Media Galaxy“, Mîndruță și-a început prezentarea astfel: „Sînt Lucian Mîndruță și sînt băiat“. Mă rog, noi nu ne-am îndoit niciodată (inclusiv de faptul că Lucian n-ar fi băiat de băiat). Dar probabil că, după toată campania asta, ar fi sunat mult mai nasol să spună „Sînt Lucian Mîndruță și sînt de la Antena 1“.

Șatena 1

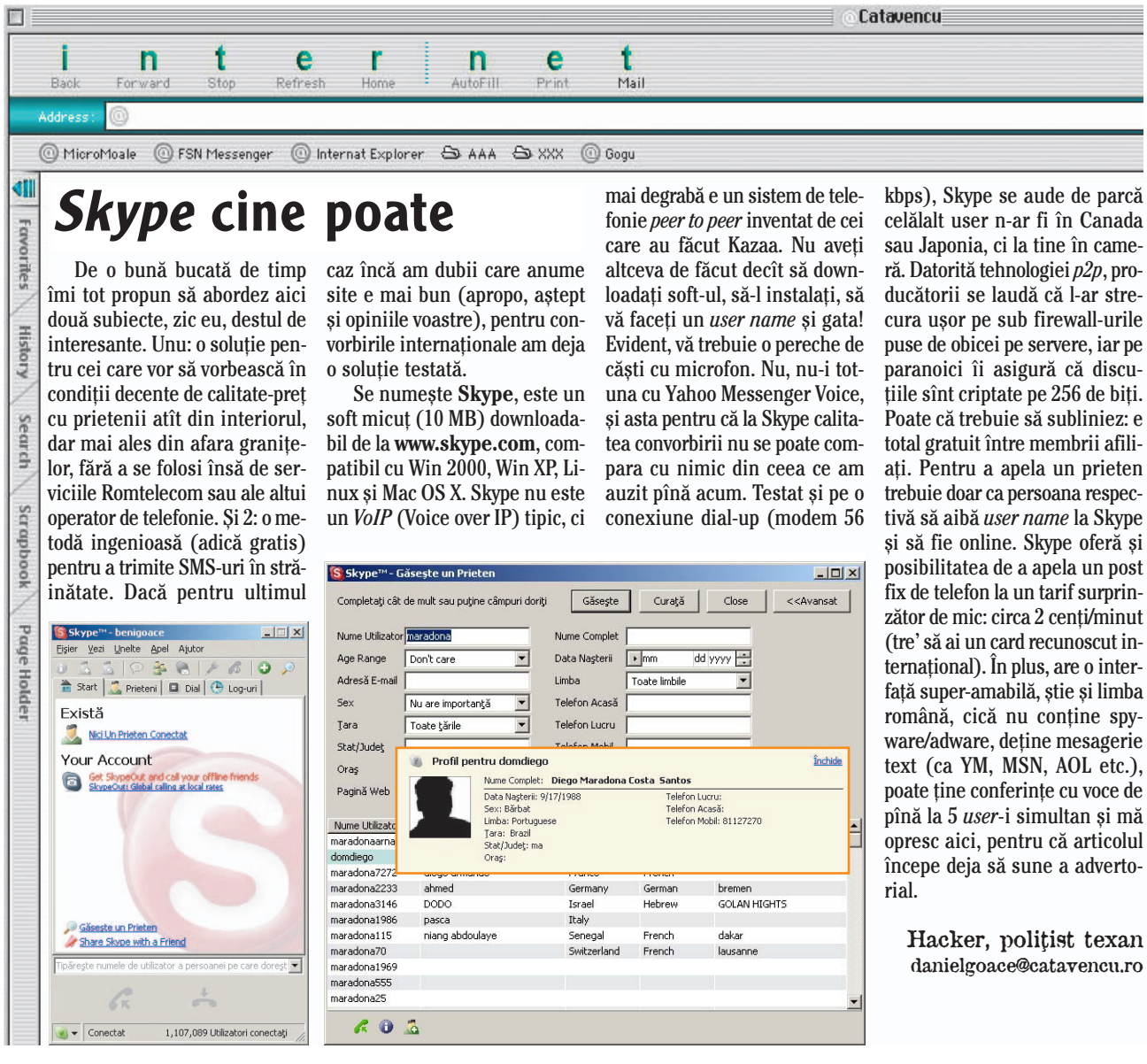
Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address :
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Skype cine poate

De o bună bucată de timp îmi tot propun să abordez aici două subiecte, zic eu, destul de interesante. Unu: o soluție pentru cei care vor să vorbească în condiții decente de calitate-preț cu prietenii atît din interiorul, dar mai ales din afara granițelor, fără a se folosi însă de serviciile Romtelecom sau ale altui operator de telefonie. Și 2: o metodă ingenioasă (adică gratis) pentru a trimite SMS-uri în străinătate. Dacă pentru ultimul caz încă am dubii care anume site e mai bun (apropo, aștept și opiniile voastre), pentru convorbirile internaționale am deja o soluție testată.

Se numește **Skype**, este un soft micuț (10 MB) downloadabil de la **www.skype.com**, compatibil cu Win 2000, Win XP, Linux și Mac OS X. Skype nu este un *VoIP* (Voice over IP) tipic, ci mai degrabă e un sistem de telefonie *peer to peer* inventat de cei care au făcut Kazaa. Nu aveți altceva de făcut decît să downloadați soft-ul, să-l instalați, să vă faceți un *user name* și gata! Evident, vă trebuie o pereche de căști cu microfon. Nu, nu-i totuna cu Yahoo Messenger Voice, și asta pentru că la Skype calitatea convorbirii nu se poate compara cu nimic din ceea ce am auzit pînă acum. Testat și pe o conexiune dial-up (modem 56 kbps), Skype se aude de parcă celălalt user n-ar fi în Canada sau Japonia, ci la tine în cameră. Datorită tehnologiei *p2p*, producătorii se laudă că l-ar strecura ușor pe sub firewall-urile puse de obicei pe servere, iar pe paranoici îi asigură că discuțiile sînt criptate pe 256 de biți. Poate că trebuie să subliniez: e total gratuit între membrii afiliați. Pentru a apela un prieten trebuie doar ca persoana respectivă să aibă *user name* la Skype și să fie online. Skype oferă și posibilitatea de a apela un post fix de telefon la un tarif surprinzător de mic: circa 2 cenți/minut (tre' să ai un card recunoscut internațional). În plus, are o interfață super-amabilă, știe și limba română, cică nu conține spyware/adware, deține mesagerie text (ca YM, MSN, AOL etc.), poate ține conferințe cu voce de pînă la 5 *user*-i simultan și mă opresc aici, pentru că articolul începe deja să sune a advertorial.

Skype™ - benigoace
Fişier Vezi Unelte Apel Ajutor
Start Prieteni Dial Log-uri
Există
Nici Un Prieten Conectat
Your Account
Get SkypeOut and call your offline friends
SkypeOut: Global calling at local rates
Găseşte un Prieten
Share Skype with a Friend
Conectat 1,107,089 Utilizatori conectaţi

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Eu nu sunt un fumător, dar sunt un justițiar. Prin urmare, propunerile UE care sunt, de fapt, legile UE pentru designul pachetelor de țigări m-au enervat teribil și au trezit în mine spiritul justițiar de care vă spuneam. Păi, după ce că o să fiu la fel de afumat, o să mai trebuiască să suport și niște imagini oribile care vor fi aplicate pe pachetele de țigări? Am o idee de revoluție, dar nu vă pot da detalii încă. Până atunci găsiți fotografiile cu boli, tumori și moarte la http://europa.eu.int/comm/mediatheque/photo/select/tabac_en.htm.**

■ **Conține două bucăți serioase de carne de vacă, patru felii de șuncă, trei straturi de brânză și un polonic de maioneză care le scaldă pe toate. Are 1.420 de calorii. Este coșmarul oricărui medic nutriționist, este o declarație de război către vegetarieni și iubitorii de vaci, probabil, este însăși apoteoza junk-food-ului, este cel mai mare burger din lume. Priviți-l, doriți-l sau urâți-l la www.monsterthickburger.com.**

■ **Mă uit înapoi la cei 18 ani și jumătate pe care i-am dedicat sistemului de învățământ din România pentru a deveni un om mai educat, mai bun, mai deștept. O școală primară, una gimnazială, un liceu, două facultăți și jumătate și în tot acest timp am avut parte de trei discursuri-prelegeri memorabile: în clasa a patra mi-a spus învățătoarea că sunt brânză bună în burduf de câine, în clasa a zecea ne-a zis asistenta să ne iubim ca preșcolarii și în clasa a douăspea mi-a zis consiliul profesorilor că sunt un elev-problemă. Spre deosebire de studenții de la Harvard cărora le-a ținut Ali G acest discurs: www.hbo.com/alig/harvard.html.**

■ **De când cu nașterea mp3-ului, cea mai mare invenție de la Solitaire încoace, o altă invenție a trebuit să moară, și anume walkman-ul, pentru că, nu-i așa, cine mai ascultă la casetă? Dar iată că un grup de tineri entuziaști, pasionați de tehnică și walkman-uri, s-au gândit la o altă întrebuințare pentru aceste aparate. Prin urmare, și datorită lor astăzi există www.recordrace.com, site-ul concursului de mașinuțe propulsate de motorașe de walkman.**

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor:

Wrestling in peace!

Smack Down: Here Comes The Pain este un joc de consolă care… Nu, mamaie, nu *iată cum vine pînea…* nu vă mai ajunge pensia aia, îmbuibatelor! Este un joc de consolă, ziceam, care seamănă foarte mult cu un altul discutat aici mai prin vară, și anume cu Manhunt. Cu diferența că, dacă în Manhunt totul se întîmpla pe stradă, în Smack Down luptele au loc în cadru organizat, pe ringul de wrestling. Nici nu vă imaginați cît este de violent. Asta dacă apuci să treci de setările din prima parte a jocului și să mai joci și tu ceva anul acesta. Poți să-ți configurezi luptătorul începînd de la sex, rasă, culoarea pielii, nas-gît-urechi, umericraci și pînă la biografie și poreclă. Normal că primul meu luptător de wrestling a fost Samantha, o blondă, super-bucată, cu picioarele pînă-n gît, îngustă în talie și cu țîțe mari, pe care n-am mai urcat-o în ring de frică să nu mi-o violeze bestiile alea negre rase în cap și fără educație. Al doilea a fost Serghei, un bulgar căruia i-am editat o ceafă atît de groasă încît în focul luptei nu știai sigur dacă omul ți-a căzut în fund sau în cap.

Grafica este bine lucrată, mișcările sînt realiste, iar sunetul așijderea. Ceea ce m-a deranjat este aceeași problemă pe care o au toți jucătorii obișnuiți pe PC atunci cînd trec pe o consolă: controlul personajului. Cred că nici dacă aș fi avut la dispoziție toate tastaturile din redacție plus un pian de la Ateneu și toate casele de marcat din Metro tot n-aș fi reușit să acopăr toate sutele de acțiuni pe care le ai de făcut și care au fost înghesuite pe alea 12 butoane ale jucăriei. Pe lîngă mișcările obișnuite sus, jos, stînga, dreapta, jucătorul tău mai poate să apuce adversarul de gît, să-i care pumni în gură, genunchi în burtă, să-l arunce pe jos, în ring sau afară, să-l calce pe cap, să-i rupă mîna, piciorul, să-l tîrască de păr, să-i scoată mațele, să i le bage la loc, să dea în arbitru, ca să nu mai amintesc combinațiile pe care ți le poți crea singur. Evident că eu n-am fost în stare să fac toate acestea. Cele enumerate mai sus le-am văzut efectuate de jucătorul controlat de computer în timp ce eu eram pe jos, încercînd să deslușesc butoanele pentru „Escape“, „Run away“ sau „Help me, God!“ etc.

Țiganii Wrestlingurari

Fard de nerăbdare

…Alo, alo, așezați-vă liniștiți la site-urile voastre!

Ne cerem scuze față de cititorii care ne-au căutat sîmbătă și duminică pe Internet la www.catavencu.ro și au găsit „Închis“. Nu este vina noastră. Site-ul a fost oprit temporar din motive pe care deocamdată, pînă mai strîngem probe, o să le numim tehnice. Să zicem că băieții care-l administrează au schimbat setul motor de căutare, au mai suflat în filtrele anti-spam, i-au reglat sistemul de redirecționare și, mă rog, alte trebușoare care se mai fac pe la homepage-ul omului.

PSD te ascultă ce *Ev.z.!*

Și dacă tot sîntem aici, trebuie să vă spunem că nici site-ul *Evenimentului zilei* n-a fost închis miercuri și joi, răpus fiind de atacurile celor care se simțeau vizați în celebrele „Stenograme ale PSD“ postate pe www.evz.ro. Nicidecum. Potrivit colegilor noștri, pauza s-a datorat tot unor schimbări de ordin tehnic. Singura problemă pe care au întîmpinat-o dînșii a fost numărul mare al celor care doreau să citească online dacă Văcăroiu vorbește și în realitate tot cu „Ce se-ntîmplă…“, respectiv „Părerea mea“.

Trafic de afluență

Așa cum probabil știți, joi, 25 noiembrie, din cauza faptului că cititorii lor au fost mai harnici decît ai noștri și au ras jumătate de tiraj încă de dimineață, noul număr din *Academia Cațavencu* (cel fără „Năstase-homosexual“) împreună cu suplimentul *Scînteia* nr. 2 a fost pus pe site la liber. Cu această ocazie vă anunțăm că traficul pe www.catavencu.ro a crescut de 10 ori față de medie. În general, au fost viz(it)ate ultimul număr al revistei în proporție de 50%, precum și suplimentul *Scînteia* împreună cu secțiunea „mp3-uri“ în proporție de alte 50%.

Game Ovar

Concurs!

Stenogramatica PSD-ului

Doamnelor și domnilor, stimați cititori! Ana are mere, PSD-ul are stenograme. Cine le-a citit a avut șocul să constate că, atunci cînd poporul nu-i aude, Năstase și cei 40 de fîrtați ai lui vorbesc o limbă română corectă ca la mama lor acasă. Limba lor e o comoară, euroi de fulgere ce spintec găuri negre, șpăgi albastre. Pe Florin Georgescu, de pildă, l-ar înțelege orice rrom corturar care n-a scris un rînd de bastonașe oblice în viața lui. Dar surpriza cea mai plăcută e furnizată de ce iese din gura lui Alexandru Athanasiu, ministrul Învățămîntului. Delir la dînsul ca la nimenea! De aceea ne-am hotărît să-l clasicizăm și să îl băgăm în culegerile cu exerciții. Așadar, pentru cine vrea să participe la concurs:

Textul 1

„Dar nu sînt dispus la vulgaritate, la măgărie și la un lucru care pe toți ne poate pune într-o situație rea, că nu cred că trebuie să avem între noi tensiuni decît de idei, cum restructurăm Guvernul, dar nu tensiuni de umor și eu cred că dacă tineretul social democrat, așa cum se afirmă, trebuie să facem o altă politică, dar nu știm ce politică – numărul unu, interesant.“ *(Alexandru Athanasiu, stenograma Delegației Permanente a PSD din 10 februarie 2004)*

Textul 2

(lectură suplimentară)

„Numărul doi, trebuie să-i schimbăm pe ăia bătrîni, dar pe ăia pe care îi vedem noi bătrîni, că poate unii sînt foarte bătrîni, dar sînt foarte tineri, dar sînt unii mai tineri, dar care par foarte bătrîni. Nu cred că așa putem colabora. Eu nu am nimic împotrivă să lucrăm împreună, dar nu să montăm seara – și cu asta închei – la cafele cum trebuie atacat domnul ministru pe chestia aia ca să ne rezolvăm noi o altă problemă în partea cealaltă. Le știu. Mie îmi produc greață lucrurile astea, nu-mi plac, nu sînt făcut pentru chestia asta, probabil e un handicap. Nu îmi plac. Nu-mi plac și o spun cu convingerea că rămîne între noi. *(Alexandru Athanasiu, stenograma Delegației Permanente a PSD din 10 februarie 2004)*

Cerințe

(pentru Textul 1)

1. Să se arate structura sintactică și morfologică a frazei, pe propoziții principale și secundare, completive, circumstanțiale și așa mai departe. (3 puncte)

2. Să se facă analiza stilistică a acestui text. Să se pună în evidență dezacordurile, anacolutele și alte greșeli de limbă. (3 puncte)

3. Să se explice ce a vrut să zică domnul ministru al Învățămîntului. (3 puncte)

4. Pentru nota 10, să se rescrie fraza.

5. Pentru zece cu felicitări, să se analizeze sintagmele „tensiuni decît de idei“ și „tensiuni de umor“, iar apoi să se folosească în alte trei contexte.

Așteptăm răspunsurile și scrisorile voastre pe adresa redacției *Academiei Cațavencu* pînă sîmbătă, 5 decembrie.

Letopisețul lui Ureche

Tot ce mușcă-n țara asta: răul, spam-ul…

```
----- Original Message -----
From: <JRBurnley@attbi.com>
To: <office@
Sent: Friday, November 26, 2004 4:02 PM
Subject: Echipa NOASTRA pentru viitorul TAU !
> ECHIPA NOASTRA PENTRU VIITORUL TAU!
>
>
> Echipa Nastase - Geoana  a luptat intens acesti 4 ani pentru a face cat
mai
> multe
> pentru poporul Roman. Bineneteles ca au facut si greseli, asa cum se
> intampla
> oricarui guvern in situatia Romaniei, dar ei constitue un guvern care a
> condus
> Romania inainte mult mai mult decat toate celelalte guverne.
>
> Asadar, noi ca romani, le cerem tuturor Cetatenilor Romani, ca la alegeri,
> sa
> ingaduie aceastei echipe, care a fost foarte buna, sa continue sa
> guverneze.
>
> Deoarece doar aceasta echipa poate continua ceea ce a inceput.
>
> Pentru ca doar aceasta echipa poate garanta stabilitatea economica si,
doar
> prin
> aceasta stabilitate, poporul roman va avea parte de oportunitatile pentru
> care
> echipa Nastase - Geoana a muncit din greu.
>
> Voteaza pentru:
> Adrian Nastase, Presedintele tau, Mircea Geoana, Primul tau Ministru
>
>
```

Salut, sîntem noi, domnii Bulk și Trash din comuna Outlook, județul Microsoft. Ce se-ntîmplă… vrem să vă anunțăm pe această cale că dacă și în turul doi o să mai primim spam electoral cum am primit la sfîrșitul săptămînii trecute de la PSD, noi ne arhivăm, ne atașăm frumos la un mail și ne aruncăm amîndoi la gunoi, după care dăm „Empty Recycle Bin“. Păi, e posibil, dom'le, așa ceva? Cît de cretin trebuie să fie partidul ăla politic care să facă o asemenea greșeală: să apeleze la softuri de spam ca să se adreseze neconvențional, infracțional și cu totul penal unui electorat care nici măcar nu e al său?

Popeye Mail-rinarul

Nu te supăra, *fight*-e!

Imediat după ce am terminat de votat corect duminică după-amiază, n-am mai avut răbdare și m-am dus pe Internet să-l întreb și pe Google ce părere are de tipii ăștia doi care se bat în campania asta. „Oooooooo!“, a zis Google, așa cum face de fiecare dată cînd găsește multe rezultate, și apoi m-a trimis la o rudă mai îndepărtată de-a lui pe nume **www.googlefight.com**. Ce face, de fapt, Google Fight ăsta? Păi, el se apucă și numără cît de multe referiri există pe Internet cu privire la un termen, cîte cu privire la un al doilea și apoi le compară pentru a stabili învingătorul. Ei bine, am introdus „Adrian Năstase“ și „Traian Băsescu“, după care m-am speriat: 115.000 de siteuri îl pomenesc pe liderul PSD, în timp ce numai 43.800 pe candidatul PNL-PD. Acum știu la ce s-a referit premierul Năstase cînd ne-a provocat să-i numărăm ouăle. „Oo“-le de la Google.

Hi-Fight

Number of results on Google for the keywords "Traian Basescu" and "Adrian Nastase":
"Traian Basescu" (43 800 results)
versus
"Adrian Nastase" (115 000 results)
Fact:
You can earn more money when people use the Google search box on your site.
The winner is:
Suggest this fight for the "Hall of Fame"
Search the Web with the words: "Traian Basescu" and "Adrian Nastase"
Search powered by Meceoo
Type 2 opposite keywords:
Keyword #1
versus
Keyword #2
Make a fight!
Google

Limba lui Voltaire a ajuns la şezutul lui Oprişan

Odată intrat în provincia europeană Vrancea, un aer ciudat te lovește și nu mai știi să faci deosebirea între vîntul schimbării și obișnuitele vînturi ale camarilei lui Oprișan. Așa au pățit zilele trecute cîțiva cetățeni de limbă franceză veniți în provincia manechinului cu prilejul primei întruniri a Asociației Regiunilor Europene Vinicole. Atît de bine s-au simțit oamenii ăia acolo, atît de mult s-au distrat și atît de bine le-au picat vinurile la stomac, încît imediat ce s-au întors acasă au și trimis o scrisoare cu efecte complet inverse pentru stomacul unui om cu un dram de bunsimț. Citățm:

„Bordeaux, le 28 novembre 2004

À Monsieur le Président Marian OPRIȘAN

Ces trois jours passés sous votre ciel... bénit des dieux, ont été pour nous tous une découverte réjouissante. Vous avoir parmi nous en U.E, dès 2007, est très réconfortant pour l'image de l'élargissement, mais surtout pour partager votre dynamisme et votre chaleur humaine. Nous ferons tout ce qui est en notre pouvoir pour que le calendrier soit respecté.“

Ajunși în acest punct, credem că e cazul să facem două traduceri.

Mai întîi, traducerea pentru Marian Oprișan, care, în afară de limba română pentru clasa a II-a, avansați, și de limbajul trupului (învățat cînd era manechin), altceva nu știe: **„Domnului președinte Marian OPRIȘAN. Cele trei zile petrecute sub cerul vostru... binecuvîntat de zei au fost pentru noi toți o descoperire încîntătoare. A vă avea printre noi în Uniunea Europeană, din 2007, este foarte reconfortant pentru imaginea lărgirii Uniunii, dar mai ales pentru a împărtăși dinamismul și căldura voastră umană. Vom face tot ce ne stă în putere pentru ca acest calendar să fie respectat.“**

A doua traducere este pentru domnii R. Muth, J. Vogel, N. Almeida, D. Janin și G. Taintenier, care, spre binele lor, sperăm că au scris ce-am citat mai sus sub influența obiectului muncii de la Asociația Regiunilor Europene Vinicole. Dragă domnilor, știm că ați chefuit pînă v-au găsit bîzdîcii pe meleagurile Vrancei, pe banii Consiliului Județean (ai noștri) și pe banii lui Corneliu Prunache (tot ai noștri). Dar de aici și pînă la a-l asocia pe Oprișan cu Uniunea Europeană e un drum foarte lung, drum pe care dumneavoastră l-ați parcurs

într-o stare avansată de inconștiență. Altfel nu ne putem închipui cum ați putut adresa asemenea rînduri unui om care: a omorît presa independentă din județ, și-a subordonat instituțiile statului și le-a înțărcat în domeniul lui de baron, iar la alegerile locale a fost pesedistul local cel mai mult acuzat de fraudă. Știm că ați plecat de la noi din țară cu portbagajul avionului zgîriind pista de decolare, dar acest lucru nu vă dă dreptul să jigniți bunele intenții ale unui popor care vrea să intre în Uniunea Europeană curat. Vă mai poftim și cu alte ocazii pe la noi, dar un lucru vă rugăm: cînd om intra în Europa și ne-om întîlni pe stradă, să nu ne salutați.

Pinochet Noir

Din nou la cassă

Yasser ArAPAPS a murit, trăiască Mahmmur AVAS!

După cum, probabil, ați aflat, Yasser a murit. Nici nu mai contează că cel care vă spune că Yasser a murit este chiar Yasser, fiindcă de murit a murit numai Yasser, cel adevărat, pe cînd Yasser, adică eu, am rămas în viață doar pentru a vă anunța, cu ceva întîrziere, că Yasser Arafat a murit. Bun! Acum că v-am anunțat oficial că Yasser a murit, voi muri și eu, mai ales că, în urmă cu cîteva luni, dăduse colțul și numita APAPS. Bun! Acum că Yasser ArAPAPS a murit, dați-mi voie să mă recomand! Mă numesc Mahmmur AVAS și, într-o vreme, am fost bun prieten cu Yasser. Apoi relațiile s-au mai răcit, culminînd cu moartea lui Yasser, care s-a răcit definitiv, dar să revin! Mahmmur AVAS am fost unul din membrii fondatori ai mișcării Fatal, ulterior ocupîndu-mă de administrarea finanțelor acestei mișcări. Acesta este și motivul pentru care băieții lui Dinescu de la *Academia Cațavencu* m-au invitat să-i țin locul lui Yasser.

Mega Image ar trebui să își facă mea pulpa

Într-o seară, lui Mahmmur i s-a făcut, într-un fel, foame și în această stare aparent deplorabilă m-am trezit în magazinul Mega Image de la Hala Traian (Gara Traian, pentru cunoscători). Bănuiți, poate, că Mahmmur nu obișnuiește carne de porc, iar miel nu am văzut, așa că ochii mi-au căzut pe o casoletă cu pulpe de pui, ale cărei coordonate erau, mai exact, următoarele: pulpe pui superioare cas. refrig., cîntărit la 18.11.2004, LEI/kg 107.900, Greut. Netă 0,800 kg, PREȚ 86.320 LEI. Ajungînd cu pulpele la cassă, Mahmmur a fost impresionat neplăcut că aparatul de citit coduri de bare nu voia deloc să îmi citească pulpele. După cîteva încercări eșuate, casiera s-a ridicat de la locul ei pentru a rezolva situația. Și a rezolvat-o. Peste eticheta veche, care indica greutatea netă de 800 grame, megaimagiștii lipiseră o nouă etichetă care arăta că, în numai trei minute, casoleta cîștigase 315 grame în greutate. În aceste condiții, prețul pe care Mahmmur l-a plătit pentru acele nenorocite de pulpe n-a mai fost 86.320, ci 120.309 lei. De indignare, în seara aceea am mîncat, cred, carne de porc.

Prim-viceguvernatorului BNR îi place la Hildegard

Zilele trecute, Mahmmur a auzit una și bună, mă îndoiesc că bănuiți despre ce este vorba. Pentru început vom transcrie corect prenumele și numele lui Florin Georgescu. Iată-le: „Florin“ și „Georgescu“. Acest cetățean a ajuns, via PSD, prim-viceguvernator al Băncii Naționale a României. Despre părțile anatomice cu care gîndește Georgescu vă puteți face o idee parcurgînd stenogramele PSD, în care Florinel își dă catarama pe față, cu precizarea că fața nu-i aparține lui, ci Curții de Conturi, asupra căreia pesedistul nu avea nici o jenă să facă anumite presiuni. Tot despre lipsă de jenă este vorba și în bîrfa de 8 urechi plus cîrmaci pe care a auzit-o Mahmmur zilele trecute. Vă mai amintiți de Hildegard Puwak? Doamna aceea cu coafură penibilă, fost ministru al Integrării Europene, care le-a dat fonduri europene soțului, copiilor și, în general, rudelor care aveau mare nevoie de bani. Ei bine, zilele trecute, doamna cu cocul a fost văzută intrînd în Banca Națională și ieșind exact pe unde a intrat, motivul acestor vizite delicate fiind acela că madam Puwak se pregătește să devină consilier al prim-viceguvernatorului Florin Georgescu. Bîrfa, vă spuneam, este beton și acest „beton“ ar trebui să fie un semnal de alarmă, căci corupții se ataşează, în general, foarte repede de rezervele valutare.

Mahmmur AVAS

Nanaa, nani liniștit, PSD lucrează pentru tine

Taa-na-naa! Ta-na-naa! Nu vă lăsați înșelați de acest început entuziast, e vorba tot de furăciuni și tot de pesediști. Ceva cu taana-naa, normal, dacă așa am început, dar ceva mai scurt, cu Nanaa, frații. Cine sînt frații Nanaa? Ei sînt niște sirieni pe care fosta APAPS și actuala AVAS ar putea să-i numească investitori strategici. Pentru că acești sirieni, Ammar și Hassan, au cumpărat pachetul majoritar de acțiuni la Terom Iași, cea mai mare fabrică de fire sintetice din Moldova. Imediat ce sirienii au făcut acest gest, la procurorii ieșeni s-au bulucit ceva plîngeri, conform cărora au fost trimise la reparat vagoane din Terom unor firme de care nu auzise nimeni, au fost vîndute cisterne de inox care luceau de noi ce erau, dar la preț de fier vechi, că au fost făcute plăți către societăți comerciale din Damasc, pentru materii prime care trebuiau să ajungă la Iași, dar nu au mai ajuns. Ăăă, a ce sună? Taa-na-naa, a spălare de bani? Taa-na-naa, a fraudă? Nu știm, deocamdată, deși un gest al judecătorilor ieșeni ar putea să ne lămurească, măcar parțial: lui Ammar Nanaa i s-a interzis părăsirea Iașiului pentru 60 de zile. Pentru început. Cum, dom'le, v-ați putea întreba: unor investitori strategici? Păi da, pen' că strategici s-au dovedit frații Nanaa numai pentru PSD. Care, nu mai tîrziu de săptămîna trecută, s-au gîndit să tragă o ședință de partid fix în, atenție maximă, sediul Terom. Ședință la care a participat inclusiv Marin Burlea, candidat PSD pentru Senat de la Iași. Acum înțelegeți de ce sîntem așa entuziaști, taa-na-naa?

Luna Ammară

De s-ar fi fabricat aicea, în Banat...

Citind acest articol din 1978, te încearcă un regret că cei de la Rolls Royce nu au mers cu cordialitatea pînă la capăt și nu au făcut o fabrică aici. Ar fi apărut pînă acum Rolls-ul 1300 și 1310, Rolls-ul Break, Rolls-ul cu îmbunătățiri și fanion cu Rapid, Rolls-ul Solenza pentru excursii la munte cu grătarul și, în sfîrșit, Rolls-ul Logan pentru săraci, cu CD de aur la oglindă, volan cu blană de ghepard și schimbător de viteze cu cap de diamant cu o floare în interior.

Rock&Rolls Royce

din Italia, senatori, depu- largi consultări a unor per- (Continuare în pag. a 4-a)

TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

a primit pe preşedintele firmei „Rolls Royce"

Preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a primit, joi dimineaţa, pe Sir Konnett Keith, preşedintele firmei britanice „Rolls Royce", care se află în ţara noastră.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu a avut o convorbire cordială cu oaspeţii, în cadrul căreia a fost relevată evoluţia relaţiilor de colaborare dintre industria românească de specialitate şi firma „Rolls Royce" şi au fost discutate probleme privind dezvoltarea în continuare a cooperării bilaterale în domeniul aeronauticii şi în alte sectoare ale industriei constructoare de maşini.

Tarlaua cum laude

Nu tot românul s-a născut prolet – mai sînt și români care s-au născut poeți și, în conștiință, pe vremea lui Ceaușescu au dat la Politehnică, să se facă ingineri. Domnii viitori ingineri din aceste imagini (și ne cerem scuze dacă cumva o să se recunoască în ele cine-știe-ce poet al prezentului!) au fost surprinși în timp ce testau mecanismele de mecanizare ultramoderne de culegere și depănușare manuală a porumbului. Ei sînt studenții de odinioară, pe care PCR-ul lui Ion Iliescu (huo, comunistu'!) îi scotea la muncile cîmpului ca să învețe și ei ce-i aia truda, nu cumva să strîmbe din nas și să facă socialismul de rușine cînd s-or angaja ca sudori sau bucătari în RFG. Te uiți la imaginile astea și te întrebi de ce a scos PSD-ul tancurile la Revoluție. Cu cîteva combine i-ar fi speriat mult mai tare pe tinerii revoluționari.

Sfinții muncinici

De ce a fost concediat nepotul lui Nica, care făcea nica

Nu ne bucurăm de necazul altuia, dar atunci cînd e vorba de cineva de la PSD, de ce să nu recunoaștem, punem măcar o muzică ceva mai veselă la calculator. Așa că să nu vă supărați pe mine dacă am să ascult un Sex Pistols în timp ce am să vă anunț că – Uraaaaaaaaaaaaa, is Punk Rock Christmas! Nea Vergilică, n-ai o bere? – nepotul pesedistului Dan Nica *(foto)* a rămas șomer. El lucra ca băgător de seamă la Consiliul Local Panciu și se băga în seamă toată ziua cu campania electorală a PSD. Timpul trecea, leafa mergea, ei se făceau că-l plătesc de la buget, și îl și plăteau, iar el dădea pe la serviciu o jumătate de ceas pe zi, adică doar în pauza de cafea pe care și-o lua de la rupt afișele opoziției prin oraș. Geaba i-au luat apărarea pesediștii din Consiliu, citez: „Considerăm că nu putem să-i tăiem aripile unui tînăr!“. Tînărul Iulian Nica și-a frînt aripile, iar acum nu mai are cu ce să i se filfîie de programul de la serviciu și de legea electorală.

Nica Neon

Soția parcare este

Soția lui Dan Nica, medic la un spital bucureștean, ajunge de obicei la serviciu cu mașina. Dar nu despre limuzinele soțiilor de miniștri pesediști vrem să vă vorbim aici, ci despre ce pot face soțiile respective cu aceste mașini. Doamna Nica a reușit, de pildă, cu puțină vreme în urmă, o parcare milimetrică între două autoturisme din curtea spitalului. Pentru o femeie, manevra este una remarcabilă. Dar a fost atît de perfectă și de milimetrică încît abia pe urmă șoferița a sesizat că îi este practic imposibil să mai deschidă ușa mașinii ca să meargă la muncă. Așa că a rămas liniștită, să citească ziarele la volan, pînă cînd paznicul spitalului a intervenit din proprie inițiativă. Nu a recurs la vreo descarcerare, ci a rugat-o pe doamna doctor să scoată mașina din viteză, după care, pentru mai multă siguranță, omul a împins singur autovehiculul afară din parcare. Așa că aveți grijă: și ea a votat duminică, ba mai mult, și soțul ei a fost votat.

Ayrton Senat

Victoraș și Daciana, în cană de idei

Revenim cu imagini incendiare, hot, din întreprinderea de imprimări electorale pe sticlă și porțelan Cesiro SA din Sighișoara. Iat-o, în sfîrșit, pe Daciana Sârbu deasupra lui Victor Ponta! O imagine atît de fierbinte că nu ne putem opri a atenționa: Victoraș, ai grijă la copii! „Victor Ponta. Victorie pentru gorjeni!“ și „Daciana Sârbu face echipă cu tine pentru Argeș!“ sînt cele două căni care stau așezate una peste alta în incinta fabricii, într-o poziție nu foarte decentă. Mai ales că aveau varianta, mult mai domestică, să se țină doar de toartă.

Cana Ipătescu

flagrant deliciu

Cînd bec nu e, nimic nu e

Că tot e în vogă serialul *La Bloc,* agenția de publicitate Odissey, care promovează Connex-ul, ne arată într-un spot recent cum se poate face o declarație de dragoste la bloc. Suni la anumiți vecini din blocul de vizavi și le dai semnalul să aprindă fiecare lumina în cîte o cameră, așa încît geamurile luminate să formeze conturul unei inimi înamorate. Apoi, discret, îi arăți iubitei ce gest frumos ai făcut pentru ea. Succesul declarației e garantat și, mai ales, costă mai puțin decît clasicele dovezi de iubire, cum ar fi scosul la o prăjitură, în weekend. Acum, să nu credeți cumva că doar românii sînt așa de șmecheri și de galanți în același timp. O situație similară s-a petrecut și în Taiwan, mă rog, într-un spot publicitar taiwanez. Același simbol a apărut pe frontispiciul unui bloc de la ei, dar de data aceasta becurile le aprinde chiar îndrăgostitul, care se duce pe role, în viteză, de la un etaj la altul. Desigur, e vorba doar de o coincidență nevinovată de idee, adică s-a aprins același bec și în mintea publicitarilor români și în cea a publicitarilor taiwanezi. Cel mult, nu-i așa, putem reproșa fusului orar diferit că a făcut să se aprindă luminile în spotul din România, cînd ele deja se stinseseră de mult în spotul din Taiwan.

Cupidon Quijote

Copywriter-ul de la Odissey care a conceput spotul Connex a negat că ar fi știut de spotul din Taiwan și a promis că-și va lua o antenă parabolică și un decodor suficient de bune ca să prindă pauzele publicitare de la televiziunile din Taiwan, Burkina Faso, Congo și alte țări unde se face publicitate adevărată, ca să știe ce să evite pe viitor.

aberația de libertate

Pliant soldat cu un pleonasm

În această ofertă de la un mare supermarket românesc este de observat consecvența cu care realizatorii pliantului au ținut morțiș să explice în profunzime despre ce este vorba. „Soldat militar" nu este numai o metaforă, ci o subliniere plină de substanță a funcțiilor jucăriei. Nu este orice fel de soldat, este un soldat militar, iar soldații militari sînt cei mai buni la luptă. Ar fi putut scrie „soldat puturos", „soldat cu baterii", „soldat Barbie", „soldat cu capul din porțelan", dar nici unul dintre aceștia nu se apropie de profesionalismul „soldatului militar". Poate doar „soldat cu moartea".

Soldele de grîu

Viitura sună bine

Cum adică de ce este „ideal cutremur"? Uite, mai trebuie două-trei lovituri de baros pe la colțuri, plus cîteva mărunțișuri de 2-3 grade Richter și apoi e copt pentru un cutremur serios, pe care să-l trăiești la maximum. Senzație garantată, adrenalină la superlativ. Mai merg alea cu „ideal incendiu", mai sînt și alea cu „ideal viitură" – la astea, dacă-ți iei în toamnă, e investiție sigură, că primăvara te scoți. Și un pic vara. Deci astea-s de sezon. Eu cercetez acum o ofertă super, fierbe adrenalina în mine numai cînd citesc anunțul: am găsit o casă care cică este „ideal tornadă"!

Adrenalin Petrișor

980.GIULESTI, stradal, p/4, cf. 1 semidec., balcon mare, fara imb., ideal cutremur, 26.000 E; [redacted]

v-am print, vrăjitoarelor!

Poezia vine mîncînd

După cum vedeți, există o Casă Eminescu în București, pe lîngă Piața Matache, care se ocupă cu vînzarea profitabilă de merdenele. Ah, ce păcat că patronii nu știu să folosească la maximum acest brand încă de succes. Păi, magazinul ăsta ar trebui să ajungă pe Arte și pe Mezzo. Trebuie doar un mic efort creativ pentru a transforma merdeneaua simplă, cu brînză, în merdenea culturală. De exemplu, ce-ar fi ca vînzătoarele să îți dea merdeneaua învelită într-o foaie ruptă dintr-o ediție de opere complete ale lui Eminescu? Super! Sau să ofere facilități: spui poezia de Eminescu, iei o gogoașă gratis. Știi „Luceafărul" de la cap la coadă, iei premiu două pateuri cu brînză. Iar în perioada de promoții, obții patru ștrudele la preț de două pentru un „Luceafărul" de la coadă la cap.

Mihai Eminem

O compoziție de Friederich Second-Händel

În continuarea unui articol din această pagină, vă prezentăm o altă ofertă elitistă. Să mai spună cineva că în România nu sînt încurajate preocupările intelectuale! Iată, prin grija PSD-ului, de la oamenii de rînd la intelectualii de marcă, cu toții vor ajunge să fie înnebuniți după Eminescu și Mozart și vor fuma numai țigări Kant.

Johann Wolfgang Ghete

O tempora, o Marriott!

Un ceas de la aeroportul Otopeni, unul instalat, după cum se vede, pentru oamenii de la Marriott este, prin comparație cu un ceas normal, cam sărit de pe fix. Cu toate acestea, el este deosebit de util, indicînd la fix altceva. Dă întîrzierea exactă pe care o vei avea pînă la hotelul Marriott, în condițiile traficului bucureștean.

Secunda de șoc

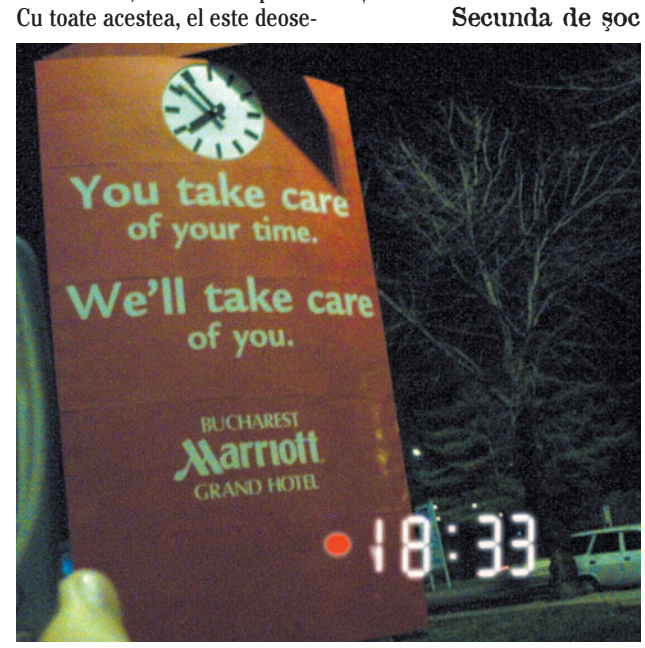

comunicare pe care

Mașina de spălat pe creier

Uneori în viață se întâmplă să vezi la televizor o mașină de spălat care stă și ea într-o cameră, înconjurată de prosoape care stau și ele liniștite la locurile lor. Și e curat și bine. Și, la un moment dat, mașina începe și ea să vorbească. Și mașina este foarte politicoasă și ni se prezintă, afirmând că ea este mașina de spălat. Ce era să zică și ea? Putea să mintă? Ce să spui că ești, atunci când ești vizibil, evident, iremediabil, o mașină de spălat? E atât de greu să înțelegi ce o fi în sufletul ei, mereu singură, mereu umedă. E atât de greu să înțelegi care pot fi aspirațiile, speranțele, năzuințele și proiectele de viitor ale unei creaturi sechestrate în lumea plină de păr, jeg și praf a rufăriei. Dezgustător, să trăiești așa, fără viitor, fără pereche, între boarfe mute. Poate doar să fii promovată într-o spălătorie îți mai poate deschide perspectivele unei conversații de calitate cu alte modele, alte mărci, deh, cu socialul. Sigur că această problematică aparent derizorie și elitistă ne poate aduce aminte de sexul îngerilor, cu atât mai mult cu cât devine la fel de interesant să te întrebi, dincolo de sugestia cuvei, care ar putea fi sexul mașinilor de spălat. Pentru că mașina de la televizor are o splendidă voce masculină. Caldă, sexy, incitantă. Ca femeie chiar ți-ar putea veni ideea să-i ceri numărul de telefon. Să o întrebi ce face diseară. Ce sunt părinții ei – și dacă nu are o soră. Asta în cazul în care ar fi avut voce feminină. Dar cum unii spun că nimic nu este întâmplător, pare natural să ne întrebăm de ce ni s-a prezentat o mașină-bărbat. Nu există mașini de spălat-femei? Sau misoginismul funcționează și în această lume plină de clăbuc, iar dacă există, sunt clar proaste?! Oare sunt și curve? Și revenind la sex: oare mașinile de spălat cu înclinații feminine au fost și ele create dintr-un fragment masculin? Există homosexuale și lesbieni în această lume fascinantă? Sau ne confruntăm cu încă o dovadă că androginul ne-a înconjurat pe toți cu sexul lui monstruos și ambiguu? Păzea! În același timp, nu ai pe cine să întrebi nimic legat de acest mister revelat de religia catodică. Cu cine să vorbești? Cu frigiderele, cu aragazurile, cuptoarele cu microundele lor, cu toasterele? Sigur că e posibil să nu vorbească chiar mașina, ci să fie vocea unui actor. Dar vin și strig: de ce plâng chitarele, de ce tac prosoapele?

Răzvan EXARHU

grătar 2004

DOZATORUL TEC® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Distrugeți Cheile Bicazului!“

Am citit eu odată în *Tetelu* că *soluția la nedreptate* ar fi *să omori toți oamenii*. Astfel, dacă nu ar mai fi oameni, n-ar mai fi nici nedreptate. Profund logic. Acum, ce să vă zic? Cred că soluția la țărănie ar fi tot asta, să omori toți oamenii. Pentru că sînt locuri unde n-ar trebui să existe oameni. Pe bune. Omul ar trebui extirpat măcar din cîteva locuri.Vedeți Sinaia populată de urși? Sau Bucureștiul de cai? Ori 2 Mai-ul de hamsii? Uite-așa și cu Bicazul. O minunăție de natură în care se cacă niște precupeți care vînd: eternele fluiere de lemn, asezonate mai nou cu zmee chinezești – nu știu dacă știți, de unică folosință: cînd ața a ajuns la capătul mosorului, zbrrr și zmeul merge în spațiu cu satelitul! Bun, mai departe cu minunile de vînzare de la Bicaz: pseudo-cojoace din oaie alături de prosoape cu femei BMW care-și rînjesc vaginul la copii de 10 ani care ar vrea să facă și ei baie cu doamna din prosop, mărgele din aur de plastic, aparate de masat testiculele din lemn, manufacturate și sfințite la o benzinărie de la muntele Athos, coșuri de cărat nimic, că nu mai cară nimeni cu coșul, scaune de răchită de care poți să-ți iei din orice angro de doi bani din Ferentari. Lipsesc: sutiene de blană, chiloți din lemn de santal, sigle de BMW făcute de meșterii populari din Maramureș, gonflabile din lînă de oaie, pentru iarnă, biciclete medicinale pentru orbi și surzi, hîrtie de prins muște sfințită, neoane din lumînări parfumate, compot de Viagra. Ei bine, toate aceste răhățișuri au fost descăcate de niște șmecheri la Cheile Bicazului, într-un peisaj atît de ciudat: piatră, piatră, piatră, muntele pare că vine peste tine, tu te strecori printr-o umbră rece ca printr-un labirint. Și cînd ți-e lumea mai dragă, apar acești țărănoi cu oferta de mai sus. Faceți ceva, oameni buni, nu mai vreau kurtos colaci în mijlocul naturii dezlănțuite, nu mai vreau țigani care vînd prosoape cu BMW atunci cînd vreau și eu să trag o gură de aer curat, nu mai vreau autobuze DAC pline de țărani din Tulcea veniți la Lacul Roșu și care omoară aerul cu fumul cînd se screm să urce o serpentină, nu mai vreau lanterne cu laser care să-mi spargă cea mai misterioasă umbră *trăită* vreodată: la Cheile Bicazului. Hai să facem pace. Să eliminăm omul.

Și nu uitați, iubiții mei: scrieți-mi la nashpa-turizm@catavencu.ro. Cît mai mult. Chiar nu v-a enervat nimic din țara asta sau din lumea asta? Pe ei, băieți!

Căpitanul Nema

**Această rubrică v-a fost oferită de DOZATORUL TEC®
(marcă tradițională de tradiție)**

Vizitați Voroneţul și Centrul „Georges Pompistou“!

În vederea aderării României la UE, în Bucovina, nu departe de Mănăstirea Voroneț, ce reprezintă bunul gust voievodal și credința creștină, a fost ridicat un edificiu gigantic, ce reprezintă, pare-se, gustul și credința baronilor locali. Edificiul, frate vitreg al Centrului „Georges Pompidou“ din Paris, pune pe gînduri iremediabil turiștii străini, care-l fotografiază din toate unghiurile. Arhitectura sa, de o urîțenie ireală, este în deplină armonie cu civilizația lemnului tăiat, care a cucerit regiunea. Pînă la achiziționarea masivă a copacilor metalici de către Romsilva, în vederea împăduririi durabile, vă invităm să vizitați, pe drumul Suceava-Gura Humorului, edificiul de tinichea al vitorului, care, adăpostind o benzinărie, se cheamă, pentru turiști, Centrul „Georges Pompistou“, iar pentru români, „La Ghiță Pompistu“.

Benzîna bună

Săptămîna străinilor

● Începem, iată, prima săptămînă de după alegeri! De aceea, fără nici o legătură cu nimic electoral, prima ştire este despre caritate, bunătate sufletească şi oameni ajutîndu-şi semenii mai nevoiaşi. (Sau nu?) Un suflet mare a donat unei organizaţii caritabile din Anglia, care se ocupă de cei de vîrsta a treia, mult peste o mie de lire (adică şi mai mulţi euro). Cum a reuşit? I-a uitat în geaca pe care a dat-o organizaţiei ca donaţie. Săracul om încearcă acum din răsputeri să îşi recupereze „donaţia“! Să nu vrea cumva şi politicienii noştri să dea haine săracilor şi să uite prin buzunare numărul conturilor din Elveţia! ● Ca urmare a unei legi controversate, în privinţa protecţiei animalelor, care ar lăsa fără slujbă sute de mii de îmblînzitori de şerpi, parlamentul Indiei a primit numeroase ameninţări cu şerpi lăsaţi liberi în plen! Mare brînză, noi avem lighioane în Parlament încă din ‘89 şi nu ne-a avertizat nimeni! ● Tot la fraţii noştri din India rămînem. Un colonel de artilerie, dornic să primească medalia de bravură, a făcut poze cu nişte localnici mînjiţi cu ketchup, încercînd să îi dea drept inamicii omorîţi de acesta. Mai trebuie să spunem că toată lumea s-a prins că era ketchup şi că distinsul militar a fost găsit vinovat de curtea marţială? Ar trebui totuşi să îi dea medaliile pentru prostie, incompetenţă şi stupiditate în mare grad de idiot, că le merită cu vîrf şi îndesat dacă el credea că îi va fi admisă cererea. Şi, apoi, trebuie spus ce au făcut localnicii cu ketchup-ul. Că doar nu l-au aruncat la canal. Ei, abia de aici putea începe adevăratul măcel cu crenvurşti!

AgenCIA de Presă

Furat murdar, coane Fănică!

Frankfurter Allgemeine Zeitung a publicat într-un număr de săptămîna trecută un material intitulat „O elită de bandiţi blochează dezvoltarea unei economii de piaţă în sudul şi estul României.“ Din păcate pentru 28 noiembrie, la sate, ţăranii români apucă destul de rar să citească ediţiile on-line ale lui *New York Times*, *Washington Post* sau *Herald Tribune* la calculatoarele Pentium 4 din Internet-Lapté-urile căminului comunal sau la laptop-urile cu mămăligă personale din bătătură. Singura ediţie care ajunge la portalul cu uluci al lui badea Vasile şi nea Gheorghe este publicaţia bandiţilor ălora din articolul nemţilor intitulată „Franc-furt Allegemămîine Zau-te-tung!“.

Iarba ziarelor

Casa-i românul

Pe la sfîrşitul unui jurnal de ştiri am aflat că şi în România, ţara noastră de doine şi balade, au apărut aşazisele „case inteligente“. Un computer de control reglează lumina, căldura etc., la nevoie trage storurile şi deschide ferestrele, face una-alta – toate „în timp ce gospodina se relaxează la televizor sau îşi face manichiura“. Deoarece taman asta a fost formularea din material, nicidecum „în timp ce gospodina citeşte, încercînd să-şi ridice cît mult nivelul intelectual“, bănuim că respectiva casă inteligentă mai face şi altele: duce gunoiul, bîrfeşte cu vecina de alături, dă manelele la maximum şi scutură carpetele plusate în balconul de mai jos, iar seara ia o bătaie de la soţ în loc de sex.

Spartă-n casă

Soarele arde, baba se piaptănă

Guvernul României a lansat programul „Ouă ne pasă. De Baleare“

Pe 22 noiembrie, cu cîteva zile înainte de alegeri, cînd în România era frig şi mai şi ploua prin unele case, pe site-ul guvernului era soare, iar pe băieţi îi apucase grija de soarta Insulelor Baleare. Mai trageţi un palton pe voi, citiţi cîteva fragmente şi cruciţi-vă: „Comunicat de presă – Programul de dezvoltare rurală a Insulelor Baleare vizează dezvoltarea durabilă a spaţiului rural, menţinerea şi dezvoltarea locurilor de muncă, (…) populaţia Insulelor Baleare este de, (…) programul de dezvoltare rurală în Insulele Baleare are ca priorităţi valorificarea şi protejarea resurselor naturale, (…) turism costier, (…) îmbătrînire accentuată a fermierilor, (…) infrastructură etc.“ Semnat: Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale. Adică Petre Daea, cumătru cu Adi N. Ce legătură or avea astea cu România şi cu românii, nu se ştie. Să fie un program social, un fel de „Litoralul pentru toţi miniştrii“? Or avea ăia de făcut ceva asfaltări prin provinciile lor europene? Ori te pomeneşti că va apărea în curînd pe vreun gard din Baleare: „Ouă de vînzare“?

Petre De-aia

Răspunsuri la scrisori

Vasile Urzică (Deva-Roșie, jud. Neamț): Adrian Păunescu are multe bube, așa că vă înțeleg furia împotriva lui (exprimată în versuri). Problema e că de dragul rimei îl acuzați și de chestii pe care nu le-a făcut: „Ai lovit în Bălcescu, în Tudor și Brâncuși...“ S-ar putea să aveți dreptate însă în cazul lui Bălcescu, cel de pe hîrtia de o sută de lei de pe vremea lui Ceaușescu, fiindcă pe atunci „mulți Bălcești a lovit“ bardul.

Pop Valer (Timișoara): O să-i dau scrisoarea dvs. lui Cornel Ivanciuc, să vedem ce părere are și el.

Adriana Roșianu (Giarmata, Timiș): Zici că în Spitalul Municipal din Satu Mare, bolnavii au la capul patului poza lui Adrian Năstase pe post de icoană făcătoare de minuni. Și că și în WC era una. Probabil că le-a pus opoziția acolo ca să-și aducă aminte oamenii cine e vinovat de mizeria din spitale.

Lucian Nedelcu (București): Textele nu sînt rele, dar, atenție, pe Mihai Viteazul nu l-au omorît ungurii. A fost omorît la ordinul generalului Basta, care a trimis un regiment de trei sute de germani și valoni să-l aresteze și, dacă se opune, să-l omoare. L-a rănit un valon cu un foc de armă, iar altul i-a străpuns pieptul. În chestia asta ungurii n-au nici un merit. Ei l-au omorît însă pe căpitanul lui Mihai, Baba Novac.

Bujor B. (Arad): Mulțumiri pentru vederea din Zalăul comunist. N-ai precizat însă cît ai dat pe ea, sau a rămas 2,50 lei, pentru ca totul să fie perfect?

Iuliu Bubulou (Iași): Alăturarea lui Michael Jackson cu Nicolae Milescu Spătarul mi se pare forțată, chiar dacă ambii au „suferit“ o operație la nas.

H. Mihai (Cluj-Napoca): Caricaturile sînt bine desenate. Textele ar mai trebui gîdilate nițeluș.

Ștefan AGOPIAN

Coasa lux

Ioan B., de 46 de ani, din Vaslui, tată a patru copii, își ducea bine mersi viața alături de familia sa. Nu același lucru se putea spune și despre fratele său care decedase cu ceva timp în urmă. Chiar dacă sînt frați, fiecare își alege propriul drum: fratele lui a ales ultimul drum. Mă rog, asta este o chestiune de opțiune individuală. Frate-meu, de pildă, își dorește să ajungă un inginer celebru în Statele Unite, în timp ce idealul meu în viață este să ajung cumnat, amfibolic, mefient, deliterios, apofatic, anagogic, cvalifiat și indecis ca votant. Nu prea știu ce înseamnă, dar sună mai bine decît avocat, medic, account manager, 60-90-60, tandru și cu simțul umorului. Revenind la Ioan B., trebuie spus că acesta, pentru a mai evada din rutina cotidiană, organiza la răstimpuri tot felul de parastase și pomeni pentru fratele mort. La un astfel de party, el a văzut pe acoperișul blocului său niște muncitori, pe care s-a gîndit să-i omenească creștinește întru pomenirea fratelui. Cățărarea i-a fost însă fatală. El a alunecat de pe bloc și a murit. Probabil acesta n-a avut încredere că mîncarea pe care o dai de pomană unora chiar ajunge la cel răposat. Și, ca să fie sigur, s-a hotărît să facă el însuși livrarea, pe lumea cealaltă. Cu ocazia aceasta vede și cum s-a instalat frate-său. Plus că nu poți avea încredere în cei prin care trimiți pomana mortului. Zic ei: „Să fie primit!“, dar dacă mănîncă din ea pînă la destinație? Cel mai bun rămîne modelul studențesc al mecanicului de locomotivă ca intermediar: te duci la poarta cimitirului, vezi cine pleacă azi pe lumea cealaltă și-i dai sacoșa să-ți facă un comision.

Știrile de la ora chici

Candidații lui Mazăre se bat pentru mandat prin mandatar

În ultima emisiune electorală permisă înaintea alegerilor de duminică, televiziunea lui Mazăre a organizat o confruntare cu un singur invitat: Radu Mazăre. Gazda – un moderator atît de jenant încît cred că i-a fost rușine și primarului de lingușelile pe care era nevoit să le îndure. Fiind singur în studioul propriei televiziuni, Mazăre a zis ce a vrut, despre cine a vrut, fără ca cei pictați de el să se poată apăra. Ciudat e că primarul Constanței nu a candidat duminică pentru nici o funcție, motiv pentru care ne așteptam mai degrabă ca frățiorul său, Alexandru, pretendent la un mandat de deputat, să se dueleze de unul singur în studioul de emisie al familiei. Probabil că nu era în stare: se pare că amintirea unei emisiuni anterioare, în care un candidat de la coada listei D.A. l-a făcut varză pe Mazăre junior, l-a adus pe acesta în situația de a rămîne brusc fără boabe.

Grupul Ouă

Români, mergeți la secția de votcă!

Asta sigur e cu chestii subliminale, da' nu știu de unde s-o apuc. Dacă e pusă de Aliații Dreptate și Adevăr, mesajul ar fi că poți să crezi ce zice Năstase, că a ridicat economia cu 25%, doar după ce te-ai afumat un pic. Sau că premierul aprig de Tărtășești e cam slab, totuși, față de rachiul aprig de Cîlnău, care sigur are mai mult de 25% alc./vol. – după cum susține analistul nostru nea Virgil, pang-pang!. Pe de altă parte, există și ipoteza că asocierea de imagini a fost realizată în distileriile Partidului Social Democrat, pentru a-l ajuta pe nea Nicu V. să nu uite cu cine trebuie să voteze în cele două – sau mai multe, părerea lui

– tururi. Numai să nu se apuce să umble cu ștampila aia – hîc! – pe șapte candidați deodată.

Alcool idilic

Veni, Audi, Vici

Pe 25-26 noiembrie am asistat la lansarea noului Audi A4. Festivitățile au fost la înălțime, adică la Sinaia și la Predeal. Sloganul celor două zile de alpinism, plimbări cu ATV-uri prin zăpadă și tir a fost „Forțează limitele“. Eu unul, dragii mei, pot să vă spun că mi-am forțat la greu atît limitele, cît și norocul. M-am zbenguit inconștient ore întregi prin zăpadă și viscol, echipat cam ca pentru o plimbare pe plajă la Vama Veche. De la hipotermie m-a salvat un slip de lînă, croșetat de bunică-mea și vinul fiert. Eu am crezut că ATV-urile alea au și căldură înăuntru. Cele mai mari bucurii mi le-au furnizat coarda (de la tiroliană) și petardele care ne întîmpinau la intrare (adică focul de artificii); dar și hostesele erau mișto. Și acum să trecem la mașini. Știam că Audi are față de concurență următoarele atuuri: o gamă mult mai variată de motorizări; tracțiune față (gîndiți-vă că iarna pe șosele durează la noi 5 luni); experiență de peste 20 de ani în tracțiunea integrală. Noutățile, pentru mine, au fost: cutia în șase trepte care reușește să sportivizeze pînă și un diesel; elasticitatea motoarelor (atît dieselul cît și un turbo-ul pe benzină nu tremură la 50 km/h într-a 6-a); consumul scăzut al motoarelor pe benzină; consumul crescut al dieselurilor; și faptul că, o dată cu motorul de 2.0 T cu injecție directă, Audi intră în clubul select al sportivelor cu 100 CP/litru. Cît despre imaginea de sportivă, așteptăm în continuare Coupeul clasei medii.

Audi TTlu

A4 de la Audi: o sportivă confortabilă din care, odată intrat, cu greu te-ai mai da jos, dar care nu este, din păcate, un model de familie

Jurnalul lui Tetelu

Tetelu continuă să-şi facă datoria faţă de Mafie. Pînă cînd? Pînă cînd moartea îi va despărţi. Lectură neplăcută!

9[30] DOAMNE, CÎN AM VĂZUT CÎT FURĂM, MI S-A FĂCUT JENĂ CĂ SÎNT OM!! PREFERAM SĂ FIU UN ANIMAL DECÎT MEMBRU AL GUVERNULUI!! ERA MAI PUŢIN RUŞINOS CA HOŢ.

10[20]: SĂRACU ADELU, ŢI I E ASA DE FRICĂ DE BĂSESCU, CĂ ŞI CÎND ŞI-A COMANDAT O STATUE DIN AUR ÎN CARE IEL O FACE ÎN GRUP STATUAR PE PREŞEDINTELE ROMÎNIEI, ADELU IESTE SCULPTAT LA 10 METRII DE BUSTU LU BĂSELU! ŞI-N PLUS ARE ŞI 2 BUSTURI DE 2 BADIGARZI SCULPTAŢI ŞI IEI ÎN PIATRĂ SĂ L PĂZEASCĂ DE ALEGĂTORI. LUI!!

11[30] DOAMNE-DOAMNE, DE CE NU MĂ AJUŢI?? MIE ATÎT DE SETE!!!

11[32] MINUNE CEREASCĂ!!! AM BĂUT UN PAHAR CU APĂ ŞI NU MI-AI E SETE!!! ŢI MULŢ., DOAMNE!!!

13[20] NU MAI A-M CHEF DE NICIO ALEGERE! MAM SĂTURAT: AM VOTAT DESTUL ŞI ANUL ĂSTA: 800 CAMIOANE DE VOTURI. CÎT POATE SĂ VOTEZE ŞI UN SINGUR OM?!?

13[32] DACĂ STAU SĂ MĂ GÎNDESC, ÎN 30 DE ANI DE CARIERĂ, AM VOTAT CREC DE 23 DE MILIOANE DE ORI! CE DEZTIN: ÎNCEPÎND CU CIAUŞESCU, ÎN 30 DE ANII DE GUVERN, AM VOTAT CÎTE O DATĂ PENTRU FIECARE ROMÎN! INTELEGTUALI, ŢĂRANI, ROMÎNI, MAGHIARI, PROŞTI, DE ŞTEPTI, URÎŢI, CURVE, PROFESOARE. CÎCAT! NU ŞTIŢI!!!

14[30] A DRACU VIEAŢA ASTA: ADICĂ FUMATU AFECTEAZĂ ERECŢIEA, NU PUTEA SĂ AFECTEZE PISAREA, SAU BĂSITU!!!

15[50] CÎND FACI LABĂ, ADICĂ: FACI DRAGOSTE SAU SEX???

17[20] SÎNT NGRIJORAT: HAMZIERU ŞI-A CUMPĂRAT O SALVARE ŞI A ÎNCEPUT SĂ OMOARE OAMENI PE STRADĂ. PÎNĂ ACUM A OMORÎT UN POPĂ SATANIST, UN CĂLUGĂR TATĂ A 12 COPII ORFANI, O PROSTITUATĂ DIN PUBLICITATE, UN ELEV DE LICEU TATĂ A DOO PROFESOARE DE ENGLEZĂ MEDIEVALĂ DE AFACERI, O VACĂ ABSTRACTĂ DIN TELEORMAN ŞI UN SINUCIGAŞ CARE NU MAI APUCAT STRACU SĂ SE FEREASCĂ DIN FAŢA SALVĂRII!!!!

23[30]: RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŞ VREA SĂ FIU LA DOAR 3 PROCENTE ÎN URMA LUI DUMNEZEU!!!

munca cu cartea

Amintiri politice cu Tîlc-show

Sînt un mare devorator de talk-show-uri pe teme politice. Recunosc, e un viciu prostesc, dar atunci cînd pălăvrăgeala e fecundă, inteligentă şi haioasă, îmi pierd timpul fără regrete în faţa televizorului. Însă, am văzut cu toţii, în ultima vreme arsenalul de idei cu care s-au prezentat la dezbateri politicienii de la televizor a fost destul de sărăcuţ. Şi tocmai pentru a mai scăpa de bălăcărelile şi circoteca populistă din această pseudocampanie electorală am simţit nevoia de a mă delecta cu discuţiile unor oameni serioşi şi deştepţi.

Aşa că am pus mîna pe cartea de dialoguri dintre Vladimir Tismăneanu şi Mircea Mihăieş* şi m-am simţit alt om. La urma urmei, tot de un talk-show este vorba atîta timp cît în cele zece zile de discuţii interlocutorii au vorbit despre tot ce a fost subiect politic din 2000 încoace. Făcînd slalom printre amintirile politice româneşti din ultimii patru ani, cei doi reuşesc să reconstruiască prin dialog un peisaj pe care-l părăsisem în grabă sau îl îngropasem sub mormanul de nimicuri cotidiene. Stîrnit cu prietenie de Mihăieş, Tismăneanu trece cu politeţe, dar fără milă, prin perioada Constantinescu, prin ascensiunea lui Băsescu, analizează la rece motivele prăbuşirii PNŢCD şi, în general, nu se abţine să disece, cu aerul unui spectator implicat, gafele şi măgăriile ideologice ale vetustei noastre clase politice moştenite. Discuţia avansează fără să te bruscheze, perioada dintre 2000 şi 2004 ordonîndu-se firesc într-o cronologie subiectivă, în care mişcările antimondialiste sau stînga politică europeană se amestecă omogen cu încercări de istorie intelectuală a socialiştilor convertiţi de după '89. Socialişti ale căror izvoare ideologice Tismăneanu le găseşte în rezervorul marxiştilor de serviciu care se ocupau de reproducţia simbolico-ideologică a sistemului ceauşist în anii '80. O carte de reamintire fină în care personaje, idei şi teme, toate ţinînd de istoria recentă, ies din culisele memoriei unde se agitau haotic şi încep să-ţi joace pe scena minţii un rol închegat.

Alin IONESCU

* ***Schelete în dulap,*** **Vladimir Tismăneanu în dialog cu Mircea Mihăieş, Editura Polirom, 2004.**

rebelle arte

Caricaturile lor şi caricaturile noastre

Dacă nu aş fi văzut dezbaterea de vineri seară dintre candidaţii la preşedinţie, acest text ar fi fost altfel. V-aş fi vorbit despre expoziţia pe care vreau să v-o recomand aşa cum se cădea. Voi rămîne în tema expoziţiei, dar referinţele vor fi la caricaturile de azi. Ce ţară e aceea care permite să intre drept candidat la preşedinţie un Aurel Rădulescu, un Raj Tunaru sau un Gigi Becali? E o caricatură la conducerea căreia candidează alte caricaturi? Ce lege permite unor bufoni să ocupe timpul de antenă? Ştiu că există răspunsuri şi analize ce pot explica totul, care vor susţine, pe bună dreptate, că Năstase avea nevoie de tot acest bruiaj (vezi stenogramele) ca să nu aibă loc confruntarea cu Băsescu. Cu toate acestea, mi se pare ridicol să crezi că poţi mima democraţia cu nişte cetăţeni care ar trece greu teste psihologice de la şcoala de şoferi! Cum să conducă o ţară? O astfel de atitudine care încurajează impostura face mai mult rău decît se vede la prima ochire. Caricaturi care se cred eroi providenţiali, de asta avea nevoie românul! Pe lîngă ei, Vadim chiar pare un trimis al Istoriei! De fapt, nici caricaturile politice nu mai sînt ceea ce erau. Şi acum revin la expoziţie*. Şi vă invit să vedeţi, faţă în faţă, portrete şi caricaturi din interbelic, perioadă cînd, spun cunoscătorii, aveam şi noi o viaţă politică normală. Iar caricaturiştii se numeau Iser şi Murnu!

Ioan T. MORAR

* ***De la prototip la caricatură. Caricaturi politice şi portrete interbelice,*** **galeria Fotocabinet, Bucureşti.**

cinem-a pîrît

Alt bom-bom-bun film al lui Kusturica

BIFEST, festivalul de film care a înlocuit DAKINO-ul de toamnă, a fost deschis anul acesta de ultimul film al lui Emir Kusturica, *Viaţa e un miracol.* Realismul magic de tip kusturician a lovit din nou, cu o peliculă de vreo două ore şi jumătate care e în stare, pe rînd, să îşi adoarmă publicul, dar să îl şi scoale. O oră şi mai bine de realism magic şi cam atît a cam scos oamenii din sală. Dar aşa e Kusturica, are nevoie de spaţiu ca să îşi ia avînt. E ca Bumbescu, care pentru un unşpe metri începea să fugă de la jumătatea terenului. Aceiaşi sîrbo-croato-musulmani pe care îi ştim şi din *Underground:* cînt, joc şi voie bună, cu multă băutură, cu pistoale, cu rafale de mitralieră, cu nebunii. Un sîrb integrat într-o comunitate de musulmani încearcă să construiască un tunel care va uni etniile conlocuitoare şi va dezvolta turismul, dar îşi alege prost momentul, pentru că în jur deja clocoteşte războiul. Ca întotdeauna la Kusturica, toate personajele par a fi uşor ţicnite: o nevastă complet dusă care are alergie la praf, un băiat care vrea să ajungă mare fotbalist european, primari bandiţi, tineri drogaţi sau măgăruşi care vor să se sinucidă din dragoste.

După o oră şi jumătate de acumulări obositoare, filmul devine, brusc, şi interesant, şi haios şi scoate la iveală o poveste de dragoste atît de frumoasă încît devii mai blînd cînd te gîndeşti la plictiseala primei părţi. În anii războiului a făcut vîlvă istoria cu cei doi îndrăgostiţi care au fost împuşcaţi pe linia de demarcaţie din Sarajevo. Probabil că Kusturica a fost marcat de acea relatare şi a vrut ca, măcar în filmul său, o pereche asemănătoare să reuşească să supravieţuiască războiului. Partea din film care deapănă povestea lor tragică cred că e o capodoperă din punct de vedere artistic. Dar nu aş vrea să o povestesc eu, ci să o vedeţi voi. Bineînţeles, cînd va apărea filmul şi în România.

Alexandru VĂRZARU

show biz da' culţi

Veleitarul literar şi artistic

● E de bănuit că nu ştiţi cine e domnul Costel Stănescu. Înainte de '89 era un politruc mediu pe la *Scînteia tineretului*, unde a ajuns totuşi redactor-şef adjunct, pentru ca din '85 pînă în '89 să fie şeful secţiei culturale la *Scînteia*. Aşa l-a prins *Adevărul* şi l-a reciclat imediat într-un democrat, care nici căcat n-a mîncat, nici condeiul nu-i miroase. Nu i-am fi acordat nici o atenţie, dacă tov. Costel nu s-ar fi amestecat în polemica iscată de un anume Şiulea (v. *Adevărul literar şi artistic* nr. 744), care, sub titlul aparent inofensiv *O propunere*, a cerut desfiinţarea Uniunii Scriitorilor. Aşa că Costelul nostru zice şi el că da. Unul din motivele pe care se sprijină este „...caracterul «populist» al organizaţiei noastre (U.S., n.m.) care, continuînd o direcţie nefericită a «politicii de cadre» începută de regretatul Laurenţiu Ulici, şi-a lărgit nepermis «baza electorală» lăsîndu-se invadată (...) «de cohorte de veleitari»". Aici Costel are dreptate. Au intrat cam mulţi veleitari în Uniunea Scriitorilor. Numai că nu „regretatul Laurenţiu Ulici" a început această politică, ci PCR şi Securitatea, cu mult înainte de Ulici. Printre sutele de veleitari primiţi în Uniunea Scriitorilor înainte de '89 se numără şi Costel Stănescu, autor subţirel la operă şi mare la vorbă. Fiindcă, dacă ar fi să-l judecăm după „operă", n-ar avea ce căuta printre scriitori. Altfel, e bun coleg cu veleitarii primiţi în U.S. după '89. ● Un alt motiv pentru care Stănescu al nostru crede că U.S. este o instituţie retrogradă ar fi premiile literare care nu se dau cum s-ar cuveni. Aşa e! Dar ştie Costel Stănescu vreo „instituţie a premiilor literare", de la Nobel la Goncourt, care să funcţioneze perfect? Să ceri românilor să fie nemţi mi se pare exagerat. Şi nu Costel Stănescu mi se pare a fi cel mai în măsură să ridice piatra împotriva premiilor, atîta timp cît a luat şi el un premiu pentru o carte în care şi-a adunat foiletoanele. **(Şt. A.)**

● Din nou eternitatea lui Brâncuşi este bruiată de scandalul falsurilor. În procesul de lichidare a Romsit, o fabrică de sticlă, s-a ajuns la două aşa-zise sculpturi care îi sînt atribuite marelui artist. Una dintre aceste lucrări, *Madona,* a făcut obiectul unei expertize, în urma intervenţiei Ministerului Culturii. Comisia de experţi, alcătuită din Petre Oprea, Radu Ionescu, Pavel Şuşară, Mircea Spătaru, Nicolae Păduraru şi Zoe Pop, specialişti cu acte în regulă, a demascat falsul grosolan şi, astfel, a împiedicat intrarea în circulaţie a unei lucrări pe care, altfel, s-ar fi luat bani grei. Partea ciudată a lucrurilor, însă, vine dinspre justiţie. Luînd act de diagnosticul dat de experţi, instanţa a cerut Ministerului Culturii să-l admită printre cei care au examinat lucrarea şi pe „expertul" firmei care a susţinut că e vorba de un Brâncuşi autentic. E ca şi cînd expertizarea ar fi un fel de colocviu unde îşi dau cu părerea şi unii, şi alţii, doar-doar reuşeşte să scape în circuit falsul cu pricina. În contextul în care România a fost atenţionată de forurile internaţionale cu privire la falsurile artistice, la circulaţia lor pe teritoriul naţional şi chiar la „naşterea" unor astfel de „lucrări" la noi, e greu de priceput o asemenea decizie care vine să sporească posibilităţile de fraudă. După verdictul fără drept de apel dat de experţi acreditaţi de Ministerul Culturii, reprezentantul firmei Romsit poate compărea la proces eventual în calitate de inculpat pentru că a încercat să plaseze o făcătură pe post de Brâncuşi! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Derby în Țara Băștilor

Uite c-am mai scăpat de-o grijă: s-a încheiat turul. Turul campionatului de fotbal, turul de scrutin la parlamentare și turul I la prezidențiale. Sinceri să fim, în week-end am urmărit mai mult meciurile de la urne decît partidele de pe stadioane. Nu că ne-am fi lecuit de boala pentru football. Da' ne-am lăsat contaminați de febra exit-poll-urilor, pen' că ne-am zis așa: nene, măcar o dată la patru ani – cînd pică și Olimpiada, și Campionatul European și alegerile generale – merită, zău, să jucăm mai mult pe terenul politicii. În fond, mai ales la noi în țară, soarta sportului se leagă mult de starea politicii. Și viceversa. Cu campionatul, oricum, e destul de clar: la sfîrșitul turului, Steaua și Dinamo sînt pe primele două locuri, exact ca înainte de '89. Cu parlamentarele, situația e o țîr' mai complexă, deși nu radical diferită. Tot ăia cu glorioase rădăcini antedecembriste sînt în pole-position! Desigur, fosta și, se pare, actuala Opoziție s-ar putea mulțumi cu acest scor defavorabil, dar foarte strîns. Un rezultat de, hai să zicem, 2 la 3 înregistrat în turul din 28 noiembrie va putea fi recuperat în returul din 2008, cînd se va juca, sperăm, în Europa, unde nu se mai acceptă blaturile. Numa' să nu se lase iarăși pe tînjală formația lui Băsescu și Tăriceanu, cum a făcut după locale, ca orice echipă românească incapabilă să țină de un rezultat… Cam așa era s-o pățească și Steaua în meciul de Cupa UEFA cu Beșiktaș. Dacă mai dura partida 5-10 minute, zău, nu știm ce se mai întîmpla! Mă rog, pîn' la urmă a ieșit de bine. Gigi Becali, acest Mihai Viteazul cu cușmă de oaie, învingător în bătălia din Ghencea cu turcii, dar învins în campania de la urne, iată, a făcut ce-a făcut și s-a menținut în atenția publicului. Nu l-a băgat în Parlament pe Dorinel Munteanu, dar, în schimb, poate intră cu el în primăvara europeană. Ar mai fi un hop la Bilbao, în Țara Bascilor, unde sînt niște autonomiști mai răi decît ungurii… După care, încheindu-se toate tururile, ne vom întoarce cu toții în țara băștilor puse pe șaua bicicletelor din satele și comunele patriei. Cu neobosită mirare, ca de obicei, ne vom întreba: ce-o fi cu țara asta unde peste o sută de mii de cetățeni votează cu Gigi Becali? Pînă vom afla profilul alegătorilor lui Gigi, n-avem de ales, că am ales deja, duminică. Vom privi în față realitatea și, ca suporteri încercați, în ciuda rezultatelor defavorabile și necalificărilor, vom continua să susținem: Hai România!

Viorel MOȚOC

„Cui dai voturile? Cui dai voturile?" Ia mai lăsați-mă-n pace! De-abia le-am luat și acum, gata, să le dau! Păi, dacă am investit 2 milioane și am luat două sute de mii de voturi, înseamnă că m-a costat 10 parai bucata, dacă ar fi să le dau la grilă. Da' mai bine le țin în țară, le mai ridic cota și peste doi ani i le vînd lui Berlusconi la preț cel puțin triplu, în Italia.

După un profitabil sezon electoral în Ghencea, Dan Pavel se roagă de Gigi Becali să candideze și în Ucraina, ca să nu-și piardă postul de analist central-dreapta în campanie

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Ați observat, probabil, ce s-a întîmplat dacă a făcut Steaua egal cu Timișoara: sondajele intermediare au făcut și ele ca Gigi Becali și Ciuhandu să stea umăr la umăr în clasamentul de la prezidențiale. Potriveala a mers și mai departe: băieții oierului au jucat duminică în orașul țărănistului. La un moment dat, omul oierului, MM, a primit indicații prețioase de la iubitul său conducător, aflat la București. Jucătorii trebuie duși să voteze, nu trebuie lăsați de capul lor. Nu s-a opus nimeni, căci marcajul era foarte strîns. Abia au scăpat trei: Hamutovski, Pedrazzini și Zenga. Pînă la urmă, totuși, mai bine la vot decît la striptiz.

● Tot electorale: conducătorii lui FC Argeș s-au dat mari zmei cu ocazia meciului pierdut dinainte cu Dinamo și s-au apucat să facă aluzii la corectitudinea propriilor jucători. Partida s-a jucat sîmbătă, alegerile s-au jucat duminică, iar șefii au făcut, prin declarații și atitudini, jocul partidului din care fac parte. PSD, evident. De exemplu, președintele CJ, Constantin Nicolescu, dar și ceilalți pesediști din gospodăria lui nea Nicu V., despre care se bănuiește că au stat în ultimul timp cu un ochi la clasament, cu unul pe antrenor și cu unul la prognoze. Concluzia e cam așa: antrenorul afară, voturile în urnă!

Eva Henţigova

Ştiţi de ce a cumpărat PSD-ul jumătate din tirajul Academiei Caţavencu? *Nu ştiu!*

Avem o ţară. Cum procedăm?

Cu căldură şi fără răzbunare

Chiar în ziua în care Iliescu şi-a vizitat oraşul natal, guvernul a dat 14 miliarde de lei ajutoare de încălzire la Oltenița. Asta ca să-l scutească pe nea Nelu să spună chiar în oraşul unde s-a născut îndemnul mult îndrăgit: „Mai puneţi o haină pe voi, măi, dragă!".

APACA la moară

Iliescu s-a întors cu vizitele electorale la APACA, ocazie cu care organizatorii au avut grijă ca la maşinile de cusut din faţă să fie plasate muncitoare simpatizante. Vă daţi seama, dacă le puneau pe nesimpatizante îi coseau gura bietului om.

Ultimul şi lungul drum al lui Iliescu

Pro Democraţia a măsurat: Iliescu a străbătut în campania electorală 1.750 de kilometri. Ar fi fost un lucru de care ne-am fi bucurat dacă ar fi făcut kilometrii ăştia numai dus.

I-auzi urna, i-auzi două

Pentru că nu s-au găsit destui juriști, unele secţii de votare din Iaşi au avut ca preşedinţi casnice şi şomeri. Să sperăm că PSD-ul le va da acestora, ca răsplată, de lucru şi în continuare. O soluţie genială ar fi nişte alegeri anticipate.

Decapitarea leului uşor

Aflăm că leul greu se va obţine din bancnotele de leu-tramvai cărora li se vor tăia patru zerouri. Şi mai aflăm că valoarea cea mai mare a bancnotei va fi de 500 de lei. Pentru asta va trebui, mai întîi, să se facă bancnota de 5 milioane pentru ca, aplicînd metoda, BNR să ajungă la 500 lei grei. Ca să respectăm, oarecumva, şi alte figuri ale istoriei noastre care nu se află acum pe hîrtiile de valoare, propunem ca efemera bancnotă de cinci milioane să îl reprezinte pe Constantin Brâncoveanu (care are doar staţie de metrou), urmînd ca, simbolic, să se taie cîte un zero pentru fiecare din fiii acestuia tăiaţi de turci!

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 48

contraeditorial

Cozmâncă, eternul cîştigător

Într-un film SF de succes, proiectat strănepoţilor noştri peste ani şi ani, nu trebuie uitat personajul Cozmâncă: un virus perfid şi indestructibil, letal şi insistent, sosit din mileniul trecut ca să tulbure armonia unei democraţii amnezice şi inocente. Figura lui ameninţătoare, privirea bifurcată, burta infatuată, guşa dublă, ceafa cu trei pliuri şi vocea lătrată, care le face pe toate acestea să tremure, sînt în stare să extazieze sălile viitorului. Originalul e reconstruit după o fotografie-document, datată 2004 – anul cînd alegerile au fost, pentru penultima oară, furate în România. Astfel, legenda lui Cozmâncă vine dintr-un trecut incredibil, în care faptele încă mai aveau autori cunoscuţi.

La 28 noiembrie 2004, Octav Cozmâncă exista în realitate şi cîştiga alegerile pentru PSD. Genetica lui lipsită de surprize, care-i asigura o descendenţă mentală direct din vechiul PCR, i-a pus la îndemînă metodele victoriei. Practic, nemilos, eficient, el a dirijat operaţiunile învingătoare din vîrful unui deal de ilegalităţi, ca un Bonaparte de partid, umflat cu furtunul prin surprindere, dar ascultat orbeşte de prefecţi.

În timp ce strategia Opoziţiei băltea de amatorism, stîngăcie, lipsă de parale, dar mai ales de cinism, Cozmâncă trata ecuaţia simplă a penetrării, cea care rezolvă ţara. Ţara înseamnă voturile de la ţară, adică şase-şapte milioane de amărăşteni la care mass-media nu ajunge decît sîmbăta cu *Surprize, surprize* sau o dată la lună, cu factorul poştal.

Prin comparaţie cu penetrarea fleşcăită a presei scrise (cam 1,8 milioane în total, majoritatea din mediul urban), penetrarea lui Cozmâncă e viol curat. Zeci de prefecţi dresaţi pe sîrmă, sute de primari, mii de şefi de filiale şi sute de mii de activişti au transportat în sînul comunităţilor sătesti bacilul votului contrafăcut. Fluturaşii cu Băsescu homosexual, difuzaţi în teritoriu, atîrnă cam de o sută de ori cît editorialele indignate din presa independentă. Banii achitaţi de cozmânci direct la intrarea în secţie şi tirajul confiscat al *Academiei Caţavencu* produc efecte înmiit mai mari decît discursul spilcuit al lui Tăriceanu. Iar autobuzele cu votanţi şi listele suplimentare pe care s-au plimbat 10% din alegători spulberă orice dezbatere televizată. În mod categoric, eu l-aş numi pe Cozmâncă „agentul 007", adică un merituos şi profesionist „şapte la sută". Fără el, Năstase şi PSD-ul, beneficiarii ţării după alegeri, ar fi gustat incomoda senzaţie a votului real. Fără serviciile lui de slugă impecabilă, gîndită în laboratoarele UTC, fără cinismul lui de geniu, fără iscusinţa lui odioasă, iepuraşii de la Alianţă făceau pipi cu boltă pe trandafirul bleu. Merită un partid plin de recunoştinţă. Şi un rol de vedetă în peliculele horror, alături de Dracula şi Gheorghiu-Dej.

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

Adi, te Vadim noi în turul 2!

Lui Băsescu îi e Miluţ de Bela de Năstase

Ooof, viaţa mea politică! Asta e, dragi cititori. Electoratul lor mai puţin inteligent decît al nostru a fost totuşi un pic mai iute de ştampilă duminica trecută. Campanie negativă sau nepozitivă, cert este că Năstase i-a cam dat lui Băsescu cu homosexualii în cap şi s-a detaşat destul de sănătos în cursa pentru preşedinţie. Nu-i vorbă, va mai fi un tur doi, dar acum tre' să stai la mîna lui Vadim, la jambierele lui Gigi, la mustaţa lui Marko şi, de ce nu, la Miluţu lu' alea unu-două procente ale lui Ciuhandu. Alde Aurel Rădulescu şi Gheorghe Dinu n-au cu ce procente să vină, da' îi pot aduce şi ei lui Băsescu măcar două voturi: pe ale lor. ➠ La parlamentare însă e bătută în cuie... Hopa! Uite, chiar la momentul la care scriem aceste rînduri e ediţie specială la *Observator!* Cică numărătoarea continuă şi Alianţa D.A. s-a apropiat la un singur procent diferenţă faţă de PSD+PUR. Bravo, băieţi! Număraţi orice, numai număraţi! ➠ Miercuri dimineaţă a fost o zi mare pentru noi, dacă putem spune aşa. *Academia Caţavencu* s-a vîndut peste tot în numai cîteva ore. Camarila PSD a dat ordin să fie rase publicaţiile care dădeau nasol la electorat, aşa că, toată ziua de miercuri pînă spre joi dimineaţă, pesediştii au mîncat *Academia Caţavencu* pe pîine, au băut ceai din stenogramele publicate în *Evenimentul zilei* şi s-au şters la fund cu tone întregi de „Asta nu-i normală" din *România Mare*. E adevărat că le-a cam stat în gît pagina 3 din *A.C.*, „Costurile integrării în UE", respectiv au rîgîit toată noaptea după articolul cu campania murdară anti-Băsescu, însă a meritat. ➠ Dan Andronic, şeful de campanie al PSD, a provocat un accident de maşină lîngă vila lu' şefu' din strada Zambaccian şi a rămas fără carnet. Probabil că, la fel ca vila lui Năstase, şi maşina lui Andronic a trecut întîmplător peste o fostă groapă de gunoi din Primăverii. ➠ Severin Tcaciuc a fost prins în Austria şi urmează a fi adus în ţară pentru a fi judecat. Pe cît punem pariu că asta se va întîmpla într-una din zilele acestea, pînă să intre Năstase în turul doi, laolaltă cu alte evenimente „neaşteptate" cum ar fi: arestarea lui Guru Bivolaru, prinderea lui Sever Mureşan, ţinerea în puşcărie a Ioanei Maria Vlas, a lui Miron Cozma, Nuţu Cămătaru şi lichidarea lui Bin Laden? A, să nu uităm: în ziua aceea se va arăta musai şi un curcubeu în Piaţa Revoluţiei... ➠ Pe final avem şi două ştiri din fotbal. Prima ar fi că Lucescu a acceptat oferta FRF şi se pregăteşte să vină la Naţională. Nea Piţurcă, ce să-ţi facem dacă matale ai dat 6-6, poartă-n stai acasă? ➠ Şi a doua: cică Mutu ar fi gata să intre la emisiunea *Big Brother* din Anglia. Singura problemă a lui Adi ar fi că ăştia de la *BB* nu-ţi dau voie în Casă cu cărţi de citit, aşa că va trebui să adoarmă noaptea singur, fără să citească din Dostoievski înainte de culcarea cu manechinele alea englezoaice.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Hai, duduie, cum să nu mai fie locuri pe listele suplimentare?! Scrie şi pe verso! Hai, că nu stă autocarul trei zile după dumneata! Ce vă pasă? Staţi pe scaune la căldurică în timp ce noi alergăm prin zece secţii de votare şi ne rupem unghiile dezlipind la autocolante. Fi-v-ar marinaru' al dracu'!

Grup de pensionari hiperactivi care, sătui de atîtea promisiuni, votează din greu schimbarea: Năstase în locul lui Iliescu

Vești bune

Fraţilor, am înfrînt!

➠ Proasta de România, cum îi zic probabil ăia de la Bruxelles lu' codaşa Europei, a mai încheiat un capitol de aderare la Uniunea Europeană. Ba nu, două. Fantastic, cît de repede se mişcă lucrurile în ţara asta! Probabil că cele două capitole pe care proasta de România a fost în stare să le încheie cu UE sînt următoarele, de aia a şi mers treaba mai repede: capitolul 1 – „Cum să dăm încă o bucată de autostradă unei firme din Germania sau Franţa" – şi capitolul 2 – „…respectiv cum să luăm cît mai puţini bani pe ea".

➠ Opoziţia, după ce abia a făcut ochi prin '96, a mai crescut cîţiva centimetri. În jos. Ce contează totuşi este că, după 2000, cînd de-abia strîngea cît Vadim azi, a ajuns la un onorabil nuştim-cît la sută. Adică spre 35 la sută, dacă nu chiar mai puţin. Ceea ce înseamnă că va putea pune piedică mai uşor din Parlament legilor haiducești sau cînd Iliescu va arunca cu pantofi, ca Hruşciov, în capul democraţiei obosite din România. „Jos toată lumea!"? Ei bine, nu! Îi dăm bătaie înainte, avem de treabă cu PSD-ul!

Străbuna Vestire